

Convenis internacionals

Protocol adicional I als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, relatiu a la protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals, del 8 de juny de 1977.

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 7 de novembre del 2024 ha aprovat l'adhesió al següent:
Protocol adicional I als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, relatiu a la protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals, del 8 de juny de 1977

A finals del segle XIX, en un context internacional marcat per l'esclat de conflictes bèl·lics entre estats, va néixer la voluntat de millorar les condicions dels ferits, dels malalts i dels naufrags membres de les forces armades, així com de vetllar per la protecció de les persones civils en temps de guerra.

La Segona Guerra Mundial va incrementar aquesta voluntat i va fer necessària l'adopció de noves normes de conductes en període de conflictes armats relatives a la protecció dels civils, a l'ajuda humanitària dels ferits i a la consideració dels presoners de guerra i del personal humanitari.

En aquest sentit, el 1949, el Govern suís i 71 estats i diverses organitzacions internacionals es van reunir a Ginebra per elaborar nous tractats internacionals fonamentals en matèria de dret humanitari. Els quatre convenis de Ginebra es van signar el 12 d'agost de 1949 i regulen, respectivament, la millora de les condicions dels ferits i dels malalts de les forces armades en campanya (primer Conveni), la millora de les condicions dels ferits, dels malalts i dels naufrags membres de les forces armades a la mar (segon Conveni), el tracte degut als presoners de guerra (tercer Conveni) i la protecció de les persones civils en temps de guerra (quart Conveni).

Aquests convenis, adoptats universalment pels 194 països del món, van ser completats per tres protocols addicionals que amplien la protecció de les víctimes de conflictes armats interns i internacionals.

El primer Protocol adicional als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, aprovat el 8 de juny de 1977 i en vigor des del 7 de desembre de 1978, amplia la protecció a la població civil, així com al personal mèdic militar que es troba en conflicte armat internacional.

Així mateix, els estats part del Protocol adicional I als convenis de Ginebra de 1949 tenen la possibilitat de fer una declaració en el sentit de l'article 90, relativa a l'acceptació de la competència de la Comissió Internacional d'Enquesta. Aquesta declaració pública es pot fer en el moment de l'adhesió o en qualsevol moment posterior i implica per a l'estat sotmetre's a la Comissió referida i aportar una contribució per atendre les seves despeses administratives.

En l'esfera nacional, si bé el Principat és un paradigma excepcional de pau en la història bèl·lica europea i universal, i tot i no disposar d'un cos militar propi, cal destacar que és part dels quatre convenis de Ginebra de 1949 des del 17 de setembre de 1993.

La Creu Roja Andorrana existeix des del 20 de desembre de 1980 i està reconeguda pel Comitè Internacional de la Creu Roja des del 24 de març de 1994, d'ençà que forma part de la Federació Internacional de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja. La seva activitat accepta plenament els principis del Moviment Internacional, i la Llei 89/2010, del 16 de desembre, reconeix la Creu Roja Andorrana com a institució humanitària de caràcter voluntari i d'interès públic.

D'altra banda, des de l'any 2008, mitjançant la signatura d'acords triennals de cooperació, es manté una cooperació econòmica constant entre el Govern d'Andorra i el Comitè Internacional de la Creu Roja per al finançament de projectes humanitaris.

A més a més, l'ordenament jurídic andorrà disposa de la Llei 28/2022, del 14 de juliol, qualificada de protecció civil, la qual regula específicament els aspectes relacionats amb l'acció pública en matèria de protecció civil i gestió d'emergències destinada a protegir les persones, els béns públics i privats i el medi ambient davant de situacions de risc greu, catàstrofe i calamitat pública. També estableix els principis bàsics que s'han de complir en les fases prèvia i posterior a aquestes situacions d'emergència no ordinàries, com són els drets i els deures de la ciutadania. Finalment, crea la nova figura del Cos de Voluntaris de Protecció Civil, que haurà de compartir competències de prestació d'auxili amb els altres cossos especials en l'àmbit nacional i amb el Sometent en el comunal.

Adherir-se als protocols addicionals durant el 2024 tindria una gran força simbòlica, ja que enguany se celebren el 75è aniversari dels convenis de Ginebra i el 30è aniversari de la seva entrada en vigor al Principat.

Tenint en compte el context actual de multiplicació dels conflictes armats internacionals i considerant l'alineament sistemàtic d'Andorra amb els principis de pau en l'àmbit internacional, l'adhesió al Protocol addicional I als convenis de Ginebra permetrà a Andorra fer un pas més en la universalització dels instruments internacionals relatius al dret internacional humanitari, completar així les normes existents i reforçar la protecció de les víctimes en tot el seu territori.

A més a més, d'acord amb l'article 90 d'aquest Protocol, es considera oportú que en el moment de l'adhesió, el Principat d'Andorra pugui emetre la declaració següent:

"El Govern del Principat d'Andorra declara que reconeix *ipso facto* i sense acord especial, respecte a qualsevol altra Alta Part contractant que accepti la mateixa obligació, la competència de la Comissió internacional d'establiment dels fets per investigar sobre les al·legacions d'aquesta altra Part, en aplicació de l'article 90 del Protocol addicional I als convenis de Ginebra de 1949".

Ateses les consideracions exposades, s'aprova:

L'adhesió del Principat d'Andorra al Protocol addicional I als convenis de Ginebra de 1949, fet a Ginebra el 8 de juny de 1977, i a la declaració de l'article 90 del Protocol addicional I.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Protocol.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2024

Carles Ensenyat Reig
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument d'adhesió corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Coprínceps d'Andorra

Emmanuel Macron
President de la República Francesa
Coprínceps d'Andorra

Protocol addicional I als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, relatiu a la protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals, del 8 de juny de 1977

Preàmbul

Les Altes Parts contractants,

Proclamant el seu desig ardent que la pau regni entre els pobles;

Recordant que, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, qualsevol Estat té el deure d'abstenir-se en les seves relacions internacionals de recórrer a l'amenaça o a l'ús de la força contra la sobirania, la integritat territorial o la independència política de qualsevol Estat, o en qualsevol altra forma incompatible amb els propòsits de les Nacions Unides;

Considerant que és necessari, no obstant això, reafirmar i desenvolupar les disposicions que protegeixen les víctimes dels conflictes armats, així com completar les mesures per reforçar l'aplicació d'aquestes disposicions;

Expressant la seva convicció que cap disposició d'aquest Protocol ni dels convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 es pot interpretar en el sentit que legitimi o autoritzi qualsevol acte d'agressió o un altre ús de la força incompatible amb la Carta de les Nacions Unides;

Reafirmant, a més, que les disposicions dels convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 i d'aquest Protocol s'han d'aplicar plenament en qualsevol circumstància a totes les persones protegides per aquests instruments, sense cap distinció de caràcter desfavorable basada en la naturalesa o l'origen del conflicte armat o en les causes invocades per les parts en conflicte o atribuïdes a elles,

Convenen el següent:

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Principis generals i àmbit d'aplicació

1. Les Altes Parts contractants es comprometen a respectar i fer respectar aquest Protocol en qualsevol circumstància.

2. En els casos no previstos en aquest Protocol o en altres acords internacionals, les persones civils i els combatents queden sota la protecció i l'imperi dels principis del dret de gents derivats dels usos establerts, dels principis d'humanitat i dels dictats de la consciència pública.

3. Aquest Protocol, que completa els convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 per a la protecció de les víctimes de la guerra, s'aplicarà en les situacions previstes en l'article 2 comú a aquests convenis.

4. Les situacions a què es refereix l'apartat precedent inclouen els conflictes armats en què els pobles lluiten contra la dominació colonial i l'ocupació estrangera i contra els règims racistes, en l'exercici del dret dels pobles a la lliure determinació, consagrat en la Carta de les Nacions Unides i en la Declaració sobre els principis de dret internacional referents a les relacions d'amistat i a la cooperació entre els estats de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquest Protocol:

a) S'entén per *I Conveni*, *II Conveni*, *III Conveni* i *IV Conveni*, respectivament, el Conveni de Ginebra per alleujar la sort que corren els ferits i malalts de les forces armades en campanya, del 12 d'agost de 1949; el Conveni de Ginebra per alleujar la sort dels ferits, malalts i naufragats de les forces armades a la mar, del 12 d'agost de 1949; el Conveni de Ginebra sobre el tracte als presoners de guerra, del 12 d'agost de 1949, i el Conveni de Ginebra sobre la protecció de persones civils en temps de guerra, del 12 d'agost de 1949; s'entén per convenis els quatre *convenis* de Ginebra del 12 d'agost de 1949 per a la protecció de les víctimes de la guerra;

- b) S'entén per *normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats* les contingudes en els acords internacionals dels quals són part les parts en conflicte, així com els principis i normes generalment reconeguts de dret internacional aplicables en els conflictes armats;
- c) S'entén per *potència protectora* un estat neutral o un altre estat que no sigui part en el conflicte i que, havent estat designat per una part en el conflicte i acceptat per la part adversa, estigui disposat a exercir les funcions assignades a la potència protectora pels convenis i per aquest Protocol;
- d) S'entén per *substitut* una organització que reemplaci la potència protectora de conformitat amb el que es disposa en l'article 5.

Article 3. Principi i fi de l'aplicació

Sense perjudici de les disposicions aplicables en qualsevol moment:

- a) Els convenis i aquest protocol s'aplicaran des del començament de qualsevol de les situacions a què es refereix l'article 1 d'aquest Protocol.
- b) L'aplicació dels convenis i d'aquest Protocol cessarà, en el territori de les parts en conflicte, a l'acabament general de les operacions militars i, en el cas de territoris ocupats, al final de l'ocupació, excepte, en totes dos circumstàncies, per a les persones de les quals l'alliberament definitiu, la repatriació o el reasentament tingui lloc posteriorment. Aquestes persones continuaran beneficiant-se de les disposicions pertinents dels convenis i d'aquest Protocol fins al seu alliberament definitiu, repatriació o reasentament.

Article 4. Estatut jurídic de les parts en conflicte

L'aplicació dels convenis i d'aquest Protocol, així com la celebració dels acords previstos en aquests instruments, no afectaran l'estatut jurídic de les parts en conflicte. L'ocupació d'un territori i l'aplicació dels convenis i d'aquest Protocol no afectaran l'estatut jurídic d'aquest territori.

Article 5. Designació de les potències protectores i del seu substitut

1. És deure de les parts en conflicte, des del començament d'aquest conflicte, assegurar la supervisió i l'execució dels convenis i d'aquest Protocol mitjançant l'aplicació del sistema de potències protectores, que inclou, entre altres coses, la designació i l'acceptació d'aquestes potències, conforme al que es disposa en els apartats següents. Les potències protectores s'encarregaran de salvaguardar els interessos de les parts en conflicte.
2. Des del començament d'una de les situacions a què es refereix l'article 1, cadascuna de les parts en conflicte designarà sense demora una potència protectora amb la finalitat d'aplicar els convenis i aquest Protocol, i autoritzarà, també sense demora i amb la mateixa finalitat, l'activitat d'una potència protectora que, designada per la part adversa, hagi estat acceptada com a tal per ella.
3. Si no hi ha hagut designació o acceptació de potència protectora des del començament d'una de les situacions a què es refereix l'article 1, el Comitè Internacional de la Creu Roja, sense perjudici del dret de qualsevol altra organització humanitària imparcial a fer-ho igualment, oferirà els seus bons oficis a les parts en conflicte amb la intenció de designar sense demora una potència protectora que tingui el consentiment de les parts en conflicte. Per això, el Comitè podrà, *inter alia*, demanar a cada part que li remeti una llista de com a mínim cinc estats que aquesta part consideri acceptables per actuar en el seu nom com a potència protectora davant una part adversa, i demanar a cadascuna de les parts adverses que li remeti una llista de com a mínim cinc estats que estigui disposada a acceptar per exercir la funció de potència protectora de l'altra part; aquestes llistes seran trameses al Comitè durant les dos setmanes següents a la recepció de la petició; el Comitè les acurarà i sol·licitarà l'assentiment de qualsevol estat el nom del qual figuri en les dos llistes.
4. Si, malgrat el que precedeix, no hi hagués potència protectora, les parts en conflicte acceptaran sense demora l'oferiment que pugui fer el Comitè Internacional de la Creu Roja o qualsevol altra organització que presenti totes les garanties d'imparcialitat i eficàcia, una vegada fetes les degudes consultes amb aquestes parts i tenint en compte els resultats d'aquestes consultes, per tal d'actuar en qualitat de substitut. L'exercici

de les seves funcions per part d'aquest substitut estarà subordinat al consentiment de les parts en conflicte; les parts en conflicte posaran el màxim interès a facilitar la labor del substitut en el compliment de la seva missió conforme als convenis i a aquest Protocol.

5. De conformitat amb l'article 4, la designació i l'acceptació de potències protectores amb la finalitat d'aplicar els convenis i aquest Protocol no afectaran l'estatut jurídic de les parts en conflicte ni el de cap territori, inclòs un territori ocupat.

6. El manteniment de relacions diplomàtiques entre les parts en conflicte o el fet de confiar a un tercer estat la protecció dels interessos d'una part i els dels seus nacionals conforme a les normes de dret internacional relatives a les relacions diplomàtiques, no seran obstacle per a la designació de potències protectores amb la finalitat d'aplicar els convenis i el Protocol.

7. Qualsevol menció que d'ara endavant es faci en aquest Protocol d'una potència protectora en designarà igualment el substitut.

Article 6. *Personal qualificat*

1. Les Altes Parts contractants procuraran, ja en temps de pau, amb l'assistència de les societats nacionals de la Creu Roja (Mitja Lluna Roja, Lleó i Sol Vermells), formar personal qualificat per facilitar l'aplicació dels convenis i d'aquest Protocol i, especialment, les activitats de les potències protectores.

2. El reclutament i la formació d'aquest personal són competència nacional.

3. El Comitè Internacional de la Creu Roja tindrà a la disposició de les Altes Parts contractants les llistes de les persones així formades que les Altes Parts contractants hagin preparat i li hagin comunicat a aquest efecte.

4. Les condicions per utilitzar els serveis d'aquest personal fora del territori nacional seran, en cada cas, objecte d'acords especials entre les parts interessades.

Article 7. *Reunions*

El dipositari d'aquest Protocol, a petició d'una o diverses Altes Parts contractants i amb l'aprovació de la majoria d'elles, convocarà una reunió de les Altes Parts contractants per estudiar els problemes generals relatius a l'aplicació dels convenis i del Protocol.

Títol II. Ferits, malalts i nàufrags

Secció I. Protecció general

Article 8. *Terminologia*

Als efectes d'aquest Protocol:

a) S'entén per *ferits i malalts* les persones, siguin militars o civils, que a causa d'un traumatisme, una malaltia o altres trastorns o incapacitats d'ordre físic o mental, tinguin necessitat d'assistència o cures mèdiques i que s'abstinguin de qualsevol acte d'hostilitat. Aquests termes són també aplicables a les parteres, als nounats i a altres persones que puguin estar necessitades d'assistència o cures mèdiques immediates, com els invàlids i les dones embarassades, i que s'abstinguin de qualsevol acte d'hostilitat;

b) S'entén per *nàufrags* les persones, siguin militars o civils, que es trobin en situació de perill a la mar o en altres aigües a conseqüència d'un infortuni que les afecti o que afecti la nau o aeronau que les transportava, i que s'abstinguin de qualsevol acte d'hostilitat. Aquestes persones, sempre que continuïn abstenint-se de qualsevol acte d'hostilitat, es continuaran considerant nàufrags durant el seu salvament, fins que adquireixin un altre estatut de conformitat amb els convenis o amb aquest Protocol;

c) S'entén per *personal sanitari* les persones destinades per una part en conflicte exclusivament als fins sanitaris enumerats en la lletra e, o a l'administració de les unitats sanitàries o al funcionament o administració dels mitjans de transport sanitaris. El destí a aquests serveis podrà tenir caràcter permanent o temporal. L'expressió inclou:

- i) El personal sanitari, sigui militar o civil, d'una part en conflicte, inclòs l'esmentat en els convenis I i II, així com el dels organismes de protecció civil;
  - ii) El personal sanitari de les societats nacionals de la Creu Roja (Mitja Lluna Roja, Lleó i Sol Vermells) i altres societats nacionals voluntàries de socors degudament reconegudes i autoritzades per una part en conflicte;
  - iii) El personal sanitari de les unitats o els mitjans de transport sanitaris esmentats en l'apartat 2 de l'article 9;
- d) S'entén per *personal religiós* les persones, siguin militars o civils, com ara els capellans, dedicades exclusivament a l'exercici del seu ministeri i adscrites:
- i) A les forces armades d'una part en conflicte;
  - ii) A les unitats sanitàries o els mitjans de transport sanitaris d'una part en conflicte;
  - iii) A les unitats o els mitjans de transport sanitaris esmentats en l'apartat 2 de l'article 9, o
  - iv) Als organismes de protecció civil d'una part en conflicte.

L'adscripció del personal religiós pot tenir caràcter permanent o temporal, i són aplicables a aquest personal les disposicions pertinents de la lletra k.

- e) S'entén per *unitats sanitàries* els establiments i altres formacions, militars o civils, organitzats amb finalitats sanitàries, a saber: la recerca, la recollida, el transport, el diagnòstic o el tractament (inclosos els primers auxilis) dels ferits, malalts i naufrags, així com la prevenció de les malalties. L'expressió inclou, entre altres, els hospitals i altres unitats similars, els centres de transfusió de sang, els centres i instituts de medicina preventiva i els dipòsits de material sanitari, així com els magatzems de material sanitari i de productes farmacèutics d'aquestes unitats. Les unitats sanitàries poden ser fixes o mòbils, permanents o temporals;
- f) S'entén per *transport sanitari* el transport per terra, per aigua o per aire dels ferits, malalts i naufrags, del personal sanitari o religiós o de l'equip i material sanitaris protegits pels convenis i per aquest Protocol;
- g) S'entén per *mitjà de transport sanitari* qualsevol mitjà de transport, militar o civil, permanent o temporal, destinat exclusivament al transport sanitari, sota la direcció d'una autoritat competent d'una part en conflicte;
- h) S'entén per *vehicle sanitari* qualsevol mitjà de transport sanitari per terra;
- i) S'entén per *vaixell i embarcació sanitaris* qualsevol mitjà de transport sanitari per aigua;
- j) S'entén per *aeronau sanitària* qualsevol mitjà de transport sanitari per aire;
- k) Són permanents el personal sanitari, les unitats sanitàries i els mitjans de transport sanitaris que es destinen exclusivament a fins sanitaris per un període indeterminat. Són temporals el personal sanitari, les unitats sanitàries i els mitjans de transport sanitaris que es dediquen exclusivament a fins sanitaris per períodes limitats i durant la totalitat d'aquests períodes. Mentre no s'especifiqui una altra cosa, les expressions *personal sanitari*, *unitat sanitària* i *mitjà de transport sanitari* inclouen el personal, les unitats i els mitjans de transport sanitaris tant permanents com temporals;
- l) S'entén per *signe distintiu* la creu roja, la mitja lluna roja o el lleó i sol vermells sobre fons blanc, quan s'utilitzin per a la protecció d'unitats i mitjans de transport sanitaris i del personal sanitari i religiós, el seu equip i material;
- m) S'entén per *senyal distintiu* qualsevol mitjà de senyalització especificat en el capítol III de l'annex I d'aquest Protocol i destinat exclusivament a la identificació de les unitats i dels mitjans de transport sanitaris.

Article 9. Àmbit d'aplicació

1. El títol II, les disposicions del qual tenen com a fi millorar la condició dels ferits, malalts i naufrags, s'aplicarà a tots els afectats per una situació prevista en l'article 1, sense cap distinció de caràcter desfavorable per

motius de raça, color, sexe, idioma, religió o creença, opinions polítiques o d'un altre tipus, origen nacional o social, fortuna, naixement o una altra condició o qualsevol altre criteri anàleg.

2. Les disposicions pertinents dels articles 27 i 32 del I Conveni s'aplicaran a les unitats sanitàries i als mitjans de transport sanitaris permanents (excepte els vaixells hospital, als quals s'aplica l'article 25 del II Conveni), així com al personal d'aquestes unitats o d'aquests mitjans de transport, posats a la disposició d'una part en conflicte amb finalitats humanitàries:

- a) Per un estat neutral o un altre estat que no sigui part en aquest conflicte.
- b) Per una societat de socors reconeguda i autoritzada d'aquest estat.
- c) Per una organització internacional humanitària imparcial.

Article 10. *Protecció i assistència*

1. Tots els ferits, malalts i naufrags, sigui quina sigui la part a què pertanyin, seran respectats i protegits.
2. En qualsevol circumstància seran tractats humanament i rebran, en tota la mesura que sigui possible i en el termini més breu, les cures mèdiques que exigeixi el seu estat. No es farà entre ells cap distinció que no estigui basada en criteris mèdics.

Article 11. *Protecció de la persona*

1. No es posaran en perill, mitjançant cap acció o omissió injustificada, la salut ni la integritat física o mental de les persones en poder de la part adversa o que siguin internades, detingudes o privades de llibertat de qualsevol altra forma a causa d'una situació prevista en l'article 1. Per tant, es prohibeix sotmetre les persones a què es refereix aquest article a qualsevol acte mèdic que no estigui indicat pel seu estat de salut i que no estigui d'acord amb les normes mèdiques generalment reconegudes que s'aplicarien en circumstàncies mèdiques anàlogues als nacionals no privats de llibertat de la part que duu a terme l'acte.

2. Es prohibeixen en particular, encara que medii el consentiment de les persones esmentades:

- a) Les mutilacions físiques;
- b) Els experiments mèdics o científics;
- c) Les extraccions de teixits o òrgans per a trasplantaments,

excepte si aquests actes estan justificats en les condicions previstes en l'apartat 1.

3. Només es podran exceptuar de l'aplicació de la prohibició prevista en la lletra c de l'apartat 2 les donacions de sang per a transfusions o de pell per a empelts, a condició que es facin voluntàriament i sense coacció o pressió, i únicament per a fins terapèutics, en condicions que corresponguin a les normes mèdiques generalment reconegudes i als controls efectuats en benefici tant del donant com del receptor.

4. Constituirà infracció greu d'aquest Protocol qualsevol acció o omissió deliberada que posi greument en perill la salut o la integritat física o mental de qualsevol persona en poder d'una part diferent d'aquella de la qual depèn, ja sigui perquè viola qualsevol de les prohibicions assenyalades en els apartats 1 i 2, o perquè no compleix les exigències prescrites en l'apartat 3.

5. Les persones a què es refereix l'apartat 1 tenen dret a refusar qualsevol intervenció quirúrgica. En cas que sigui refusada, el personal sanitari procurarà obtenir una declaració escrita en aquest sentit, signada o reconeguda pel pacient.

6. Qualsevol part en conflicte portarà un registre mèdic de les donacions de sang per a transfusions o de pell per a empelts, fetes per les persones a què es refereix l'apartat 1, si aquestes donacions s'efectuen sota la responsabilitat d'aquella part. A més, qualsevol part en conflicte procurarà portar un registre de qualsevol acte mèdic efectuat a persones internades, detingudes o privades de llibertat en qualsevol altra forma a causa d'una situació prevista en l'article 1. Els registres esmentats estaran en tot moment a la disposició de la potència protectora per a la seva inspecció.

Article 12. *Protecció de les unitats sanitàries*

1. Les unitats sanitàries seran respectades i protegides en qualsevol moment i no seran objecte d'atac.
2. L'apartat 1 s'aplica a les unitats sanitàries civils sempre que compleixin una de les condicions següents:
  - a) Pertànyer a una de les parts en conflicte;
  - b) Estar reconegudes i autoritzades per l'autoritat competent d'una de les parts en conflicte;
  - c) Estar autoritzades de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 9 d'aquest Protocol o l'article 27 del I Conveni.
3. Les parts en conflicte es poden notificar l'emplaçament de les seves unitats sanitàries fixes. L'absència d'aquesta notificació no eximirà cap de les parts d'observar el que es disposa en l'apartat 1.
4. Les unitats sanitàries no seran utilitzades en cap circumstància per tractar de posar objectius militars a cobert dels atacs. Sempre que sigui possible, les parts en conflicte s'asseguraran que les unitats sanitàries no estiguin situades de manera que els atacs contra objectius militars les posin en perill.

Article 13. *Cessació de la protecció de les unitats sanitàries civils*

1. La protecció deguda a les unitats sanitàries civils únicament podrà cessar quan se'n faci ús, al marge dels seus fins humanitaris, a fi de dur a terme actes perjudicials per a l'enemic. No obstant això, la protecció cessarà únicament després d'un requeriment que, havent fixat quan escaigui un termini raonable, no faci efecte.
2. No es consideraran actes perjudicials per a l'enemic:
  - a) El fet que el personal de la unitat estigui dotat amb armes lleugeres individuals per a la seva defensa pròpia o la dels ferits i malalts al seu càrrec;
  - b) La custòdia de la unitat per un piquet, per sentinelles o per una escorta;
  - c) El fet que en la unitat es trobin armes portàtils i municions recollides als ferits i malalts, encara no lliurades al servei competent;
  - d) La presència en aquesta unitat, per raons mèdiques, de membres de les forces armades o altres combatents.

Article 14. *Limitacions a la requisició d'unitats sanitàries civils*

1. La potència ocupant té l'obligació d'assegurar que les necessitats mèdiques de la població civil en el territori ocupat continuïn sent satisfetes.
2. La potència ocupant no podrà, per tant, requisar les unitats sanitàries civils, el seu equip, el seu material i els serveis del seu personal, mentre aquests recursos siguin necessaris per prestar els serveis mèdics requerits per la població civil i per continuar l'assistència mèdica dels ferits o malalts que ja estiguin sota tractament.
3. La potència ocupant podrà requisar els recursos esmentats sempre que continuï observant la regla general prevista en l'apartat 2 i en les condicions particulars següents:
  - a) Que els recursos siguin necessaris per al tractament mèdic immediat i apropiat dels ferits i malalts de les forces armades de la potència ocupant o dels presoners de guerra;
  - b) Que la requisició es mantingui únicament mentre existeixi aquesta necessitat, i
  - c) Que s'adoptin disposicions immediates perquè es continuï atenent les necessitats mèdiques de la població civil, així com les dels ferits i malalts sota tractament, afectats per la requisita.

Article 15. *Protecció del personal sanitari i religiós civil*

1. El personal sanitari civil serà respectat i protegit.
2. En cas necessari es proporcionarà al personal sanitari civil tota l'ajuda possible en les zones en les quals els serveis sanitaris civils es trobin desorganitzats degut a l'activitat bèl·lica.

3. En els territoris ocupats, la potència ocupant proporcionarà al personal sanitari civil tota classe d'ajuda perquè pugui exercir la seva missió humanitària de la millor manera. La potència ocupant no podrà exigir que, en el compliment de la seva missió, aquest personal doni prioritat al tractament de qualsevol persona, excepte per raons d'ordre mèdic. No se l'obligarà a fer tasques que no siguin compatibles amb la seva missió humanitària.

4. El personal sanitari civil es podrà traslladar als llocs on els seus serveis siguin indispensables, sense perjudici de les mesures de control i seguretat que la part en conflicte interessada jutgi necessàries.

5. El personal religiós civil serà respectat i protegit. Són aplicables a aquestes persones les disposicions dels convenis i d'aquest Protocol relatives a la protecció i a la identificació del personal sanitari.

Article 16. *Protecció general de la missió mèdica*

1. No es castigarà ningú per haver exercit una activitat mèdica conforme a la deontologia, siguin quines siguin les circumstàncies o els beneficiaris d'aquesta activitat.

2. No es podrà obligar les persones que exerceixin una activitat mèdica a fer actes ni a efectuar treballs contraris a la deontologia o altres normes mèdiques destinades a protegir els ferits i els malalts, o a les disposicions dels convenis o d'aquest Protocol, ni a abstenir-se de fer actes exigits per aquestes normes o disposicions.

3. Cap persona que exerceixi una activitat mèdica podrà ser obligada a donar a ningú que pertanyi a una part adversa, o a la seva pròpia part, excepte el que disposi la llei d'aquesta última part, cap informació sobre els ferits i els malalts que estiguin o hagin estat assistits per aquesta persona quan, en la seva opinió, aquesta informació pugui ser perjudicial per als interessats o per als seus familiars. No obstant això, s'hauran de respectar les prescripcions sobre declaració obligatòria de malalties transmissibles.

Article 17. *Comesa de la població civil i de les societats de socors*

1. La població civil respectarà els ferits, malalts i naufrags, encara que pertanyin a la part adversa, i no exercirà cap acte de violència contra ells. S'autoritzarà la població civil i les societats de socors, com ara les societats nacionals de la Creu Roja (Mitja Lluna Roja, Lleó i Sol Vermells), fins i tot per iniciativa pròpia, a recollir-los i dispensar-los cures, fins i tot a les regions envaïdes o ocupades. No es molestarà, processarà, condemnarà ni castigarà ningú per aquests actes humanitaris.

2. Les parts en conflicte podran fer una crida a la població civil o a les societats de socors esmentades en l'apartat 1 per recollir els ferits, malalts i naufrags i dispensar-los cures i per buscar els morts i comunicar on es troben; aquestes parts concediran la protecció i les facilitats necessàries a aquells que responguin a aquesta crida. Si la part adversa adquireix o recupera el control de la regió continuarà atorgant aquesta protecció i les facilitats esmentades mentre siguin necessàries.

Article 18. *Identificació*

1. Cada part en conflicte procurarà assegurar que tant el personal sanitari i religiós com les unitats i els mitjans de transport sanitaris puguin ser identificats.

2. Cada part en conflicte procurarà també adoptar i aplicar mètodes i procediments que permetin identificar les unitats i els mitjans de transport sanitaris que utilitzin el signe distintiu i senyals distintius.

3. En territori ocupat i en zones en les quals es desenvolupen o és probable que es desenvolupin combats, el personal sanitari civil i el personal religiós civil es donaran a conèixer, per regla general, per mitjà del signe distintiu i d'una targeta d'identitat que certifiqui la seva condició.

4. Les unitats i els mitjans de transport sanitaris seran assenyalats, amb el consentiment de l'autoritat competent, mitjançant el signe distintiu. Els vaixells i embarcacions a què es refereix l'article 22 d'aquest Protocol seran assenyalats d'acord amb les disposicions del II Conveni.

5. A més del signe distintiu, i de conformitat amb el que es disposa en el capítol III de l'annex I d'aquest Protocol, una part en conflicte podrà autoritzar l'ús de senyals distintius per identificar les unitats i els mitjans

de transport sanitaris. A títol excepcional, en els casos particulars previstos en el capítol III de l'annex, els mitjans de transport sanitaris podran utilitzar els senyals distintius sense exhibir el signe distintiu.

6. L'execució de les disposicions dels apartats 1 a 5 es regirà pels capítols I a III de l'annex I d'aquest Protocol. Els senyals destinats, conforme al capítol III d'aquest annex, per a l'ús exclusiu de les unitats i dels mitjans de transport sanitaris, només s'utilitzaran, excepte el que es preveu en aquest capítol, per a la identificació de les unitats i dels mitjans de transport sanitaris allí especificats.

7. Aquest article no autoritza a donar al signe distintiu, en temps de pau, un ús més ampli que l'estipulat en l'article 44 del I Conveni.

8. Les disposicions dels convenis i d'aquest Protocol relatives al control de l'ús del signe distintiu i a la prevenció i repressió del seu ús abusiu són aplicables als senyals distintius.

Article 19. *Estats neutrals i altres estats que no siguin parts en conflicte*

Els estats neutrals i altres estats que no siguin parts en conflicte observaran les disposicions pertinents d'aquest Protocol respecte de les persones protegides per aquest títol que puguin ser rebudes o internades en els seus territoris, així com dels morts de les parts en conflicte que recullin.

Article 20. *Prohibició de les represàlies*

Es prohibeixen les represàlies contra les persones i els béns protegits per aquest títol.

Secció II. Transports sanitaris

Article 21. *Vehicles sanitaris*

Els vehicles sanitaris seran respectats i protegits de la manera prevista en els convenis i en aquest Protocol per a les unitats sanitàries mòbils.

Article 22. *Vaixells hospital i embarcacions costaneres de salvament*

1. Les disposicions dels convenis relatives:

- a) Als vaixells descrits en els articles 22, 24, 25 i 27 del II Conveni,
- b) A les seves llanxes de salvament i petites embarcacions,
- c) Al seu personal i les seves tripulacions, i
- d) Als ferits, malalts i naufragats que es trobin a bord,

S'aplicaran també en els casos en què aquests vaixells, llanxes o embarcacions transportin ferits, malalts i naufragats civils que no pertanyin a cap de les categories esmentades en l'article 13 del II Conveni. Aquestes persones civils, no obstant això, no podran ser lliurades a una part en conflicte que no sigui la pròpia, ni capturades a la mar. Si es troben en poder d'una part en conflicte que no sigui la pròpia, els seran aplicables les disposicions del IV Conveni i d'aquest Protocol.

2. La protecció prevista en els convenis per als vaixells descrits en l'article 25 del II Conveni s'estendrà als vaixells hospital posats a la disposició d'una part en conflicte amb finalitats humanitàries:

- a) Per un estat neutral o un altre estat que no sigui part en aquest conflicte, o
- b) Per una organització internacional humanitària imparcial; sempre que es compleixin en tots dos casos els requisits establerts en l'article 3 mencionat.

3. Les embarcacions descrites en l'article 27 del II Conveni seran protegides encara que no es faci la notificació prevista en aquest darrer. No obstant això, es convida les parts en conflicte que es comuniquin mútuament qualsevol informació que faciliti la identificació i el reconeixement d'aquestes embarcacions.

Article 23. Altres vaixells i embarcacions sanitaris

1. Els vaixells i embarcacions sanitaris diferents dels esmentats en l'article 22 d'aquest Protocol i en l'article 38 del II Conveni, ja es trobin a la mar o en altres aigües, seran respectats i protegits de la manera prevista en els convenis i en aquest Protocol per a les unitats sanitàries mòbils. Com que aquesta protecció només pot ser eficaç si és possible identificar-los i reconèixer-los com a vaixells i embarcacions sanitaris, aquests vaixells haurien de portar el signe distintiu i, en la mesura que sigui possible, donar compliment al que es disposa en el segon apartat de l'article 43 del II Conveni.

2. Els vaixells i embarcacions a què es refereix l'apartat 1 romandran subjectes a les lleis de la guerra. Tot vaixell de guerra que navegui en la superfície i que estigui en condicions de fer complir immediatament la seva ordre podrà ordenar-los que es detinguin, que s'allunyin o que prenguin una determinada ruta, i qualsevol ordre d'aquesta índole haurà de ser obeïda. Aquests vaixells i embarcacions no podran ser desviats de cap altra manera de la seva missió sanitària mentre siguin necessaris per als ferits, malalts i nàufrags que es trobin a bord.

3. La protecció que atorga l'apartat 1 només cessarà en les condicions establertes en els articles 34 i 35 del II Conveni. Qualsevol negativa inequívoca a obeir una ordre donada de conformitat amb el que es disposa en l'apartat 2 constituirà un acte perjudicial per a l'enemic a efectes de l'article 34 del II Conveni.

4. Qualsevol part en conflicte podrà notificar a qualsevol part adversa, amb l'anticipació més gran possible abans del viatge, el nom, la descripció, l'hora prevista de sortida, la ruta i la velocitat estimada del vaixell o embarcació sanitaris, en particular en el cas de vaixells de més de 2.000 tones brutes, i podrà donar qualsevol altra informació que en faciliti la identificació i el reconeixement. La part adversa acusarà recepció d'aquesta informació.

5. Les disposicions de l'article 37 del II Conveni s'aplicaran al personal sanitari i religiós d'aquests vaixells i embarcacions.

6. Les disposicions pertinents del II Conveni seran aplicables als ferits, malalts i nàufrags pertanyents a les categories a què es refereix l'article 13 del II Conveni i l'article 44 d'aquest Protocol que es trobin a bord d'aquests vaixells i embarcacions sanitaris. Els ferits, malalts i nàufrags civils que no pertanyin a les categories esmentades en l'article 13 del II Conveni no podran ser lliurats, si es troben a la mar, a una part que no sigui la pròpia ni obligats a abandonar aquests vaixells o embarcacions; si, no obstant això, es troben en poder d'una part en conflicte que no sigui la pròpia, estaran emparats pel IV Conveni i aquest Protocol.

Article 24. Protecció de les aeronaus sanitàries

Les aeronaus sanitàries seran respectades i protegides de conformitat amb les disposicions d'aquest títol.

Article 25. Aeronaus sanitàries en zones no dominades per la part adversa

En les zones terrestres dominades de fet per forces amigues o en les marítimes no dominades de fet per una part adversa, així com en el seu espai aeri, el respecte i la protecció de les aeronaus sanitàries d'una part en conflicte no dependran de cap acord amb la part adversa. No obstant això, per a més seguretat, la part en conflicte que utilitzi les seves aeronaus sanitàries en aquestes zones podrà donar a qualsevol part adversa la notificació prevista en l'article 29, especialment quan aquestes aeronaus efectuïn vols que les posin a l'abast dels sistemes d'armes de superfície-aire de la part adversa.

Article 26. Aeronaus sanitàries en zones de contacte o similars

1. En les parts de la zona de contacte que estiguin dominades de fet per forces amigues i en les zones el domini de fet de les quals no estigui clarament establert, així com en el seu espai aeri, la protecció de les aeronaus sanitàries només podrà ser plenament eficaç si media un acord previ entre les autoritats militars competents de les parts en conflicte conforme al que es preveu en l'article 29. Les aeronaus sanitàries que, per manca d'aquest acord, operin pel seu compte i risc hauran de ser respectades, no obstant això, quan hagin estat reconegudes com a tals.

2. S'entén per *zona de contacte* qualsevol zona terrestre en què els elements avançats de les forces oposades estiguin en contacte els uns amb els altres, en particular quan estiguin exposats a tir directe des de terra.

Article 27. *Aeronaus sanitàries en zones dominades per la part adversa*

1. Les aeronaus sanitàries d'una part en conflicte continuaran protegides mentre sobrevolin zones marítimes o terrestres dominades de fet per una part adversa, a condició que per a aquests vols s'hagi obtingut prèviament l'acord de l'autoritat competent d'aquesta part adversa.

2. L'aeronau sanitària que sobrevoli una zona dominada de fet per la part adversa sense l'acord previst en l'apartat 1 o, apartant-se d'allò convingut, a causa d'un error de navegació o d'una situació d'emergència que comprometi la seguretat del vol, haurà de fer tot el possible per identificar-se i informar la part adversa sobre les circumstàncies en què es troba. Tan aviat com la part adversa hagi reconegut aquesta aeronau sanitària, farà tot allò raonablement possible per donar l'ordre d'aterrar o amagar a què es refereix l'apartat 1 de l'article 30 o per adoptar altres disposicions a fi de salvaguardar els interessos d'aquesta part i, en ambdós casos, abans de recórrer a un atac contra l'aeronau, donar-li temps d'obeir.

Article 28. *Restriccions relatives a l'ús de les aeronaus sanitàries*

1. Es prohibeix a les parts en conflicte utilitzar les seves aeronaus sanitàries per tractar d'obtenir un avantatge militar sobre una part adversa. La presència d'aeronaus sanitàries no es podrà utilitzar per tractar de posar objectius militars a cobert d'un atac.

2. Les aeronaus sanitàries no s'utilitzaran per recollir ni transmetre informació militar i no transportaran cap equip destinat a aquests fins. Se'ls prohibeix transportar persones o carregament no inclosos en la definició que conté l'apartat f de l'article 8. No es considerarà prohibit el transport a bord dels efectes personals dels ocupants o de l'equip destinat exclusivament a facilitar la navegació, les comunicacions o la identificació.

3. Les aeronaus sanitàries no transportaran cap armament excepte les armes portàtils i les municions que hagin estat recollides als ferits, malalts i naufragats que es trobin a bord i que encara no hagin estat lliurades al servei competent, i les armes lleugeres individuals que siguin necessàries perquè el personal sanitari que es trobi a bord pugui defensar-se i defensar els ferits, malalts i naufragats que tinguin al seu càrrec.

4. Excepte acord previ amb la part adversa, les aeronaus sanitàries no es podran utilitzar, en efectuar els vols a què es refereixen els articles 26 i 27, per buscar ferits, malalts i naufragats.

Article 29. *Notificacions i acords relatius a les aeronaus sanitàries*

1. Les notificacions a què es refereix l'article 25 i les sol·licituds d'acord previ esmentades en els articles 26, 27, 28, apartat 4, i 31 hauran d'indicar el nombre previst d'aeronaus sanitàries, els seus plans de vol i mitjans d'identificació; aquestes notificacions i sol·licituds s'interpretaran en el sentit que els vols s'efectuaran conforme a les disposicions de l'article 28.

2. La part que rebí una notificació feta en virtut de l'article 25 en justificarà la recepció sense demora.

3. La part que rebí una sol·licitud d'acord previ feta en virtut del que es preveu en els articles 26, 27, 28, apartat 4, o 31 notificarà tan ràpidament com sigui possible a la part que hagi fet la sol·licitud:

a) L'acceptació de la sol·licitud;

b) La denegació de la sol·licitud, o

c) Una proposta alternativa raonable a la sol·licitud. Podrà també proposar una prohibició o restricció d'altres vols en la zona de què es tracti durant el període considerat. Si la part que ha presentat la sol·licitud accepta aquestes contrapropostes notificarà la seva acceptació a l'altra part.

4. Les parts prendran les mesures necessàries perquè puguin fer-se aquestes notificacions i acords sense pèrdua de temps.

5. Les parts prendran també les mesures necessàries perquè l'essencial d'aquestes notificacions i acords es difongui ràpidament entre les unitats militars interessades, les quals seran informades sobre els mitjans d'identificació que utilitzaran les aeronaus sanitàries de què es tracti.

Article 30. *Aterratge i inspecció d'aeronaus sanitàries*

1. Les aeronaus sanitàries que sobrevolin zones dominades de fet per la part adversa o zones el domini de les quals no estigui clarament establert podran ser intimades a aterrar o, si és el cas, a amaran, perquè es procedeixi a la inspecció prevista en els apartats següents. Les aeronaus sanitàries obeiran aquest requeriment.

2. Si una d'aquestes aeronaus aterra o amara, obeint a un requeriment o per qualsevol altra circumstància, només podrà ser objecte d'inspecció per comprovar els aspectes a què fan referència els apartats 3 i 4 d'aquest article. La inspecció s'iniciarà sense demora i s'efectuarà ràpidament. La part que faci la inspecció no exigirà que siguin desembarcats de l'aeronau els ferits i malalts, tret que això sigui indispensable per a la inspecció. En qualsevol cas, aquesta part vetllarà perquè aquesta inspecció o aquest desembarcament no agreugi l'estat dels ferits i malalts.

3. Si la inspecció revela que l'aeronau:

- a) És una aeronau sanitària en el sentit de l'apartat j de l'article 8,
- b) No contravé les condicions prescrites en l'article 28, i
- c) No ha efectuat el vol sense acord previ o en violació del mateix acord quan aquest acord es requereixi,

L'aeronau i els seus ocupants que pertanyin a una part adversa o a un estat neutral o a un altre estat que no sigui part en el conflicte seran autoritzats a prosseguir el vol sense demora.

4. Si la inspecció revela que l'aeronau:

- a) No és una aeronau sanitària en el sentit de l'apartat j de l'article 8,
- b) Contravé les condicions prescrites en l'article 28, o
- c) Ha efectuat el vol sense acord previ o en violació d'un acord previ quan aquest acord es requereixi,

L'aeronau podrà ser capturada. Els seus ocupants seran tractats conforme a les disposicions pertinents dels convenis i d'aquest Protocol. Qualsevol aeronau capturada que hagi estat destinada a servir d'aeronau sanitària permanent només podrà ser utilitzada en endavant com a aeronau sanitària.

Article 31. *Estats neutrals o altres estats que no siguin parts en conflicte*

1. Les aeronaus sanitàries no podran sobrevolar el territori d'un estat neutral o d'un altre estat que no sigui part en el conflicte, ni aterrar-hi o amaran-hi, excepte en virtut d'acord previ. No obstant això, en cas de mediar aquest acord, aquestes aeronaus seran respectades mentre duri el vol i durant les escales eventuais en aquest territori. No obstant això, hauran d'obeir qualsevol requeriment d'aterrar o, si és el cas, amaran.

2. L'aeronau sanitària que, sense acord previ o apartant-se del que estigui estipulat en un acord, sobrevoli el territori d'un estat neutral o d'un altre estat que no sigui part en conflicte, per error de navegació o a causa d'una situació d'emergència que afecti la seguretat del vol, farà tot el possible per notificar el seu vol i fer-se identificar. Tan aviat com aquest estat hagi reconegut aquesta aeronau sanitària, farà tot allò raonablement possible per donar l'ordre d'aterrar o amaran a què es refereix l'apartat 1 de l'article 30 o per adoptar altres disposicions a fi de salvaguardar els interessos d'aquest estat i, en tots dos casos, donar a l'aeronau temps per obeir, abans de recórrer a un atac.

3. Si una aeronau sanitària, amb acord previ o en les circumstàncies esmentades en l'apartat 2, aterra o amara en el territori d'un estat neutral o d'un altre estat que no sigui part en el conflicte, obeint a un requeriment o per qualsevol altra circumstància, quedarà subjecta a inspecció per determinar si es tracta d'una aeronau sanitària. La inspecció s'iniciarà sense demora i s'efectuarà ràpidament. La part que faci la inspecció no exigirà que siguin desembarcats de l'aeronau els ferits i malalts que depenen de la part que utilitzi l'aeronau tret que això sigui indispensable per a la inspecció. En qualsevol cas, aquesta part vetllarà perquè la inspecció o el desembarcament no agreugin l'estat dels ferits i malalts. Si la inspecció revela que l'aeronau és efectivament una aeronau sanitària, aquesta aeronau amb els seus ocupants, excepte aquells que hagin de ser retinguts de conformitat amb les normes de dret internacional aplicables en els conflictes

armats, serà autoritzada a prosseguir el seu vol, i rebrà les facilitats apropiades per fer-ho. Si la inspecció revela que aquesta aeronau no és una aeronau sanitària, l'aeronau serà capturada i els seus ocupants seran tractats conforme al que es disposa en l'apartat 4.

4. A excepció dels que siguin desembarcats temporalment, els ferits, malalts i naufrags desembarcats d'una aeronau sanitària amb l'assentiment de l'autoritat local en el territori d'un estat neutral o d'un altre estat que no sigui part en conflicte, tret que aquest estat i les parts en conflicte acordin una altra cosa, hauran de quedar sota la custòdia d'aquesta autoritat quan les normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats així ho exigeixin, de manera que no puguin tornar a participar en les hostilitats. Les despeses d'hospitalització i d'internament seran a càrrec de l'estat a què pertanyin aquestes persones.

5. Els estats neutrals o altres estats que no siguin parts en conflicte aplicaran per igual a totes les parts en conflicte les condicions i restriccions eventuais respecte al sobrevol o l'aterratge d'aeronaus sanitàries en el seu territori.

Secció III. Persones desaparegudes i mortes

Article 32. *Principi general*

En l'aplicació d'aquesta secció, les activitats de les Altes Parts contractants, de les parts en conflicte i de les organitzacions humanitàries internacionals esmentades en els convenis i en aquest Protocol hauran d'estar motivades abans que res pel dret que tenen les famílies de conèixer la sort dels seus membres.

Article 33. *Desapareguts*

1. Tan aviat com les circumstàncies ho permetin, i a tot tardar des de la fi de les hostilitats actives, cada part en conflicte buscarà les persones la desaparició de les quals hagi assenyalat una part adversa. A fi de facilitar la cerca, aquesta part adversa comunicarà totes les informacions pertinents sobre les persones de què es tracti.

2. A fi de facilitar l'obtenció d'informació de conformitat amb el que es disposa en l'apartat anterior, respecte a les persones que no es beneficiïn de condicions més favorables en virtut dels convenis o d'aquest Protocol, cada part en conflicte haurà de:

- a) Registrar, en la forma que disposa l'article 138 del IV Conveni, la informació sobre aquestes persones, quan hagin estat detingudes, empresonades o mantingudes en qualsevol altra forma de captivitat durant més de dos setmanes a conseqüència de les hostilitats o de l'ocupació o hagin mort durant un període de detenció;
- b) En la mesura que pugui, facilitar i, si fos necessari, efectuar la cerca i el registre de la informació relativa a aquestes persones si haguessin mort en altres circumstàncies a conseqüència de les hostilitats o de l'ocupació.

3. La informació sobre les persones de les quals s'hagi assenyalat la desaparició, de conformitat amb l'apartat 1, i les sol·licituds d'aquesta informació seran transmeses directament o per conducte de la potència protectora, de l'Agència Central de Cerca del Comitè Internacional de la Creu Roja, o de les societats nacionals de la Creu Roja (Mitja Lluna Roja, Lleó i Sol Vermells). Quan la informació no sigui transmesa per conducte del Comitè Internacional de la Creu Roja i de la seva Agència Central de Cerca, cada part en conflicte vetllarà perquè aquesta informació sigui també facilitada a aquesta Agència.

4. Les parts en conflicte s'esforçaran per posar-se d'acord sobre disposicions que permetin que grups constituïts a aquest efecte busquin, identifiquin i recuperin els morts en les zones del camp de batalla; aquestes disposicions podran preveure, quan escaigui, que aquests grups vagin acompanyats de personal de la part adversa mentre duguin a terme aquestes missions en zones controlades per ella. El personal d'aquests grups haurà de ser respectat i protegit mentre es dediqui exclusivament a aquestes missions.

Article 34. *Restes de les persones mortes*

1. Les restes de les persones mortes a conseqüència de l'ocupació o mentre es trobaven detingudes per causa de l'ocupació o de les hostilitats, i les de les persones que no fossin nacionals del país en què han mort a conseqüència de les hostilitats, han de ser respectades i les sepultures de totes aquestes persones seran respectades, conservades i marcades segons el que es preveu en l'article 130 del IV Conveni, mentre aquestes restes i sepultures no es beneficiïn de condicions més favorables en virtut dels convenis i d'aquest Protocol.

2. Tan aviat com les circumstàncies i les relacions entre les parts adverses ho permetin, les Altes Parts contractants en els territoris de les quals es trobin les tombes i, si és el cas, altres llocs on es trobin les restes de les persones mortes a conseqüència de les hostilitats, durant l'ocupació o mentre es trobaven detingudes, celebraran acords a fi de:

- a) Facilitar als membres de les famílies dels morts i als representants dels serveis oficials de registre de tombes l'accés a les sepultures, i determinar les disposicions d'ordre pràctic per a aquest accés;
- b) Assegurar la protecció i el manteniment permanents de les sepultures;
- c) Facilitar la repatriació de les restes de les persones mortes i la devolució dels efectes personals al país d'origen, a sol·licitud d'aquest país o, tret que el mateix país s'oposés a això, a sol·licitud dels parents més pròxims.

3. A falta dels acords previstos en les lletres *b* o *c* de l'apartat 2 i si el país d'origen d'aquestes persones mortes no està disposat a sufragar les despeses corresponents al manteniment de les sepultures, l'Alta Part contractant en el territori de la qual es trobin aquestes sepultures podrà oferir facilitats per a la devolució de les restes al país d'origen. Si l'oferiment no és acceptat, l'Alta Part contractant, transcorreguts cinc anys des de la data de l'oferiment i amb la deguda notificació prèvia al país d'origen, podrà aplicar les disposicions previstes en la seva legislació en matèria de cementiris i sepultures.

4. L'Alta Part contractant en el territori de la qual es trobin les sepultures a què es refereix aquest article només podrà exhumar les restes:

- a) En virtut del que es disposa en la lletra *c* de l'apartat 2 i en l'apartat 3, o
- b) Quan l'exhumació constitueixi una necessitat imperiosa d'interès públic, inclosos els casos de necessitat sanitària o de recerca administrativa o judicial; en aquest cas, l'Alta Part contractant haurà de guardar en tot moment el degut respecte a les restes i comunicar al país d'origen la seva intenció d'exhumar-les, i transmetre-li detalls sobre el lloc en què es proposa donar-los nova sepultura.

Títol III. Mètodes i mitjans de guerra - Estatut de combatent i de presoner de guerra

Secció I. Mètodes i mitjans de guerra

Article 35. *Normes fonamentals*

1. En qualsevol conflicte armat, el dret de les parts en conflicte a triar els mètodes o mitjans de fer la guerra no és il·limitat.

2. Està prohibit l'ús d'armes, projectils, matèries i mètodes de fer la guerra de tal índole que causin mals superflus o sofriments innecessaris.

3. Està prohibit l'ús de mètodes o mitjans de fer la guerra que hagin estat concebuts per causar, o es pot preveure que causin, danys extensos, duradors i greus al medi ambient natural.

Article 36. *Armes noves*

Quan una Alta Part contractant estudiï, desenvolupi, adquireixi o adopti una nova arma, o nous mitjans o mètodes de guerra, tindrà l'obligació de determinar si el seu ús, en unes certes condicions o en totes les circumstàncies, estaria prohibit per aquest Protocol o per qualsevol altra norma de dret internacional aplicable a aquesta Alta Part contractant.

Article 37. Prohibició de la perfídia

1. Està prohibit matar, ferir o capturar un adversari valent-se de mitjans pèrfids. Constituiran perfídia els actes que, apel·lant a la bona fe d'un adversari amb intenció de traïr-la, li donin a entendre que té dret a protecció, o que està obligat a concedir-la, de conformitat amb les normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats. Són exemples de perfídia els actes següents:

- a) Simular la intenció de negociar sota bandera de parlament o de rendició;
- b) Simular una incapacitació per ferides o malaltia;
- c) Simular l'estatut de persona civil, no combatent; i
- d) Simular que es posseeix un estatut de protecció, mitjançant l'ús de signes, emblemes o uniformes de les Nacions Unides o d'estats neutrals o d'altres estats que no siguin parts en el conflicte.

2. No estan prohibits els estratagemes. Són estratagemes els actes que tenen per objecte induir a error un adversari o fer-li cometre imprudències, però que no infringeixen cap norma de dret internacional aplicable en els conflictes armats, ni són pèrfids ja que no apel·len a la bona fe d'un adversari respecte a la protecció prevista en aquest dret. Són exemples d'estratagemes els actes següents: el camuflatge, les trampes, les operacions simulades i les informacions falses.

Article 38. Emblemes reconeguts

1. Està prohibit fer un ús indegut del signe distintiu de la Creu Roja, de la Mitja Lluna Roja o del Lleó i Sol Vermells o d'altres emblemes, signes o senyals establerts en els convenis o en aquest Protocol. Es prohibeix també abusar deliberadament, en un conflicte armat, d'altres emblemes, signes o senyals protectors internacionalment reconeguts, inclosos la bandera de parlament i l'emblema protector dels béns culturals.

2. Està prohibit fer ús de l'emblema distintiu de les Nacions Unides, excepte en els casos en què aquesta organització ho autoritzi.

Article 39. Signes de nacionalitat

1. Està prohibit fer ús en un conflicte armat de les banderes o dels emblemes, insígnies o uniformes militars d'estats neutrals o d'altres estats que no siguin parts en el conflicte.

2. Està prohibit fer ús de les banderes o dels emblemes, insígnies o uniformes militars de parts adverses durant els atacs per cobrir, afavorir, protegir o obstaculitzar operacions militars.

3. Cap de les disposicions d'aquest article o de l'article 37, apartat 1 lletra *d*, no afectarà les normes existents de dret internacional generalment reconegudes que siguin aplicables a l'espionatge o a l'ús de la bandera en el desenvolupament dels conflictes armats a la mar.

Article 40. Caserna

Està prohibit ordenar que no hi hagi supervivents, amenaçar amb això l'adversari o conduir les hostilitats en funció d'aquesta decisió.

Article 41. Salvaguarda de l'enemic fora de combat

1. Cap persona no podrà ser objecte d'atac quan es reconegui o, ateses les circumstàncies, s'hagi de reconèixer que està fora de combat.

2. Està fora de combat qualsevol persona:

- a) Que estigui en poder d'una part adversa;
- b) Que expressi clarament la seva intenció de rendir-se; o
- c) Que estigui inconscient o incapacitada en qualsevol altra forma a causa de ferides o de malaltia i sigui, per tant, incapaç de defensar-se;

I sempre que, en qualsevol d'aquests casos, s'abstingui de qualsevol acte hostil i no tracti d'evadir-se.

3. Quan les persones que tinguin dret a la protecció de què gaudeixen els presoners de guerra hagin caigut en poder d'una part adversa en condicions de combat inhabituals que n'impedeixin l'evacuació en la forma prevista en la secció I del títol III del III Conveni, seran alliberades, i s'hauran de prendre totes les precaucions possibles per garantir-ne la seguretat.

Article 42. *Ocupants d'aeronaus*

1. Cap persona que es llanci en paracaigudes d'una aeronau en perill no serà atacada durant el descens.
2. En arribar a terra en territori controlat per una part adversa, la persona que s'hagi llançat en paracaigudes d'una aeronau en perill haurà de tenir l'oportunitat de rendir-se abans de ser atacada, tret que sigui manifest que està duent a terme un acte hostil.
3. Les tropes aerotransportades no quedaran protegides per aquest article.

Secció II. Estatut de combatent i de presoner de guerra

Article 43. *Forces armades*

1. Les forces armades d'una part en conflicte es componen de totes les forces, grups i unitats armats i organitzats, col·locats sota un comandament responsable de la conducta dels seus subordinats davant d'aquesta part, encara que aquesta darrera estigui representada per un govern o per una autoritat no reconeguts per una part adversa. Aquestes forces armades hauran d'estar sotmeses a un règim de disciplina interna que faci complir, *inter alia*, les normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats.
2. Els membres de les forces armades d'una part en conflicte (excepte els que formin part del personal sanitari i religiós a què es refereix l'article 33 del III Conveni) són combatents, és a dir, tenen dret a participar directament en les hostilitats.
3. Sempre que una part en conflicte incorpori a les seves forces armades un organisme paramilitar o un servei armat encarregat de vetllar per l'ordre públic, haurà de notificar-ho a les altres parts en conflicte.

Article 44. *Combatents i presoners de guerra*

1. Qualsevol combatent, tal com queda definit en l'article 43, que caigui en poder d'una part adversa serà presoner de guerra.
2. Tot i que tots els combatents estan obligats a observar les normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats, la violació d'aquestes normes no privarà un combatent del seu dret a ser considerat com a tal o, si cau en poder d'una part adversa, del seu dret a ser considerat presoner de guerra, exceptuant les disposicions dels apartats 3 i 4.
3. A fi de promoure la protecció de la població civil contra els efectes de les hostilitats, els combatents estan obligats a distingir-se de la població civil en el curs d'un atac o d'una operació militar preparatòria d'un atac. No obstant això, atès que en els conflictes armats hi ha situacions en les quals, a causa de l'índole de les hostilitats, un combatent armat no pot distingir-se de la població civil, aquest combatent conservarà el seu estatut com a tal sempre que, en aquestes circumstàncies, porti les seves armes obertament:
  - a) Durant tot enfrontament militar; i
  - b) Durant el temps en què sigui visible per a l'enemic mentre pren part en un desplegament militar previ al llançament d'un atac en el qual participarà.

No es consideraran com a actes pèrfids, en el sentit de la lletra c de l'apartat 1 de l'article 37, els actes en què concorrin les condicions enunciades en aquest apartat.

4. El combatent que caigui en poder d'una part adversa i no reuneixi les condicions enunciades en la segona frase de l'apartat 3 perdrà el dret a ser considerat com a presoner de guerra, però, no obstant això, rebrà les proteccions equivalents, en tots els sentits, a les atorgades als presoners de guerra pel III Conveni i aquest Protocol. Aquesta protecció inclou les proteccions equivalents a les atorgades als presoners de guerra pel III Conveni en el cas que aquesta persona sigui jutjada i sancionada per qualsevol infracció que hagi comès.

5. El combatent que caigui en poder d'una part adversa mentre no participa en un atac ni en una operació militar preparatòria d'un atac no perdrà, a conseqüència de les seves activitats anteriors, el dret a ser considerat com a combatent i presoner de guerra.

6. Aquest article no privarà una persona del dret a ser considerada com a presoner de guerra conforme a l'article 4 del III Conveni.

7. El propòsit d'aquest article no és modificar la pràctica generalment acceptada pels estats pel que fa a l'uniforme que han de portar els combatents pertanyents a les unitats armades regulars i uniformades d'una part en conflicte.

8. A més de les categories de persones esmentades en l'article 13 dels convenis I i II, tots els membres de les forces armades d'una part en un conflicte, tal com es defineixen en l'article 43 d'aquest Protocol, tindran dret a la protecció concedida en virtut d'aquests convenis si estan ferits o malalts o, en el cas del II Conveni, si són naufrags a la mar o en altres aigües.

Article 45. *Protecció de persones que han pres part en les hostilitats*

1. La persona que participi en les hostilitats i caigui en poder d'una part adversa es presumirà presoner de guerra i, per tant, estarà protegida pel III Conveni quan reivindiqui l'estatut del presoner de guerra, quan sembli tenir dret a aquest estatut, o quan la part de què depengui reivindiqui aquest estatut a favor seu mitjançant una notificació a la potència detenedora o a la potència protectora. Si hi hagués algun dubte respecte al seu dret a l'estatut de presoner de guerra, aquesta persona se'n continuarà beneficiant i, en conseqüència, continuarà gaudint de la protecció del III Conveni i d'aquest Protocol fins que un tribunal competent hagi decidit sobre aquest tema.

2. La persona que, havent caigut en poder d'una part adversa, no estigui detinguda com a presoner de guerra i hagi de ser jutjada per aquesta part amb motiu d'una infracció que guardi relació amb les hostilitats podrà fer valer el seu dret a l'estatut de presoner de guerra davant un tribunal judicial i al fet que es decideixi aquesta qüestió. Sempre que no sigui contrari al procediment aplicable, aquesta qüestió es decidirà abans que el tribunal es pronunciï sobre la infracció. Els representants de la potència protectora tindran dret a assistir a les actuacions en què s'hagi de dirimir la qüestió, tret que, excepcionalment i en interès de la seguretat de l'Estat, aquestes actuacions se celebren a porta tancada. En aquest cas, la potència en el poder de la qual es trobi la persona informará sobre aquest tema a la potència protectora.

3. La persona que hagi pres part en les hostilitats i no tingui dret a l'estatut de presoner de guerra ni gaudi d'un tracte més favorable de conformitat amb el que es disposa en el IV Conveni tindrà dret en qualsevol moment a la protecció de l'article 75 d'aquest Protocol. Aquesta persona, quan es trobi en territori ocupat i sempre que no es trobi detinguda com a espia, gaudirà també, no obstant el que s'estableix en l'article 5 del IV Conveni, dels drets de comunicació prevists en aquest Conveni.

Article 46. *Espies*

1. Malgrat qualsevol altra disposició dels convenis o d'aquest Protocol, el membre de les forces armades d'una part en conflicte que caigui en poder d'una part adversa mentre faci activitats d'espionatge no tindrà dret a l'estatut de presoner de guerra i podrà ser tractat com a espia.

2. No es considerarà que fa activitats d'espionatge el membre de les forces armades d'una part en conflicte que, en favor d'aquesta part, reculli o intenti recollir informació dins d'un territori controlat per una part adversa sempre que, en fer-ho, vesteixi l'uniforme de les forces armades a què pertanyi.

3. No es considerarà que faci activitats d'espionatge el membre de les forces armades d'una part en conflicte que sigui resident en territori ocupat per una part adversa i que, en favor de la part de què depèn, reculli o intenti recollir informació d'interès militar dins d'aquest territori, tret que ho faci mitjançant pretextos falsos o procedeixi de manera deliberadament clandestina. A més, aquest resident no perdrà el seu dret a l'estatut de presoner de guerra i no podrà ser tractat com a espia tret que sigui capturat mentre dugui a terme activitats d'espionatge.

4. El membre de les forces armades d'una part en conflicte que no sigui resident en territori ocupat per una part adversa i que hagi dut a terme activitats d'espionatge en aquest territori no perdrà el seu dret a l'estatut de presoner de guerra i no podrà ser tractat com a espia tret que sigui capturat abans de reintegrar-se a les forces armades a què pertanyi.

Article 47. Mercenaris

1. Els mercenaris no tindran dret a l'estatut de combatent o de presoner de guerra.
2. S'entén per *mercenari* qualsevol persona:
  - a) Que hagi estat especialment reclutada, localment o a l'estranger, a fi de combatre en un conflicte armat;
  - b) Que, de fet, prengui part directa en les hostilitats;
  - c) Que prengui part en les hostilitats animada essencialment pel desig d'obtenir un benefici personal i a la qual es faci efectivament la promesa, per una part en conflicte o en nom d'ella, d'una retribució material considerablement superior a la promesa o abonada als combatents de grau i funcions similars a les forces armades d'aquesta part;
  - d) Que no sigui nacional d'una part en conflicte ni resident en un territori controlat per una part en conflicte;
  - e) Que no sigui membre de les forces armades d'una part en conflicte; i
  - f) Que no hagi estat enviada en missió oficial com a membre de les seves forces armades per un estat que no és part en conflicte.

Títol IV. Població civil

Secció I. Protecció general contra els efectes de les hostilitats

Capítol I. Norma fonamental i àmbit d'aplicació

Article 48. Norma fonamental

A fi de garantir el respecte i la protecció de la població civil i dels béns de caràcter civil, les parts en conflicte faran distinció en tot moment entre població civil i combatents, i entre béns de caràcter civil i objectius militars i, per tant, dirigiran les seves operacions únicament contra objectius militars.

Article 49. Definició d'atacs i àmbit d'aplicació

1. S'entén per atacs els *actes* de violència contra l'adversari, siguin ofensius o defensius.
2. Les disposicions d'aquest Protocol respecte als atacs seran aplicables a tots els atacs en qualsevol territori on s'efectuïn, fins i tot en el territori nacional que pertanyi a una part en conflicte, però que es trobi sota el control d'una part adversa.
3. Les disposicions d'aquesta secció s'aplicaran a qualsevol operació de guerra terrestre, naval o aèria que pugui afectar per terra la població civil, les persones civils i els béns de caràcter civil. S'aplicaran també a tots els atacs des de la mar o des de l'aire contra objectius a terra, però no afectaran d'una altra manera les normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats a la mar o a l'aire.
4. Les disposicions d'aquesta secció completen les normes relatives a la protecció humanitària contingudes en el IV Conveni, particularment en el seu títol II, i en els altres acords internacionals que obliguin les Altes Parts contractants, així com les altres normes de dret internacional que es refereixen a la protecció de les persones civils i dels béns de caràcter civil contra els efectes de les hostilitats per terra, mar o aire.

Capítol II. Persones civils i població civil

Article 50. *Definició de persones civils i de població civil*

1. És persona civil qualsevol que no pertanyi a una de les categories de persones a què es refereixen l'article 4.A.1, 2, 3 i 6 del III Conveni, i l'article 43 d'aquest Protocol. En cas de dubte sobre la condició d'una persona, se la considerarà com a civil.

2. La població civil inclou totes les persones civils.

3. La presència entre població civil de persones la condició de les quals no respongui a la definició de *persona civil* no priva aquesta població de la seva qualitat de civil.

Article 51. *Protecció de la població civil*

1. La població civil i les persones civils gaudiran de protecció general contra els perills procedents d'operacions militars. Per fer efectiva aquesta protecció, a més de les altres normes aplicables de dret internacional, s'observaran en totes les circumstàncies les normes següents.

2. No serà objecte d'atac la població civil com a tal ni les persones civils. Es prohibeixen els actes o amenaces de violència que tinguin com a finalitat principal atemorir la població civil.

3. Les persones civils gaudiran de la protecció que confereix aquesta secció, excepte si participen directament en les hostilitats i mentre duri aquesta participació.

4. Es prohibeixen els atacs indiscriminats. Són atacs indiscriminats:

- a) Els que no estan dirigits contra un objectiu militar concret;
- b) Els que empren mètodes o mitjans de combat que no poden dirigir-se contra un objectiu militar concret; o
- c) Els que empren mètodes o mitjans de combat els efectes dels quals no sigui possible limitar de conformitat amb el que exigeix aquest Protocol;

I que, per tant, en qualsevol d'aquests casos, poden arribar indistintament a objectius militars i a persones civils o a béns de caràcter civil.

5. Es consideraran indiscriminats, entre altres, els tipus d'atac següents:

- a) Els atacs per bombardeig, qualssevol que siguin els mètodes o mitjans utilitzats, que tractin com a objectiu militar únic diversos objectius militars precisos i clarament separats situats en una ciutat, un poble, un llogaret o una altra zona en què hi hagi concentració anàloga de persones civils o béns de caràcter civil;
- b) Els atacs, quan sigui previsible que causaran incidentalment morts i ferits entre la població civil, o danys a béns de caràcter civil, o totes dos coses, que serien excessius en relació amb l'avantatge militar concret i directe previst.

6. Es prohibeixen els atacs dirigits com a represàlies contra la població civil o les persones civils.

7. La presència de la població civil o de persones civils o els seus moviments no podran ser utilitzats per posar determinats punts o zones a cobert d'operacions militars, especialment per tractar de posar a cobert d'atacs els objectius militars, ni per cobrir, afavorir o obstaculitzar operacions militars. Les parts en conflicte no podran dirigir els moviments de la població civil o de persones civils per tractar de posar objectius militars a cobert d'atacs, o per cobrir operacions militars.

8. Cap violació d'aquestes prohibicions no dispensarà les parts en conflicte de les seves obligacions jurídiques respecte a la població civil i les persones civils, inclosa l'obligació d'adoptar les mesures de precaució previstes en l'article 57.

Capítol III. Béns de caràcter civil

Article 52. *Protecció general dels béns de caràcter civil*

1. Els béns de caràcter civil no seran objecte d'atacs ni de represàlies. Són béns de caràcter civil tots els béns que no són objectius militars en el sentit de l'apartat 2.

2. Els atacs es limitaran estrictament als objectius militars. Pel que fa als béns, els objectius militars es limiten als objectes que per la seva naturalesa, ubicació, finalitat o utilització contribueixin eficaçment a l'acció militar o la destrucció total o parcial, la captura o la neutralització dels quals ofereixin en les circumstàncies del cas un avantatge militar definit.

3. En cas de dubte sobre si un bé que normalment es dedica a fins civils, tal com un lloc de culte, una casa o un altre habitatge o una escola, s'utilitza per contribuir eficaçment a l'acció militar, es presumirà que no s'utilitza amb aquest fi.

Article 53. *Protecció dels béns culturals i dels llocs de culte*

Sense perjudici de les disposicions de la Convenció de la Haia del 14 de maig de 1954 per a la protecció dels béns culturals en cas de conflicte armat i d'altres instruments internacionals aplicables, està prohibit:

- a) Cometre actes d'hostilitat dirigits contra els monuments històrics, obres d'art o llocs de culte que constitueixen el patrimoni cultural o espiritual dels pobles;
- b) Utilitzar aquests béns en suport de l'esforç militar;
- c) Fer objecte de represàlies aquests béns.

Article 54. *Protecció dels béns indispensables per a la supervivència de la població civil*

1. Està prohibit, com a mètode de guerra, fer patir fam a les persones civils.

2. Es prohibeix atacar, destruir, sostreure o inutilitzar els béns indispensables per a la supervivència de la població civil, com ara els articles alimentaris i les zones agrícoles que els produeixen, les collites, el bestiar, les instal·lacions i reserves d'aigua potable i les obres de reg, amb la intenció deliberada de privar d'aquests béns, pel seu valor com a mitjans per assegurar la subsistència, la població civil o la part adversa, sigui quin sigui el motiu, ja sigui per fer patir fam a les persones civils, per provocar-ne el desplaçament, o amb qualsevol altre propòsit.

3. Les prohibicions establertes en l'apartat 2 no s'aplicaran als béns que s'hi esmenten quan una part adversa:

- a) Utilitzi aquests béns exclusivament com a mitjà de subsistència per als membres de les seves forces armades; o
- b) Els utilitzi en suport directe d'una acció militar, a condició, no obstant això, que en cap cas es prenguin contra aquests béns mesures que tinguin com a resultat previsible deixar tan desproveïda de queviures o d'aigua la població civil que aquesta darrera es vegi reduïda a patir fam o obligada a desplaçar-se.

4. Aquests béns no seran objecte de represàlies.

5. Tenint en compte les exigències vitals que per a tota part en conflicte suposa la defensa del seu territori nacional contra la invasió, una part en conflicte podrà deixar d'observar les prohibicions assenyalades en l'apartat 2 dins d'aquest territori que es trobi sota el seu control quan ho exigeixi una necessitat militar imperiosa.

Article 55. *Protecció del medi ambient natural*

1. En la realització de la guerra es vetllarà per la protecció del medi ambient natural contra danys extensos, duradors i greus. Aquesta protecció inclou la prohibició d'emprar mètodes o mitjans de fer la guerra que hagin estat concebuts per causar aquests danys al medi ambient natural o que es pugui preveure que en causin, i comprometin així la salut o la supervivència de la població.

2. Estan prohibits els atacs contra el medi ambient natural com a represàlies.

Article 56. *Protecció de les obres i instal·lacions que contenen forces perilloses*

1. Les obres o instal·lacions que contenen forces perilloses, com ara les preses, els dics i les centrals nuclears d'energia elèctrica, no seran objecte d'atacs, encara que siguin objectius militars, quan aquests atacs puguin produir l'alliberament d'aquelles forces i causar, en conseqüència, pèrdues importants en la població civil. Els altres objectius militars situats en aquestes obres o instal·lacions, o a prop d'elles, no seran objecte d'atacs quan aquests atacs puguin produir l'alliberament de forces perilloses i causar, en conseqüència, pèrdues importants en la població civil.

2. La protecció especial contra qualsevol atac prevista en l'apartat 1 cessarà:

a) Per a les preses o els dics, només si s'utilitzen per a funcions diferents d'aquelles a què normalment estan destinats i com a suport regular, important i directe d'operacions militars, i si aquests atacs són l'únic mitjà factible de posar fi a aquest suport;

b) Per a les centrals nuclears d'energia elèctrica, només si subministren corrent elèctric com a suport regular, important i directe d'operacions militars, i si aquests atacs són l'únic mitjà factible de posar fi a aquest suport;

c) Per als altres objectius militars situats en aquestes obres o instal·lacions, o a prop d'elles, només si s'utilitzen com a suport regular, important i directe d'operacions militars, i si aquests atacs són l'únic mitjà factible de posar fi a aquest suport.

3. En tots els casos, la població civil i les persones civils mantindran el seu dret a tota la protecció que els confereix el dret internacional, incloses les mesures de precaució previstes en l'article 57. Si cessa la protecció i s'ataca qualsevol de les obres i instal·lacions o qualsevol dels objectius militars esmentats en l'apartat 1, s'adoptaran totes les precaucions possibles en la pràctica a fi d'evitar l'alliberament de les forces perilloses.

4. Es prohibeix fer objecte de represàlies a qualsevol de les obres i instal·lacions o dels objectius militars esmentats en l'apartat 1.

5. Les parts en conflicte s'esforçaran per no situar objectius militars a prop de les obres o instal·lacions esmentades en l'apartat 1. No obstant això, s'autoritzen les instal·lacions construïdes amb l'únic objectiu de defensar contra els atacs les obres o instal·lacions protegides, i aquestes instal·lacions no seran objecte d'atac, a condició que no s'utilitzin en les hostilitats, excepte en les accions defensives necessàries per respondre als atacs contra les obres o instal·lacions protegides, i que el seu armament es limiti a armes que només puguin servir per repel·lir accions hostils contra les obres o instal·lacions protegides.

6. S'insti les Altes Parts contractants i les parts en conflicte perquè concertin entre si altres acords que brindin protecció complementària als béns que continguin forces perilloses.

7. Per facilitar la identificació dels béns protegits per aquest article, les parts en conflicte podran marcar-los amb un signe especial consistent en un grup de tres cercles de color taronja viu al llarg d'un mateix eix, com s'indica en l'article 16 de l'annex I d'aquest Protocol. L'absència de tal senyalització no dispensarà de cap manera les parts en conflicte de les obligacions dimanants d'aquest article.

Capítol IV. Mesures de precaució

Article 57. *Precaucions en l'atac*

1. Les operacions militars es desenvoluparan amb una cura constant de preservar la població civil, les persones civils i els béns de caràcter civil.

2. Respecte als atacs, es prendran les precaucions següents:

a) Els qui preparin o decideixin un atac hauran de:

i) Fer tot el que sigui factible per verificar que els objectius que es projecta atacar no són persones civils ni béns de caràcter civil, ni gaudeixen de protecció especial, sinó que es tracta d'objectius militars en el sentit de l'apartat 2 de l'article 52 i que les disposicions d'aquest Protocol no prohibeixen atacar-los;

ii) Prendre totes les precaucions factibles en l'elecció dels mitjans i mètodes d'atac per evitar o, com a mínim, reduir tot el possible el nombre de morts i de ferits que poguessin causar incidentalment entre la població civil, així com els danys als béns de caràcter civil;

iii) Abstenir-se de decidir un atac quan sigui previsible que causarà incidentalment morts o ferits en la població civil, danys a béns de caràcter civil, o totes dos coses, que serien excessius en relació amb l'avantatge militar concret i directe previst.

b) Un atac serà suspès o anul·lat si s'adverteix que l'objectiu no és militar o que gaudeix de protecció especial, o si es preveu que l'atac causarà incidentalment morts o ferits entre la població civil, danys a béns de caràcter civil, o totes dos coses, que serien excessius en relació amb l'avantatge militar concret i directe previst;

c) Es donarà avís amb la deguda antelació i per mitjans eficaços de qualsevol atac que pugui afectar la població civil, tret que les circumstàncies ho impedeixin.

3. Quan es pugui triar entre diversos objectius militars per obtenir un avantatge militar equivalent, s'optarà per l'objectiu amb l'atac que, segons sigui previsible, presenti menys perill per a les persones civils i els béns de caràcter civil.

4. En les operacions militars a la mar o a l'aire, cada part en conflicte haurà d'adoptar, de conformitat amb els drets i deures que li corresponen en virtut de les normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats, totes les precaucions raonables per evitar pèrdues de vides en la població civil i danys a béns de caràcter civil.

5. Cap de les disposicions d'aquest article no es podrà interpretar en el sentit d'autoritzar cap atac contra la població civil, les persones civils o els béns de caràcter civil.

Article 58. *Precaucions contra els efectes dels atacs*

Fins on sigui factible, les parts en conflicte:

a) S'esforçaran, sense perjudici del que es disposa en l'article 49 del IV Conveni, per allunyar la població civil, les persones civils i els béns de caràcter civil de la proximitat d'objectius militars que es trobin sota el seu control;

b) Evitaran situar objectius militars a l'interior o a prop de zones densament poblades;

c) Prendran les altres precaucions necessàries per protegir contra els perills resultants d'operacions militars a la població civil, les persones civils i els béns de caràcter civil que es trobin sota el seu control.

Capítol V. Localitats i zones sota protecció especial

Article 59. *Localitats no defensades*

1. Es prohibeix a les parts en conflicte atacar, per qualsevol mitjà que sigui, localitats no defensades.

2. Les autoritats competents d'una part en conflicte poden declarar localitat no defensada qualsevol lloc habitat que es trobi a prop o a l'interior d'una zona on les forces armades estiguin en contacte i que estigui oberta a l'ocupació per una part adversa. Aquesta localitat haurà de reunir les condicions següents:

a) S'hauran d'haver evacuat tots els combatents, així com les armes i el material militar mòbils;

b) No es farà ús hostil de les instal·lacions o els establiments militars fixos;

c) Ni les autoritats ni la població cometran actes d'hostilitat;

d) No s'emprendrà cap activitat en suport d'operacions militars.

3. La presència en aquesta localitat de persones especialment protegides pels convenis i per aquest Protocol, així com la de forces de policia retingudes amb l'única finalitat de mantenir l'ordre públic, no s'oposa a les condicions assenyalades en l'apartat 2.

4. La declaració que es faci en virtut de l'apartat 2 s'adreçarà a la part adversa i definirà i indicarà, amb la precisió més gran possible, els límits de la localitat no defensada. La part en conflicte que rebi la declaració n'acusarà recepció i tractarà aquesta localitat com a localitat no defensada, tret que no concorrin efectivament les condicions assenyalades en l'apartat 2; en aquest cas ho comunicarà immediatament a la part que hagi fet la declaració. Encara que no concorrin les condicions assenyalades en l'apartat 2, la localitat continuarà gaudint de la protecció prevista en les altres disposicions d'aquest Protocol i les altres normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats.

5. Les parts en conflicte podran posar-se d'acord per establir localitats no defensades, fins i tot si aquestes localitats no reuneixen les condicions assenyalades en l'apartat 2. L'acord hauria de definir i indicar, amb la precisió més gran possible, els límits de la localitat no defensada; si fos necessari, podrà fixar les modalitats de supervisió.

6. La part que tingui en el seu poder una localitat objecte de tal acord la senyalitzarà, en la mesura que sigui possible, amb els signes que convingui amb l'altra part, que seran col·locats en llocs on siguin clarament visibles, especialment en el perímetre i en els límits de la localitat i a les carreteres.

7. Una localitat perdrà el seu estatut de localitat no defensada quan deixi de reunir les condicions assenyalades en l'apartat 2 o en l'acord esmentat en l'apartat 5. En aquest cas, la localitat continuarà gaudint de la protecció prevista en les altres disposicions d'aquest Protocol i les altres normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats.

Article 60. Zones desmilitaritzades

1. Es prohibeix a les parts en conflicte estendre les seves operacions militars a les zones a les quals hagin conferit, mitjançant un acord, l'estatut de zona desmilitaritzada, si aquesta extensió és contrària al que s'estipula en aquest acord.

2. L'acord serà exprés, podrà concertar-se verbalment o per escrit, bé directament o a través d'una potència protectora o d'una organització humanitària imparcial, i podrà consistir en declaracions recíproques i concordants. L'acord es podrà concertar en temps de pau, o una vegada trencades les hostilitats, i hauria de definir i indicar, amb la precisió més gran possible, els límits de la zona desmilitaritzada i, si fos necessari, podrà fixar les modalitats de supervisió.

3. Normalment, serà objecte de tal acord una zona que reuneixi les condicions següents:

- a) S'hauran d'haver evacuat tots els combatents, així com les armes i el material militar mòbils;
- b) No es farà ús hostil de les instal·lacions o els establiments militars fixos;
- c) Ni les autoritats ni la població cometran actes d'hostilitat;
- d) Haurà d'haver cessat qualsevol activitat relacionada amb l'esforç militar.

Les parts en conflicte es posaran d'acord sobre la interpretació que escaigui donar a la condició assenyalada en la lletra *d* i sobre les persones que, a part de les esmentades en l'apartat 4, puguin ser admeses en la zona desmilitaritzada.

4. La presència en aquesta zona de persones especialment protegides pels convenis i per aquest Protocol, així com la de forces de policia retingudes amb l'única finalitat de mantenir l'ordre públic, no s'oposa a les condicions assenyalades en l'apartat 3.

5. La part en el poder de la qual es trobi aquesta zona la senyalitzarà, en la mesura que sigui possible, amb els signes que acordi amb l'altra part, els quals seran col·locats en llocs on siguin clarament visibles, especialment en el perímetre i els límits de la localitat i a les carreteres.

6. Si els combats s'apropen a una zona desmilitaritzada, i si les parts en conflicte així ho han convingut, cap d'elles no podrà utilitzar la zona per a fins relacionats amb la realització d'operacions militars, ni revocar de manera unilateral el seu estatut.

7. La violació greu per una de les parts en conflicte de les disposicions dels apartats 3 o 6 alliberarà l'altra part de les obligacions dimanants de l'acord pel qual es confereix a la zona l'estatut de zona desmilitaritzada. En aquest cas, la zona perdrà el seu estatut però continuarà gaudint de la protecció prevista en les altres disposicions d'aquest Protocol i en les altres normes de dret internacional aplicables en els conflictes armats.

Capítol VI. Serveis de protecció civil

Article 61. *Definicions i àmbit d'aplicació*

Als efectes d'aquest Protocol:

a) S'entén per *protecció civil* el compliment d'algunes o de totes les tasques humanitàries que s'esmenten a continuació, destinades a protegir la població civil contra els perills de les hostilitats i de les catàstrofes i a ajudar-la a recuperar-se dels seus efectes immediats, així com a facilitar les condicions necessàries per a la seva supervivència. Aquestes tasques són les següents:

1. Servei d'alarma;
2. Evacuació;
3. Habilitació i organització de refugis;
4. Aplicació de mesures d'enfosquiment;
5. Salvament;
6. Serveis sanitaris, inclosos els de primers auxilis, i assistència religiosa;
7. Lluita contra incendis;
8. Detecció i senyalització de zones perilloses;
9. Descontaminació i mesures similars de protecció;
10. Provisió d'allotjament i proveïments d'urgència;
11. Ajuda en cas d'urgència per al restabliment i el manteniment de l'ordre en les zones damnificades;
12. Mesures d'urgència per al restabliment dels serveis públics indispensables;
13. Serveis funeraris d'urgència;
14. Assistència per a la preservació dels béns essencials per a la supervivència;
15. Activitats complementàries necessàries per a l'acompliment de qualsevol de les tasques esmentades, incloent-hi entre altres coses la planificació i l'organització;

b) S'entén per *organismes de protecció civil* els establiments i altres unitats creats o autoritzats per l'autoritat competent d'una part en conflicte per fer qualsevol de les tasques esmentades en la lletra a i destinats i dedicats exclusivament a l'acompliment d'aquestes tasques.

c) S'entén per *personal d'organismes de protecció civil* les persones assignades d'una part en conflicte exclusivament a l'acompliment de les tasques esmentades en la lletra a, inclòs el personal assignat exclusivament a l'administració d'aquests organismes per l'autoritat competent d'aquesta part;

d) S'entén per *material d'organismes de protecció civil* l'equip, els subministraments i els mitjans de transport utilitzats per aquests organismes en l'acompliment de les tasques esmentades en la lletra a.

Article 62. *Protecció general*

1. Els organismes civils de protecció civil i el seu personal seran respectats i protegits, de conformitat amb les disposicions d'aquest Protocol i en particular d'aquesta secció. Aquests organismes i el seu personal tindran dret a exercir les seves tasques de protecció civil, excepte en casos d'imperiosa necessitat militar.

2. Les disposicions de l'apartat 1 s'aplicaran també a les persones civils que, sense pertànyer als organismes civils de protecció civil, responguin a la crida de les autoritats competents i duguin a terme sota el seu control tasques de protecció civil.

3. Els edificis i el material utilitzats amb finalitats de protecció civil, així com els refugis destinats a la població civil, es regiran pel que es disposa en l'article 52. Els béns utilitzats amb finalitats de protecció civil no es podran destruir ni utilitzar amb altres fins excepte per la part a què pertanyin.

Article 63. *Protecció civil en els territoris ocupats*

1. En els territoris ocupats, els organismes civils de protecció civil rebran de les autoritats totes les facilitats necessàries per al compliment de les seves tasques. En cap circumstància no s'obligarà el seu personal a dur a terme activitats que dificultin el compliment total de les seves tasques. La potència ocupant no podrà introduir en l'estructura ni en el personal d'aquests organismes cap canvi que pugui perjudicar el compliment eficaç de la seva missió. No s'obligarà a aquests organismes a actuar amb prioritat en favor dels nacionals o dels interessos de la potència ocupant.
2. La potència ocupant no obligarà, coaccionarà o incitarà els organismes civils de protecció civil a exercir les seves tasques de cap manera que sigui perjudicial per als interessos de la població civil.
3. La potència ocupant podrà, per motius de seguretat, desarmar el personal de protecció civil.
4. La potència ocupant no destinarà a fins diferents dels que els són propis els edificis ni el material pertanyents als organismes de protecció civil o utilitzats per ells ni els requisarà, si destinar-los a altres fins o requisar-los perjudiquessin la població civil.
5. La potència ocupant podrà requisar o destinar a altres fins els recursos esmentats sempre que continui observant la regla general prevista en l'apartat 4, sota les condicions particulars següents:
  - a) Que els edificis o el material siguin necessaris per satisfer altres necessitats de la població civil; i
  - b) Que la requisició o el destí a altres fins continuïn només mentre existeixi aquesta necessitat.
6. La potència ocupant no destinarà a altres fins ni requisarà els refugis previstos per a l'ús de la població civil o necessaris per a aquesta darrera.

Article 64. *Organismes civils de protecció civil dels estats neutrals o altres estats que no siguin parts en conflicte i organismes internacionals de protecció civil*

1. Els articles 62, 63, 65 i 66 s'aplicaran també al personal i al material dels organismes civils de protecció civil dels estats neutrals o altres estats que no siguin parts en conflicte i que duguin a terme les tasques de protecció esmentades en l'article 61 en el territori d'una part en conflicte, amb el consentiment i sota el control d'aquesta part. Aquesta assistència serà notificada a cada part adversa interessada el més aviat possible. En cap circumstància no es considerarà aquesta activitat com una ingerència en el conflicte. No obstant això, s'hauria de dur a terme tenint degudament en compte els interessos en matèria de seguretat de les parts en conflicte afectades.
2. Les parts en conflicte que rebin l'assistència esmentada en l'apartat 1 i les Altes Parts contractants que la concedeixin haurien de facilitar, si escau, la coordinació internacional d'aquestes activitats de protecció civil. En aquest cas, les disposicions d'aquest capítol s'aplicaran als organismes internacionals competents.
3. En els territoris ocupats, la potència ocupant només podrà excloure o restringir les activitats dels organismes civils de protecció civil d'estats neutrals o altres estats que no siguin parts en conflicte i d'organismes internacionals de coordinació si està en condicions de garantir el compliment adequat de les tasques de protecció civil mitjançant els seus propis recursos o els recursos del territori ocupat.

Article 65. *Cessació de la protecció civil*

1. La protecció a la qual tenen dret els organismes civils de protecció civil, el seu personal, edificis, refugis i material, únicament podrà cessar si cometen o són utilitzats per cometre, al marge de les seves legítimes tasques, actes perjudicials per a l'enemic. No obstant això, la protecció cessarà únicament després d'un requeriment que, havent fixat quan escaigui un termini raonable, no faci efecte.
2. No es consideraran actes perjudicials per a l'enemic:
  - a) El fet que les tasques de protecció civil es desenvolupin sota la direcció o el control de les autoritats militars;
  - b) El fet que el personal civil dels serveis de protecció civil cooperi amb el personal militar en el compliment de les seves tasques o que s'agreguin alguns militars als organismes civils de protecció civil;
  - c) El fet que es facin tasques de protecció civil que puguin beneficiar incidentalment víctimes militars, en particular les que es trobin fora de combat.

3. No es considerarà acte perjudicial per a l'enemic el fet que el personal civil dels serveis de protecció civil porti armes lleugeres individuals per al fi de manteniment de l'ordre o per a la seva pròpia defensa. No obstant això, en les zones on es desenvolupi o pugui desenvolupar-se un combat terrestre, les parts en conflicte adoptaran les mesures apropiades perquè aquestes armes siguin només armes de mà, com ara pistoles o revòlvers, a fi de facilitar la distinció entre el personal dels serveis de protecció civil i els combatents. Encara que porti altres armes lleugeres individuals en aquestes zones, el personal dels serveis de protecció civil serà, no obstant això, respectat i protegit tan aviat com es reconeixi la seva qualitat com a tal.

4. Tampoc no privarà els organismes civils de protecció civil de la protecció que els confereix aquest capítol el fet que estiguin organitzats segons un model militar o que el seu personal sigui objecte de reclutament obligatori.

Article 66. *Identificació*

1. Cada part en conflicte procurarà assegurar que tant els organismes de protecció civil com el seu personal, edificis i material, mentre estiguin assignats exclusivament al compliment de tasques de protecció civil, puguin ser identificats. Els refugis destinats a la població civil haurien de ser identificables de la mateixa manera.

2. Cadascuna de les parts en conflicte procurarà també adoptar i aplicar mètodes i procediments que permetin identificar els refugis civils, així com el personal, edificis i material de protecció civil que utilitzen el signe distintiu internacional de la protecció civil.

3. En territori ocupat i en zones en les quals es desenvolupen o és probable que es desenvolupin combats, el personal es donarà a conèixer, per regla general, per mitjà del signe distintiu i per una targeta d'identitat que certifiqui la seva condició.

4. El signe distintiu internacional de protecció civil consisteix en un triangle equilàter blau sobre fons de color taronja, quan s'utilitzi per a la protecció dels organismes de protecció civil, del seu personal, els seus edificis i el seu material o per a la protecció dels refugis civils.

5. A més del signe distintiu, les parts en conflicte podran posar-se d'acord sobre l'ús de senyals distintius a fi d'identificar els serveis de protecció civil.

6. L'aplicació de les disposicions previstes en els apartats 1 a 4 es regirà pel capítol V de l'annex I d'aquest Protocol.

7. En temps de pau, el signe descrit en l'apartat 4 es podrà utilitzar, amb el consentiment de les autoritats nacionals competents, per identificar els serveis de protecció civil.

8. Les Altes Parts contractants i les parts en conflicte prendran les mesures necessàries per controlar l'ús del signe distintiu internacional de protecció civil, així com per prevenir i reprimir l'ús indegut d'aquest signe.

9. La identificació del personal sanitari i religiós, de les unitats sanitàries i dels mitjans de transport sanitaris de la protecció civil es regirà també per l'article 18.

Article 67. *Membres de les forces armades i unitats militars assignats a organismes de protecció civil*

1. Els membres de les forces armades i les unitats militars que s'assignin a organismes de protecció civil seran respectats i protegits a condició:

- a) Que aquest personal i aquestes unitats estiguin assignats de manera permanent i dedicats exclusivament a l'acompliment de qualsevol de les tasques esmentades en l'article 61;
- b) Que el personal així assignat no exerceixi cap altra funció militar durant el conflicte;
- c) Que aquest personal es pugui distingir clarament dels altres membres de les forces armades exhibint ostensiblement el signe distintiu internacional de la protecció civil en dimensions adequades, i porti la targeta d'identitat esmentada en el capítol V de l'annex I d'aquest Protocol que acrediti la seva condició;

d) Que aquest personal i aquestes unitats estiguin dotats només d'armes individuals lleugeres amb el propòsit de mantenir l'ordre o per a la seva pròpia defensa. Les disposicions de l'apartat 3 de l'article 65 s'aplicaran també en aquest cas;

e) Que aquest personal no participi directament en les hostilitats, i que no cometi ni sigui utilitzat per cometre, al marge de les seves tasques de protecció civil, actes perjudicials per a la part adversa;

f) Que aquest personal i aquestes unitats exerceixin les seves tasques de protecció civil només dins del territori nacional de la seva part.

Es prohibeix la inobservança de les condicions establertes en la lletra e per part de qualsevol membre de les forces armades que compleixi els requisits establerts en les lletres a i b.

2. Si el personal militar que presti servei en organismes de protecció civil cau en poder d'una part adversa, serà considerat presoner de guerra. En territori ocupat se'l podrà emprar, sempre que sigui exclusivament en interès de la població civil d'aquest territori, per a tasques de protecció civil en la mesura en què sigui necessari, a condició, no obstant això, que, si aquestes tasques són perilloses, s'hi ofereixi voluntari.

3. Els edificis i els elements principals de l'equip i dels mitjans de transport de les unitats militars assignades a organismes de protecció civil estaran clarament marcats amb el signe distintiu internacional de la protecció civil. Aquest signe distintiu serà tan gran com sigui necessari.

4. El material i els edificis de les unitats militars assignades permanentment a organismes de protecció civil i exclusivament destinats a l'acompliment de les tasques de la protecció civil continuaran estant subjectes a les lleis de la guerra si cauen en poder d'una part adversa. No obstant això, excepte en cas d'imperiosa necessitat militar, no podran ser destinats a fins diferents de la protecció civil mentre siguin necessaris per a l'acompliment de tasques de protecció civil, tret que s'hagin adoptat prèviament les disposicions adequades per atendre les necessitats de la població civil.

Secció II. Socors a favor de la població civil

Article 68. Àmbit d'aplicació

Les disposicions d'aquesta secció s'apliquen a la població civil, entesa en el sentit d'aquest Protocol, i completen els articles 23, 55, 59, 60, 61 i 62 i altres disposicions pertinents del IV Conveni.

Article 69. Necessitats essencials en territoris ocupats

1. A més de les obligacions que, en relació amb els queviures i productes mèdics, li imposa l'article 55 del IV Conveni, la potència ocupant assegurarà també, en la mesura dels seus recursos i sense cap distinció de caràcter desfavorable, la provisió de roba de vestir i de llit, allotjaments d'urgència i altres subministraments que siguin essencials per a la supervivència de la població civil en territori ocupat, així com dels objectes necessaris per al culte.

2. Les accions de socors en benefici de la població civil dels territoris ocupats es regeixen pels articles 59, 60, 61, 62, 108, 109, 110 i 111 del IV Conveni, així com pel que es disposa en l'article 71 d'aquest Protocol, i seran dutes a terme sense retard.

Article 70. Accions de socors

1. Quan la població civil de qualsevol territori que sense ser territori ocupat es trobi sota el control d'una part en conflicte estigui insuficientment dotada dels subministraments esmentats en l'article 69, es duran a terme, de conformitat amb l'acord de les parts interessades, accions de socors que tinguin caràcter humanitari i imparcial i siguin efectuades sense cap distinció de caràcter desfavorable. L'ofertament d'aquests socors no serà considerat com a ingerència en el conflicte ni com a acte hostil. En la distribució dels enviaments de socors es donarà prioritat a les persones que, com els nens, les dones embarassades, les parteres i les mares lactants, gaudeixen de tracte privilegiat o d'especial protecció d'acord amb el IV Conveni o amb aquest Protocol.

2. Les parts en conflicte i les Altes Parts contractants permetran i facilitaran el pas ràpid i sense traves de tots els enviaments, materials i personal de socors subministrats d'acord amb el que es disposa en aquesta secció, fins i tot en el cas que aquesta assistència vagi destinada a la població civil de la part adversa.
3. Les parts en conflicte i les Altes Parts contractants que permetin el pas dels enviaments, materials i personal de socors d'acord amb l'apartat 2:
  - a) Tindran dret a fixar les condicions tècniques, inclosa la investigació, en les quals es permetrà aquest pas;
  - b) Podran supeditar la concessió d'aquest permís a la condició que la distribució de l'assistència es faci sota la supervisió local d'una potència protectora;
  - c) No podran, en cap cas, desviar els enviaments de socors de l'afectació que els hagués estat assignada, ni demorar el seu trànsit, excepte en els casos de necessitat urgent, en interès de la població civil afectada.
4. Les parts en conflicte protegiran els enviaments de socors i facilitaran que es distribueixin ràpidament.
5. Les parts en conflicte i les Altes Parts contractants interessades promouran i facilitaran la coordinació internacional efectiva de les accions de socors a què es refereix l'apartat 1.

Article 71. *Personal que participa en les accions de socors*

1. Quan sigui necessari, podrà formar part de l'assistència prestada en qualsevol acció de socors el personal de socors, especialment per al transport i la distribució dels enviaments; la participació d'aquest personal quedarà sotmesa a l'aprovació de la part en el territori de la qual hagi de prestar els seus serveis.
2. Aquest personal serà respectat i protegit.
3. La part que rebí els enviaments de socors assistirà, en tota la mesura que sigui possible, el personal de socors a què es refereix l'apartat 1 en l'acompliment de la seva missió. Les activitats del personal de socors només podran ser limitades i els seus moviments temporalment restringits, en cas d'imperiosa necessitat militar.
4. El personal de socors no podrà, en cap circumstància, excedir els límits de la seva missió d'acord amb el que es disposa en aquest Protocol. Tindrà especialment en compte les exigències de seguretat de la part en el territori de la qual presta els seus serveis. Podrà donar-se per acabada la missió de qualsevol membre del personal de socors que no respecti aquestes condicions.

Secció III. Tracte a les persones en poder d'una part en conflicte

Capítol I. Àmbit d'aplicació i protecció de les persones i dels béns

Article 72. *Àmbit d'aplicació*

Les disposicions d'aquesta secció completen les normes relatives a la protecció humanitària de les persones civils i dels béns de caràcter civil en poder d'una part en conflicte enunciades en el IV Conveni, concretament en els seus títols I i III, així com les altres normes aplicables de dret internacional referents a la protecció dels drets humans fonamentals durant els conflictes armats de caràcter internacional.

Article 73. *Refugiats i apàtrides*

Les persones que, abans del començament de les hostilitats, hagin estat considerades com a apàtrides o refugiades en el sentit dels instruments internacionals pertinents acceptats per les parts interessades o de la legislació nacional de l'estat que les hagi acollit o en el qual resideixin, ho seran, en totes les circumstàncies i sense cap distinció d'indole desfavorable, com a persones protegides en el sentit dels títols I i III del IV Conveni.

Article 74. *Reunió de famílies disperses*

Les Altes Parts contractants i les parts en conflicte facilitaran en tota la mesura que sigui possible la reunió de les famílies que estiguin disperses a conseqüència de conflictes armats i encoratjaran en particular la labor de les organitzacions humanitàries que es dediquin a aquesta tasca conforme a les disposicions dels convenis i d'aquest Protocol i de conformitat amb les seves respectives normes de seguretat.

Article 75. Garanties fonamentals

1. Quan es trobin en una de les situacions a què fa referència l'article 1 d'aquest Protocol, les persones que estiguin en poder d'una part en conflicte i que no gaudeixin d'un tracte més favorable en virtut dels convenis o d'aquest Protocol seran tractades en tota circumstància amb humanitat i es beneficiaran, com a mínim, de la protecció prevista en aquest article, sense cap distinció de caràcter desfavorable basada en la raça, el color, el sexe, l'idioma, la religió o les creences, les opinions polítiques o d'un altre gènere, l'origen nacional o social, la fortuna, el naixement o una altra condició o qualssevol altres criteris anàlegs. Cada part respectarà la persona, l'honor, les conviccions i les pràctiques religioses de totes aquestes persones.

2. Estan i estaran prohibits en qualsevol moment i lloc els actes següents, ja siguin fets per agents civils o militars:

a) Els atemptats contra la vida, la salut i la integritat física o mental de les persones, en particular:

- i) L'homicidi;
- ii) La tortura de qualsevol classe, tant física com mental;
- iii) Les penes corporals; i
- iv) Les mutilacions;

b) Els atemptats contra la dignitat personal, especialment els tractes humiliants i degradants, la prostitució forçada i qualsevol forma d'atemptat al pudor;

c) La presa d'ostatges;

d) Les penes col·lectives; i

e) Les amenaces de fer els actes esmentats.

3. Qualsevol persona detinguda, presa o internada per actes relacionats amb el conflicte armat serà informada sense demora, en un idioma que entengui, de les raons que han motivat aquestes mesures. Excepte en els casos de detenció o presó per una infracció penal, aquesta persona serà alliberada el més aviat possible i en qualsevol cas quan desapareguin les circumstàncies que hagin justificat la detenció, la presó o l'internament.

4. No s'imposarà condemna ni s'executarà cap pena respecte a una persona declarada culpable d'una infracció penal relacionada amb el conflicte armat, sinó en virtut de sentència d'un tribunal imparcial, constituït conformement a la llei i que respecti els principis generalment reconeguts per al procediment judicial ordinari, i en particular els següents:

a) El procediment disposarà que l'acusat sigui informat sense demora dels detalls de la infracció que se li atribueixi i garantirà a l'acusat, en les actuacions que precedeixen al judici i en el decurs d'aquest judici, tots els drets i mitjans de defensa necessaris;

b) Ningú no podrà ser condemnat per una infracció si no és sobre la base de la seva responsabilitat penal individual;

c) Ningú no serà acusat o condemnat per actes o omissions que no fossin delictius segons el dret nacional o internacional que li fos aplicable en el moment en què es van cometre. Tampoc no s'imposarà una pena més greu que l'aplicable en el moment de cometre's la infracció. Si, amb posterioritat a aquesta infracció, la llei disposés l'aplicació d'una pena més lleu, l'infractor es beneficiarà d'aquesta disposició;

d) Qualsevol persona acusada d'una infracció es presumirà innocent mentre no se'n provi la culpabilitat conforme a la llei;

e) Qualsevol persona acusada d'una infracció tindrà dret a trobar-se present en ser jutjada;

f) Ningú no podrà ser obligat a declarar contra si mateix ni a confessar-se culpable;

- g) Qualsevol persona acusada d'una infracció tindrà dret a interrogar o fer interrogar els testimonis de càrrec, a obtenir la compareixença dels testimonis de descàrrec i al fet que aquests darrers siguin interrogats en les mateixes condicions que els testimonis de càrrec;
- h) Ningú no podrà ser jutjat ni condemnat per la mateixa part, de conformitat amb la mateixa legislació i amb el mateix procediment judicial, per un delictes respecte al qual ja s'hagi dictat una sentència ferma, condemnatòria o absolutòria.
- i) Qualsevol persona jutjada per una infracció tindrà dret al fet que la sentència sigui pronunciada públicament; i
- j) Qualsevol persona condemnada serà informada, en el moment de la seva condemna, dels seus drets a interposar recurs judicial i altres, així com dels terminis per exercir aquests drets.
5. Les dones privades de llibertat per raons relacionades amb el conflicte armat seran custodiades en locals separats dels ocupats pels homes. La seva vigilància immediata estarà a càrrec de dones. No obstant això, les famílies detingudes o internades seran allotjades, sempre que sigui possible, en un mateix lloc, com a unitat familiar.
6. Les persones detingudes, preses o internades per raons relacionades amb el conflicte armat gaudiran de la protecció atorgada per aquest article, fins i tot després de l'acabament del conflicte armat, fins al moment del seu alliberament definitiu, repatriació o reassestament.
7. A fi d'evitar qualsevol dubte pel que fa al processament i judici de persones acusades per crims de guerra o crims contra la humanitat, s'aplicaran els principis següents:
- a) Les persones acusades d'aquests crims hauran de ser sotmeses a procediment i jutjades de conformitat amb les normes aplicables del dret internacional; i
- b) Qualsevol d'aquestes persones que no gaudeixi d'un tracte més favorable en virtut dels convenis o d'aquest Protocol rebrà el tracte previst en aquest article, independentment que els crims de què se l'acusi constitueixin o no infraccions greus dels convenis o d'aquest Protocol.
8. Cap de les disposicions d'aquest article podrà interpretar-se de manera que pugui limitar o infringir qualsevol altra disposició més favorable i que ofereixi a les persones incloses en l'apartat 1 més protecció en virtut d'altres normes aplicables del dret internacional.

Capítol II. Mesures a favor de les dones i dels nens

Article 76. *Protecció de les dones*

1. Les dones seran objecte d'especial respecte i se les protegirà particularment contra la violació, la prostitució forçada i qualsevol altra forma d'atemptat al pudor.
2. Seran atesos amb prioritat absoluta els casos de dones embarassades i de mares amb nens de poca edat al seu càrrec, que siguin arrestades, detingudes o internades per raons relacionades amb el conflicte armat.
3. En la mesura que sigui possible, les parts en conflicte procuraran evitar la imposició de la pena de mort a les dones embarassades o a les mares amb nens de poca edat al seu càrrec per delictes relacionats amb el conflicte armat. No s'executarà la pena de mort imposada a aquestes dones per aquests delictes.

Article 77. *Protecció dels nens*

1. Els nens seran objecte d'especial respecte i se'ls protegirà contra qualsevol forma d'atemptat al pudor. Les parts en conflicte els proporcionaran les cures i l'ajuda que necessitin, per la seva edat o per qualsevol altra raó.
2. Les parts en conflicte prendran totes les mesures possibles perquè els nens de menys de quinze anys no participin directament en les hostilitats, i especialment s'abstindran de reclutar-los per a les seves forces armades. En reclutar persones de més de quinze anys però de menys de divuit anys, les parts en conflicte procuraran allistar en primer lloc els de més edat.

3. Si, en casos excepcionals, malgrat les disposicions de l'apartat 2, participessin directament en les hostilitats nens de menys de quinze anys i caiguessin en poder de la part adversa, continuaran gaudint de la protecció especial concedida per aquest article, siguin o no presoners de guerra.

4. Si fossin arrestats, detinguts o internats per raons relacionades amb el conflicte armat, els nens seran mantinguts en llocs diferents dels destinats als adults, excepte en els casos de famílies allotjades en unitats familiars en la forma prevista en l'apartat 5 de l'article 75.

5. No s'executarà la pena de mort imposada per una infracció comesa en relació amb el conflicte armat a persones que, en el moment de la infracció, tinguessin menys de divuit anys.

Article 78. Evacuació dels nens

1. Cap part en conflicte no disposarà l'evacuació a un país estranger de nens que no siguin nacionals seus, excepte en cas d'evacuació temporal quan hi hagi raons imperioses relacionades amb la salut del nen, el seu tractament mèdic o, excepte en territori ocupat, la seva seguretat. Quan pugui trobar-se els pares o tutors, es requerirà el consentiment escrit d'aquests darrers per a l'evacuació. Si no se'ls pot trobar, es requerirà per a aquesta evacuació el consentiment escrit de les persones que conforme a la llei o al costum siguin els responsables principals de la guarda dels nens. Qualsevol evacuació d'aquesta naturalesa serà controlada per la potència protectora d'acord amb les parts interessades, és a dir, la part que organitzi l'evacuació, la part que aculli els nens i les parts dels nacionals de les quals siguin evacuats. En tots els casos, totes les parts en el conflicte prendran les màximes precaucions possibles per no posar en perill l'evacuació.

2. Quan es faci una evacuació de conformitat amb l'apartat 1, l'educació del nen, inclosa l'educació religiosa i moral que els seus pares desitgin, es prosseguirà amb la continuïtat més gran possible mentre es trobi al país on hagi estat evacuat.

3. Amb la finalitat de facilitar el retorn al si de la seva família i al seu país dels nens evacuats de conformitat amb aquest article, les autoritats de la part que disposi l'evacuació i, si escaigués, les autoritats del país que els hagi acollit faran per a cada nen una fitxa que enviaran, acompanyada de fotografies, a l'Agència Central de Cerca del Comitè Internacional de la Creu Roja. Aquesta fitxa contindrà, sempre que sigui possible i que no comporti cap risc de perjudici per al nen, les dades següents:

- a) Cognom(s) del nen;
- b) Nom(s) del nen;
- c) Sexe del nen;
- d) Lloc i data de naixement (o, si no se sap la data, edat aproximada);
- e) Nom(s) i cognom(s) del pare;
- f) Nom(s) i cognom(s) de la mare i eventualment el seu cognom de soltera;
- g) Parents més pròxims del nen;
- h) Nacionalitat del nen;
- i) Llengua vernacle i qualssevol altres llengües del nen;
- j) Adreça de la família del nen;
- k) Qualsevol número que permeti la identificació del nen;
- l) Estat de salut del nen;
- m) Grup sanguini del nen;
- n) Senyals particulars;
- o) Data i lloc en què va ser trobat el nen;
- p) Data i lloc de sortida del nen del seu país;

- q) Religió del nen, si la té;
- r) Adreça actual del nen al país que l'hagi acollit;
- s) Si el nen morís abans del seu retorn, data, lloc i circumstàncies de la defunció i lloc on estigui enterrat.

Capítol III. Periodistes

Article 79. *Mesures de protecció de periodistes*

1. Els periodistes que duguin a terme missions professionals perilloses en les zones de conflicte armat seran considerats persones civils en el sentit de l'apartat 1 de l'article 50.
2. Seran protegits com a tals de conformitat amb els convenis i amb aquest Protocol, a condició que s'abstinguin de qualsevol acte que afecti el seu estatut de persona civil i sense perjudici del dret que assisteix els corresponents de guerra acreditats davant les forces armades a gaudir de l'estatut que els reconeix l'article 4.A.4 del III Conveni.
3. Podran obtenir una targeta d'identitat segons el model de l'annex II d'aquest Protocol. Aquesta targeta, que serà expedida pel govern de l'estat del qual siguin nacionals o del territori en el qual resideixin, o en què es trobi l'agència de premsa o òrgan informatiu que empri els seus serveis, acreditarà la condició de periodista del seu titular.

Títol V. Execució dels convenis i d'aquest protocol

Secció I. Disposicions generals

Article 80. *Mesures d'execució*

1. Les Altes Parts contractants i les parts en conflicte adoptaran sense demora totes les mesures necessàries per complir les obligacions que els incumbeixen en virtut dels convenis i d'aquest Protocol.
2. Les Altes Parts contractants i les parts en conflicte donaran les ordres i instruccions oportunes per garantir el respecte dels convenis i d'aquest Protocol i vetllaran per aplicar-los.

Article 81. *Activitats de la Creu Roja i d'altres organitzacions humanitàries*

1. Les parts en conflicte donaran al Comitè Internacional de la Creu Roja totes les facilitats que estiguin en el seu poder atorgar, perquè pugui exercir les tasques humanitàries que se li atribueixen en els convenis i en aquest Protocol a fi de proporcionar protecció i assistència a les víctimes dels conflictes; el Comitè Internacional de la Creu Roja podrà exercir també qualsevol altra activitat humanitària en favor d'aquestes víctimes, amb el consentiment previ de les parts en conflicte interessades.
2. Les parts en conflicte donaran a les seves respectives organitzacions de la Creu Roja (Mitja Lluna Roja, Lleó i Sol Vermells) les facilitats necessàries per a l'exercici de les seves activitats humanitàries en favor de les víctimes del conflicte, d'acord amb les disposicions dels convenis i d'aquest Protocol i amb els principis fonamentals de la Creu Roja formulats en les conferències internacionals de la Creu Roja.
3. Les Altes Parts contractants i les parts en conflicte facilitaran, en la mesura que sigui possible, l'assistència que les organitzacions de la Creu Roja (Mitja Lluna Roja, Lleó i Sol Vermells) i la Lliga de Societats de la Creu Roja prestin a les víctimes dels conflictes conformement a les disposicions dels convenis i d'aquest Protocol i als principis fonamentals de la Creu Roja formulats en les Conferències Internacionals de la Creu Roja.
4. Les Altes Parts contractants i les parts en conflicte donaran, en la mesura que sigui possible, facilitats anàlogues a les esmentades en els apartats 2 i 3 a les altres organitzacions humanitàries a què es refereixen els convenis i aquest Protocol, que es trobin degudament autoritzades per les respectives parts en conflicte i que exerceixin les seves activitats humanitàries de conformitat amb les disposicions dels convenis i d'aquest Protocol.

Article 82. *Assessors jurídics a les forces armades*

Les Altes Parts contractants en qualsevol moment, i les parts en conflicte en temps de conflicte armat, vetllaran perquè, quan escaigui, es disposi d'assessors jurídics que assessorin els comandants militars, al nivell apropiat, pel que fa a l'aplicació dels convenis i d'aquest Protocol i de l'ensenyament que hagi de donar-se sobre aquest tema a les forces armades.

Article 83. *Difusió*

1. Les Altes Parts contractants es comprometen a difondre el més àmpliament possible, tant en temps de pau com en temps de conflicte armat, els convenis i aquest Protocol als seus països respectius i, especialment, a incorporar-ne l'estudi en els programes d'instrucció militar i a fomentar-ne l'estudi per part de la població civil, de manera que aquests instruments puguin ser coneguts per les forces armades i la població civil.

2. Les autoritats militars o civils que, en temps de conflicte armat, assumeixin responsabilitats pel que fa a l'aplicació dels convenis i d'aquest Protocol hauran d'estar totalment al corrent del text.

Article 84. *Lleis d'aplicació*

Les Altes Parts contractants es comunicaran, el més aviat possible, per mediació del dipositari i, si és el cas, per mediació de les potències protectores, les seves traduccions oficials d'aquest Protocol, així com les lleis i els reglaments que adoptin per garantir-ne l'aplicació.

Secció II. Repressió de les infraccions dels convenis o d'aquest protocol

Article 85. *Repressió de les infraccions d'aquest Protocol*

1. Les disposicions dels convenis relatives a la repressió de les infraccions i de les infraccions greus, completades per aquesta secció, són aplicables a la repressió de les infraccions i de les infraccions greus d'aquest Protocol.

2. S'entén per *infraccions greus d'aquest Protocol* els actes descrits com a infraccions greus en els convenis si es cometen contra persones en poder d'una part adversa protegides pels articles 44, 45 i 73 d'aquest Protocol, o contra ferits, malalts o naufragats de la part adversa protegits per aquest Protocol, o contra el personal sanitari o religiós, les unitats sanitàries o els mitjans de transport sanitaris que es trobin sota el control de la part adversa i estiguin protegits per aquest Protocol.

3. A més de les infraccions greus definides en l'article 11, es consideraran infraccions greus d'aquest Protocol els actes següents, quan es cometin intencionalment, en violació de les disposicions pertinents d'aquest Protocol, i causin la mort o atemptin greument contra la integritat física o la salut:

- a) Fer objecte d'atac la població civil o persones civils;
- b) Llençar un atac indiscriminat que afecti la població civil o béns de caràcter civil sabent que aquest atac causarà morts o ferits entre la població civil o danys a béns de caràcter civil, que siguin excessius en el sentit de l'article 57, apartat 2 lletra a punt *iii*;
- c) Llençar un atac contra obres o instal·lacions que continguin forces perilloses sabent que aquest atac causarà morts o ferits entre la població civil o danys a béns de caràcter civil, que siguin excessius en el sentit de l'article 57, apartat 2 lletra a punt *iii*;
- d) Fer objecte d'atac localitats no defensades i zones desmilitaritzades;
- e) Fer objecte d'atac una persona sabent que està fora de combat;
- f) Fer un ús pèrfid, en violació de l'article 37, del signe distintiu de la Creu Roja, de la Mitja Lluna Roja o del Lleó i Sol Vermells o d'altres signes protectors reconeguts pels convenis o per aquest Protocol.

4. A més de les infraccions greus definides en els apartats precedents i en els convenis, es consideraran infraccions greus d'aquest Protocol els actes següents quan es cometin intencionalment i en violació dels convenis o del Protocol:

- a) El trasllat per la potència ocupant de parts de la seva pròpia població civil al territori que ocupa, o la deportació o el trasllat a l'interior o fora del territori ocupat de la totalitat o part de la població d'aquest territori, en violació de l'article 49 del IV Conveni;
- b) La demora injustificable en la repatriació de presoners de guerra o de persones civils;
- c) Les pràctiques de l'apartheid i altres pràctiques inhumanes i degradants, basades en la discriminació racial, que comportin un ultratge contra la dignitat personal;
- d) El fet de dirigir un atac a monuments històrics, obres d'art o llocs de culte clarament reconeguts que constitueixen el patrimoni cultural o espiritual dels pobles i als quals s'hagi conferit protecció especial en virtut d'acords especials celebrats, per exemple, dins del marc d'una organització internacional competent, i causar com a conseqüència extenses destruccions d'aquests elements, quan no hi hagi proves de violació per la part adversa de la lletra *b* de l'article 53 i quan aquests monuments històrics, llocs de culte o obres d'art no estiguin situats als voltants immediats d'objectius militars;
- e) El fet de privar una persona protegida pels convenis o al·ludida en l'apartat 2 d'aquest article del seu dret a ser jutjada de manera normal i imparcial.

5. Sense perjudici de l'aplicació dels convenis i d'aquest Protocol, les infraccions greus dels instruments esmentats es consideraran com a crims de guerra.

Article 86. Omissions

1. Les Altes Parts contractants i les parts en conflicte hauran de reprimir les infraccions greus i adoptar les mesures necessàries per fer que cessin totes les altres infraccions dels convenis i d'aquest Protocol que resultin de l'incompliment d'un deure d'actuar.
2. El fet que la infracció dels convenis o d'aquest Protocol hagi estat comesa per un subordinat no eximeix de responsabilitat penal o disciplinària, segons el cas, els seus superiors, si aquests sabien o posseïen informació que els permetés concloure, en les circumstàncies del moment, que aquest subordinat estava cometent o anava a cometre aquesta infracció i si no van prendre totes les mesures factibles que estaven al seu abast per impedir o reprimir aquesta infracció.

Article 87. Deures dels caps

1. Les Altes Parts contractants i les parts en conflicte exigiran que els caps militars, pel que fa als membres de les forces armades que estan a les seves ordres i a les altres persones que es trobin sota la seva autoritat, impedeixin les infraccions dels convenis i d'aquest Protocol i, en cas contrari, les reprimeixin i denunciïn a les autoritats competents.
2. Amb la finalitat d'impedir i reprimir les infraccions, les Altes Parts contractants i les parts en conflicte exigiran que els caps, segons el seu grau de responsabilitat, prenguin mesures perquè els membres de les forces armades sota les seves ordres tinguin coneixement de les obligacions que els incumbeixen en virtut del que es disposa en els convenis i en aquest Protocol.
3. Les Altes Parts contractants i les parts en conflicte obligaran qualsevol cap que tingui coneixement que els seus subordinats o altres persones sota la seva autoritat cometran o han comès una infracció dels convenis o d'aquest Protocol que prengui les mesures necessàries per impedir aquestes violacions dels convenis o d'aquest Protocol i, en cas necessari, promogui una acció disciplinària o penal contra els autors de les violacions.

Article 88. Assistència judicial mútua en matèria penal

1. Les Altes Parts contractants es prestaran l'assistència més gran possible pel que fa a qualsevol procés penal relatiu a les infraccions greus dels convenis o d'aquest Protocol.
2. A reserva dels drets i obligacions establerts pels convenis i per l'apartat 1 de l'article 85 d'aquest Protocol, i quan les circumstàncies ho permetin, les Altes Parts contractants cooperaran en matèria d'extradició. Prendran degudament en consideració la sol·licitud de l'estat en el territori del qual s'hagi comès la infracció al·legada.

3. En tots els casos, serà aplicable la llei de l'Alta Part contractant requerida. No obstant això, les disposicions dels apartats precedents no afectaran les obligacions que emanin de les disposicions contingudes en qualsevol altre tractat de caràcter bilateral o multilateral que regeixi o hagi de regir, totalment o parcial, en l'àmbit de l'assistència mútua judicial en matèria penal.

Article 89. Cooperació

En situacions de violacions greus dels convenis o d'aquest Protocol, les Altes Parts contractants es comprometen a actuar, conjuntament o de manera separada, en cooperació amb les Nacions Unides i de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides.

Article 90. Comissió Internacional d'Enquesta

1. a) Es constituirà una Comissió Internacional d'Enquesta, d'ara endavant anomenada la Comissió, integrada per quinze membres d'alta reputació moral i de reconeguda imparcialitat.

b) En el moment en què com a mínim vint Altes Parts contractants hagin acordat acceptar la competència de la Comissió de conformitat amb el que es disposa en l'apartat 2, i ulteriorment en intervals de cinc anys, el dipositari convocarà una reunió de representants d'aquestes Altes Parts contractants, amb la finalitat de triar els membres de la Comissió. En aquesta reunió, els representants triaran els membres de la Comissió per votació secreta, d'una llista de persones per a la qual cadascuna d'aquestes Altes Parts contractants podrà proposar un nom.

c) Els membres de la Comissió actuaran a títol personal i exerciran el seu mandat fins a l'elecció de nous membres en la reunió següent.

d) En procedir a l'elecció, les Altes Parts contractants s'asseguraran que cada candidat posseeixi les qualificacions necessàries i que, en el seu conjunt, la Comissió ofereixi una representació geogràfica equitativa.

e) Si es produís una vacant, la mateixa Comissió triarà un nou membre tenint degudament en compte les disposicions dels apartats precedents.

f) El dipositari proporcionarà a la Comissió els serveis administratius necessaris per al compliment de les seves funcions.

2. a) En el moment de signar o ratificar el Protocol o adherir-s'hi, o ulteriorment en qualsevol altre moment, les Altes Parts contractants podran declarar que reconeixen *ipso facto* i sense acord especial, en relació amb qualsevol altra Alta Part contractant que accepti la mateixa obligació, la competència de la Comissió per procedir a una investigació sobre les denúncies formulades per aquesta altra part, tal com ho autoritza aquest article.

b) Les declaracions abans esmentades seran presentades al dipositari, que n'enviarà còpies a les Altes Parts contractants.

c) La Comissió tindrà competència per a:

i) Procedir a una investigació sobre qualsevol fet que hagi estat al·legat com a infracció greu tal com es defineix en els convenis o en aquest Protocol o com qualsevol altra violació greu dels convenis o d'aquest Protocol;

ii) Facilitar, mitjançant els seus bons oficis, el retorn a una actitud de respecte dels convenis i d'aquest Protocol.

d) En altres casos, la Comissió procedirà a una recerca a petició d'una part en conflicte únicament amb el consentiment de l'altra o les altres parts interessades.

e) A reserva de les disposicions precedents d'aquest apartat, les disposicions dels articles 52 del I Conveni, 53 del II Conveni, 132 del III Conveni i 149 del IV Conveni continuaran aplicant-se a qualsevol suposada violació dels convenis i s'estendran a qualsevol suposada violació d'aquest Protocol.

3. a) Tret que les parts interessades convinguin una altra cosa, totes les investigacions seran efectuades per una sala integrada per set membres designats de la manera següent:

- i) Cinc membres de la Comissió, que no siguin nacionals de les parts en conflicte, nomenats pel president de la Comissió sobre la base d'una representació equitativa de les regions geogràfiques, prèvia consulta amb les parts en conflicte;
- ii) Dos membres *ad hoc* que no siguin nacionals de les parts en conflicte, nomenats cadascun respectivament per cadascuna d'elles.
- b) En rebre una petició per procedir a una investigació, el president de la Comissió fixarà un termini apropiat per a la constitució d'una sala. Si un o els dos membres *ad hoc* no han estat nomenats dins del termini assenyalat, el president designarà immediatament els que siguin necessaris per completar la composició de la sala.
4. a) La sala, constituïda conforme al que es disposa en l'apartat 3 per procedir a una investigació, convidarà les parts en conflicte a comparèixer i a presentar proves. La sala procurarà a més obtenir les altres proves que estimi convenients i efectuar una investigació *in loco* de la situació.
- b) Totes les proves es donaran a conèixer íntegrament a les parts interessades, les quals tindran dret a fer observacions sobre aquest tema a la Comissió.
- c) Cada part interessada tindrà dret a impugnar aquestes proves.
5. a) La Comissió presentarà a les parts interessades un informe sobre les conclusions a què hagi arribat la sala sobre els fets, acompanyat de les recomanacions que consideri oportunes.
- b) Si la sala es veïés en la impossibilitat d'obtenir proves suficients per arribar a conclusions objectives i imparcials, la Comissió donarà a conèixer les raons d'aquesta impossibilitat.
- c) La Comissió no farà públiques les seves conclusions, tret que així li ho demanin totes les parts en conflicte.
6. La Comissió establirà el seu propi reglament, incloses les normes relatives a les presidències de la Comissió i de la sala. Aquestes normes garantiran que les funcions de president de la Comissió siguin exercides en qualsevol moment i que, en cas d'investigació, les exerceixi una persona que no sigui nacional de les parts en conflicte.
7. Les despeses administratives de la Comissió seran sufragades mitjançant contribucions de les Altes Parts contractants que hagin fet declaracions de conformitat amb l'apartat 2, i mitjançant contribucions voluntàries. La part o les parts en conflicte que demanin que es procedeixi a una investigació anticiparan els fons necessaris per cobrir les despeses ocasionades per una sala i seran reemborsades per la part o les parts que hagin estat objecte de les denúncies fins al cinquanta per cent d'aquestes despeses. En cas de presentar-se denúncies recíproques a la sala, cadascuna de les dos parts anticiparà el cinquanta per cent dels fons necessaris.

Article 91. Responsabilitat

La part en conflicte que violi les disposicions dels convenis o d'aquest Protocol estarà obligada a indemnitzar, si escaigués. Serà responsable de tots els actes comesos per les persones que formin part de les seves forces armades.

Títol VI. Disposicions finals**Article 92. Signatura**

Aquest Protocol quedarà obert a la signatura de les parts en els convenis sis mesos després de la signatura de l'Acta Final i continuarà obert durant un període de dotze mesos.

Article 93. Ratificació

Aquest Protocol serà ratificat al més aviat possible. Els instruments de ratificació seran dipositats en poder del Consell Federal Suís, dipositari dels convenis.

Article 94. Adhesió

Aquest Protocol quedarà obert a l'adhesió als convenis de qualsevol part no signatària d'aquest Protocol. Els instruments d'adhesió es dipositaran en poder del dipositari.

Article 95. Entrada en vigor

1. Aquest Protocol entrarà en vigor sis mesos després que s'hagin dipositat dos instruments de ratificació o d'adhesió.

2. Per a cada part en els convenis que el ratifiqui o que s'hi adhereixi ulteriorment, aquest Protocol entrarà en vigor sis mesos després que aquesta part hagi dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 96. Relacions convencionals a partir de l'entrada en vigor d'aquest Protocol

1. Quan les parts en els convenis siguin també parts en aquest Protocol, els convenis s'aplicaran tal com queden completats per aquest darrer.

2. Si una de les parts en conflicte no està obligada per aquest Protocol, les parts seguiran, no obstant això, obligades per aquest darrer en les seves relacions recíproques. També quedaran obligades per aquest Protocol en les seves relacions amb aquesta part si aquesta darrera accepta i aplica les seves disposicions.

3. L'autoritat que representi un poble obstinat contra una Alta Part contractant en un conflicte armat del tipus esmentat en l'apartat 4 de l'article 1 es podrà comprometre a aplicar els convenis i aquest Protocol en relació amb aquest conflicte mitjançant una declaració unilateral dirigida al dipositari. Aquesta declaració, quan hagi estat rebuda pel dipositari, farà en relació amb aquest conflicte els efectes següents:

- a) Els convenis i aquest Protocol entraran en vigor respecte de l'autoritat esmentada com a part en conflicte, amb efecte immediat;
- b) L'autoritat esmentada exercirà els mateixos drets i assumirà les mateixes obligacions que les Altes Parts contractants en els convenis i en aquest Protocol; i
- c) Els convenis i aquest Protocol obligaran per igual totes les parts en conflicte.

Article 97. Esmenes

1. Qualsevol Alta Part contractant podrà proposar una o diverses esmenes a aquest Protocol. El text de qualsevol esmena proposada es comunicarà al dipositari, el qual, després de celebrar consultes amb totes les Altes Parts contractants i amb el Comitè Internacional de la Creu Roja, decidirà si convé convocar una conferència per examinar l'esmena proposada.

2. El dipositari convidarà a aquesta conferència les Altes Parts contractants i les parts en els convenis, siguin o no signatàries d'aquest Protocol.

Article 98. Revisió de l'annex I

1. En el termini màxim de quatre anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Protocol i, en endavant, a intervals de com a mínim quatre anys, el Comitè Internacional de la Creu Roja consultarà les Altes Parts contractants respecte a l'annex I d'aquest Protocol i, si ho estima necessari, podrà proposar la celebració d'una reunió d'experts tècnics perquè revisin l'annex I i proposin les esmenes al mateix annex que semblin convenients. Tret que, dins dels sis mesos següents a la comunicació a les Altes Parts contractants d'una proposta per celebrar aquesta reunió, s'hi oposi un terç d'elles, el Comitè Internacional de la Creu Roja la convocarà, i també hi convidarà observadors de les organitzacions internacionals pertinents. El Comitè Internacional de la Creu Roja convocarà també aquesta reunió en qualsevol moment a petició d'un terç de les Altes Parts contractants.

2. El dipositari convocarà una conferència de les Altes Parts contractants i de les parts en els convenis per examinar les esmenes proposades per la reunió d'experts tècnics, si després d'aquesta reunió així ho sol·liciten el Comitè Internacional de la Creu Roja o un terç de les Altes Parts contractants.

3. En aquesta conferència es podran adoptar esmenes a l'annex I per majoria de dos terços de les Altes Parts contractants presents i votants.
4. El dipositari comunicarà a les Altes Parts contractants i a les parts en els convenis qualsevol esmena així adoptada. Transcorregut un període d'un any després d'haver estat comunicada, l'esmena es considerarà acceptada tret que, dins d'aquest període, almenys un terç de les Altes Parts contractants hagi enviat al dipositari una declaració de no acceptació de l'esmena.
5. Qualsevol esmena que es consideri acceptada de conformitat amb l'apartat 4 entrarà en vigor tres mesos després de la seva acceptació per a totes les Altes Parts contractants, amb excepció de les que hagin fet la declaració de no acceptació de conformitat amb aquest apartat. Qualsevol part que hagi fet aquesta declaració podrà retirar-la en qualsevol moment, i en aquest cas l'esmena entrarà en vigor per a aquesta part tres mesos després de retirar la declaració.
6. El dipositari notificarà a les Altes Parts contractants i a les parts en els convenis l'entrada en vigor de qualsevol esmena, les parts a les quals obliga, la data de la seva entrada en vigor per a cadascuna de les parts, les declaracions de no acceptació fetes conforme a l'apartat 4, així com les retirades d'aquestes declaracions.

Article 99. Denúncia

1. En el cas que una Alta Part contractant denunciï aquest Protocol, la denúncia només tindrà efecte un any després d'haver-se rebut l'instrument de denúncia. No obstant això, si en expirar aquest any la part denunciante es troba en una de les situacions previstes en l'article 1, els efectes de la denúncia quedaran en suspens fins al final del conflicte armat o de l'ocupació i, en qualsevol cas, mentre no acabin les operacions d'alliberament definitiu, repatriació o reassentament de les persones protegides pels convenis o per aquest Protocol.
2. La denúncia es notificarà per escrit al dipositari. Aquest últim la comunicarà a totes les Altes Parts contractants.
3. La denúncia només tindrà efecte respecte de la part denunciante.
4. Cap denúncia presentada de conformitat amb l'apartat 1 no afectarà les obligacions ja concretes a conseqüència del conflicte armat en virtut d'aquest Protocol per aquesta part denunciante, en relació amb qualsevol acte comès abans que aquesta denúncia resulti efectiva.

Article 100. Notificacions

El dipositari informarà les Altes Parts contractants i les parts en els convenis, siguin o no signatàries d'aquest Protocol, sobre:

- a) Les signatures que constin en aquest Protocol i el dipòsit dels instruments de ratificació i d'adhesió de conformitat amb els articles 93 i 94;
- b) La data en què aquest Protocol entri en vigor, de conformitat amb l'article 95;
- c) Les comunicacions i declaracions rebudes, de conformitat amb els articles 84, 90 i 97;
- d) Les declaracions rebudes de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 96, que seran comunicades pel procediment més ràpid possible;
- e) Les denúncies notificades de conformitat amb l'article 99.

Article 101. Registre

1. Una vegada hagi entrat en vigor aquest Protocol, el dipositari el transmetrà a la Secretaria de les Nacions Unides a fi que es registri i es publiqui, de conformitat amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides.
2. El dipositari informarà igualment la Secretaria de les Nacions Unides de totes les ratificacions, adhesions i denúncies que rebí en relació amb aquest Protocol.

Article 102. Textos autèntics

L'original d'aquest Protocol, els textos del qual són igualment autèntics en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus, es dipositarà en poder del dipositari, el qual enviarà còpies certificades conformes a totes les parts dels convenis.

Annex I. Normativa d'identificació

(modificada el 30 de novembre de 1993)

Article 1. Disposicions generals

1. Les normes relatives a la identificació d'aquest annex implementen les disposicions pertinents dels convenis de Ginebra i del Protocol; estan destinades a facilitar la identificació del personal, del material, de les unitats, dels mitjans de transport i de les instal·lacions protegides pels convenis de Ginebra i el Protocol.
2. Aquestes normes no estableixen, com a tals, el dret a la protecció. Aquest dret es regeix pels articles pertinents dels convenis i del Protocol.
3. Les autoritats competents poden regular en qualsevol moment, amb subjecció a les disposicions pertinents dels convenis de Ginebra i del Protocol, l'ús, el desplegament i la il·luminació dels signes i senyals distintius, així com la possibilitat de detectar-los.
4. Les Altes Parts contractants i, en particular, les parts en conflicte estan convidades en tot moment a acordar senyals, mitjans o sistemes addicionals o diferents que millorin les possibilitats d'identificació i aprofitin al màxim els avenços tecnològics en aquest camp.

Capítol I. Targetes d'identitat**Article 2. Targeta d'identitat del personal mèdic i religiós civil i permanent**

1. La targeta d'identitat del personal sanitari i religiós civil i permanent, prevista al paràgraf 3 de l'article 18 del Protocol, hauria de:
  - a) portar el signe distintiu i tenir les dimensions que permetin posar-la a la butxaca;
  - b) estar feta amb un material tan durador com sigui possible;
  - c) estar redactada en la llengua nacional o oficial i, a més, si escau, en la llengua local de la regió en qüestió;
  - d) indicar el nom i la data de naixement del titular (o, a falta d'aquesta data, la seva edat en el moment de l'emissió de la targeta), així com el seu número de registre si en té;
  - e) indicar en quina qualitat el titular té dret a la protecció dels convenis i del Protocol;
  - f) portar la fotografia del titular, així com la seva signatura o l'empremta del seu polze, o ambdós;
  - g) portar el segell i la signatura de l'autoritat competent;
  - h) indicar la data d'expedició i caducitat de la targeta;
  - i) indicar, en la mesura del possible, el grup sanguini del titular al revers de la targeta.
2. La targeta d'identitat ha de ser uniforme en tot el territori de cada Alta Part contractant i, en la mesura del possible, ser del mateix tipus per a totes les parts en conflicte. Les parts en conflicte poden inspirar-se en el model en un sol idioma de la figura 1. A l'inici de les hostilitats, les parts en conflicte s'han de comunicar entre elles un exemplar de la targeta d'identitat que utilitzin si és diferent del model de la figura 1. La targeta d'identitat s'expedeix, si és possible, en dos exemplars, un dels quals el conserva l'autoritat emissora, que hauria de portar un control de les targetes que hagi expedit.
3. En cap cas el personal sanitari i religiós civil i permanent no pot ser privat de la targeta d'identitat. En cas de pèrdua d'una targeta, el titular té dret a obtenir-ne un duplicat.

Article 3. Targeta d'identitat del personal sanitari i religiós civil i temporal

1. La targeta d'identitat del personal sanitari i religiós civil i temporal ha de ser, si és possible, similar al que preveu l'article 2 d'aquest Reglament. Les parts en conflicte poden inspirar-se en el model de la figura 1.

2. Quan les circumstàncies impedeixin l'expedició al personal sanitari i religiós civil i temporal de targetes d'identitat similars a la descrita a l'article 2 d'aquest Reglament, aquest personal podrà rebre un certificat, signat per l'autoritat competent, que acrediti que la persona a qui s'expedeix ha rebut una assignació com a personal temporal, i que indiqui, si és possible, la durada d'aquesta assignació i el dret del titular a portar el signe distintiu. En aquest certificat s'ha d'indicar el nom i la data de naixement del titular (o, a falta d'aquesta data, la seva edat en el moment d'emetre el certificat) i la funció del titular, així com el seu número de registre si en té. Ha de portar la seva signatura o l'empremta del seu polze, o ambdós coses.

TARGETA D'IDENTITAT PER AL PERSONAL SANITARI I RELIGIÓS CIVIL

Anvers	Revers												
<p>(espai reservat per al nom del país i de l'autoritat que expedeix la targeta)</p> <p>+ +</p> <p>TARGETA D'IDENTITAT</p> <p>Per al personal sanitari/religiós civil PERMANENT/TEMPORAL</p> <p>Cognoms.....</p> <p>Data de naixement (o edat) .....</p> <p>Núm. de registre (opcional) .....</p> <p>El titular d'aquesta targeta es troba sota l'empara dels convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 i del Protocol addicional als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 de protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals (Protocol I) en qualitat de .....</p> <p>Data d'expedició..... Targeta núm. .... Signatura de l'autoritat que expedeix la targeta</p> <p>Vàlida fins a.....</p>	<table border="1"><tr><td>Estatura.....</td><td>Ulls.....</td><td>Cabells.....</td></tr><tr><td colspan="3">Altres possibles elements d'identificació: .....</td></tr><tr><td colspan="3" style="text-align: center;">FOTOGRAFIA DEL TITULAR</td></tr><tr><td colspan="2" style="text-align: center;">Segell</td><td style="text-align: center;">Signatura o empremta del polze del titular o ambdós coses</td></tr></table>	Estatura.....	Ulls.....	Cabells.....	Altres possibles elements d'identificació:			FOTOGRAFIA DEL TITULAR			Segell		Signatura o empremta del polze del titular o ambdós coses
Estatura.....	Ulls.....	Cabells.....											
Altres possibles elements d'identificació:													
FOTOGRAFIA DEL TITULAR													
Segell		Signatura o empremta del polze del titular o ambdós coses											

Fig. 1. Model de targeta d'identitat (dimensions: 74 mm x 105 mm)

Capítol II. Signe distintiu

Article 4. *Forma*

El signe distintiu (vermell sobre fons blanc) ha de ser tan gran com ho permetin les circumstàncies. Les Altes Parts contractants poden inspirar-se en la forma de la creu, de la mitja lluna o del lleó i el sol,¹ a partir dels models de la figura 2.

Figura 2. Signes distintius vermells sobre fons blanc

Article 5. *Ús*

1. El signe distintiu es col·loca, en la mesura que es pugui, en banderes, en una superfície plana o de qualsevol altra manera adaptada a la configuració del terreny, de manera que sigui visible des de totes les direccions possibles i des de tan lluny com sigui possible, en particular des de l'aire.
2. De nit o amb visibilitat reduïda, el signe distintiu pot estar encès o il·luminat.
3. El signe distintiu pot estar fet amb materials que el facin reconeixible per mitjans tècnics de detecció. La part vermella s'hauria de pintar sobre una capa d'imprimació negra per facilitar-ne la identificació, en particular amb instruments d'infrarojos.
4. El personal mèdic i religiós que exerceixi les seves funcions en el camp de batalla ha d'anar equipat, en la mesura del possible, amb tocats i roba que portin el signe distintiu.

Capítol III. Signes distintius

Article 6. *Ús*

1. Tots els signes distintius indicats en aquest capítol poden ser utilitzats per les unitats i els mitjans de transport sanitaris.
2. Aquests signes, que estan a disposició exclusiva de les unitats i els mitjans de transport sanitaris, no s'han d'utilitzar per a altres finalitats, excepte el signe lluminós (vegeu el paràgraf 3 a continuació).
3. A falta d'un acord especial entre les parts en conflicte que reservi l'ús de llums blaus intermitents per a la identificació de vehicles, vaixells i embarcacions sanitaris, no està prohibit l'ús d'aquests senyals per a altres vehicles, vaixells i embarcacions.
4. Les aeronaus sanitàries temporals que, per falta de temps o per les seves característiques, no puguin ser senyalitzades amb el signe distintiu, podran utilitzar els senyals distintius autoritzats en aquest capítol.

¹ Des del 1980, cap Estat no utilitza l'emblema del lleó i del sol.

Article 7. *Senyal lluminós*

1. El senyal lluminós, que consisteix en un llum blau intermitent, tal com es defineix al Manual tècnic de navegabilitat de l'OACI, doc. 9051, està pensat per ser utilitzat per avions sanitaris per senyalitzar la seva identitat. Cap altra aeronau no pot utilitzar aquest senyal. Les aeronaus sanitàries que utilitzen el llum blau haurien de mostrar-lo de manera que aquest senyal lluminós sigui visible des de tantes direccions com sigui possible.

2. D'acord amb les disposicions del capítol XIV, paràgraf 4, del Codi internacional de signes de l'OMI, les embarcacions protegides pels convenis de Ginebra de 1949 i el Protocol haurien de mostrar un o més llums blaus intermitents visibles a tot l'horitzó.

3. Els vehicles sanitaris haurien de mostrar un o més llums blaus intermitents visibles des de tan lluny com sigui possible. Les Altes Parts contractants i, en particular, les parts en conflicte que utilitzin llums d'altres colors haurien de notificar-ho.

4. El color blau recomanat s'obté quan el seu cromatisme es troba dins dels límits del diagrama cromàtic de la CIE definit per les equacions següents:

Límit dels verds	$y = 0,065 + 0,805x$
Límit dels blancs	$y = 0,400 - x$
Límit dels porpres	$x = 0,133 + 0,600y$

La freqüència recomanada de parpelleigs de llum blava és de 60 a 100 parpellejos per minut.

Article 8. *Senyal de ràdio*

1. El senyal de ràdio consisteix en un senyal d'emergència i un signe distintiu tal com es descriu al Reglament de ràdio de la UIT (RR, articles 40 i N 40).

2. El missatge de ràdio, precedit dels signes d'emergència i dels signes distintius a què es refereix el paràgraf 1, s'ha de transmetre en anglès a intervals adequats, en una o més de les freqüències previstes a aquest efecte en el Reglament de radiocomunicacions, i ha de contenir els elements següents pel que fa al transport sanitari:

- a) indicatiu de trucada o altres mitjans d'identificació reconeguts;
- b) ubicació;
- c) nombre i tipus;
- d) ruta seleccionada;
- e) durada en ruta i hora estimada de sortida i d'arribada, si escau;
- f) qualsevol altra informació, com ara l'altitud de vol, les freqüències de ràdio de guàrdies, els idiomes utilitzats, els modes i els codis dels sistemes de radar de vigilància secundaris.

3. Per facilitar les comunicacions a què es refereixen els paràgrafs 1 i 2, així com aquelles a què es refereixen els articles 22, 23 i 25 a 31 del Protocol, les Altes Parts contractants, les parts en conflicte o una de les parts en conflicte, actuant de comú acord o de manera aïllada, poden definir, d'acord amb la Taula de distribució, bandes de freqüències que figurin al Reglament de radiocomunicacions annex al Conveni internacional de telecomunicacions i publicar les freqüències nacionals que triïn per a aquestes comunicacions. Aquestes freqüències s'han de notificar a la Unió Internacional de Telecomunicacions, d'acord amb el procediment aprovat per una conferència administrativa mundial de radiocomunicacions.

Article 9. *Identificació per mitjans electrònics*

1. El sistema de radar de vigilància secundari (SSR), tal com s'especifica a l'annex 10 del Conveni de Chicago del 7 de desembre de 1944 sobre aviació civil internacional, actualitzat periòdicament, pot ser utilitzat per identificar i seguir la trajectòria d'una aeronau sanitària. El mode i el codi SSR que s'han de reservar per a l'ús exclusiu d'aeronaus sanitàries han de ser definits per les Altes Parts contractants, les parts en conflicte

o una de les parts en conflicte, actuant de mutu acord o per separat, d'acord amb els procediments establerts recomanats per l'Organització d'Aviació Civil Internacional.

2. A efectes d'identificació i ubicació, els transports sanitaris protegits poden utilitzar transponedors de radar estàndards aeronàutics i/o transponedors SAR marítics (*search and rescue*).

Els transports sanitaris protegits haurien de poder ser identificats pels altres vaixells o aeronaus equipats amb radar de vigilància (SSR) gràcies al codi emès per un transponedor de radar, per exemple en el mode 3/A, instal·lat a bord d'aquests transports sanitaris.

El codi transmès pel transponedor de radar de transport sanitari ha de ser assignat per les autoritats competents i notificat a les parts en conflicte.

3. Els transports sanitaris poden ser identificats pels submarins mitjançant l'emissió de senyals acústics submarins adequats.

El senyal acústic submarí ha de consistir en l'indicatiu de trucada del vaixell (o qualsevol altre mitjà reconegut d'identificació dels transports sanitaris) precedit del grup YYY emès en codi Morse en una freqüència acústica adequada, per exemple 5 kHz.

Les parts en conflicte que vulguin utilitzar el senyal d'identificació acústica submarina descrit anteriorment ho han de notificar a les parts interessades tan aviat com sigui possible i han de confirmar la freqüència utilitzada notificant l'ús dels seus vaixells hospitals.

4. Les parts en conflicte poden adoptar, mitjançant un acord especial, un sistema electrònic similar per a la identificació de vehicles sanitaris i vaixells i embarcacions sanitaris, per usar-lo entre elles.

Capítol IV. Comunicacions

Article 10. Radiocomunicacions

1. El senyal d'emergència i el signe distintiu previstos a l'article 8 poden precedir les radiocomunicacions adequades de les unitats sanitàries i dels mitjans de transport sanitari per a l'aplicació dels procediments implementats d'acord amb els articles 22, 23 i 25 a 31 del Protocol.

2. Els transports sanitaris, als quals es refereixen els articles 40 (secció II, núm. 3209) i N 40 (secció III, núm. 3214) del Reglament de radiocomunicacions de la UIT, també poden utilitzar sistemes de comunicacions per satèl·lit per a les seves comunicacions, d'acord amb les disposicions dels articles 37, N 37 i 59 d'aquest Reglament, per al servei mòbil per satèl·lit.

Article 11. Ús de codis internacionals

Les unitats i els mitjans de transports sanitaris també poden utilitzar els codis i senyals establerts per la Unió Internacional de Telecomunicacions, l'Organització d'Aviació Civil Internacional i l'Organització Marítima Internacional. Aquests codis i senyals s'utilitzen llavors d'acord amb les normes, les pràctiques i els procediments establerts per aquestes organitzacions.

Article 12. Altres mitjans de comunicació

Quan la radiocomunicació bilateral no sigui possible, es poden utilitzar els senyals previstos en el Codi internacional de senyals adoptat per l'Organització Marítima Internacional, o en l'annex corresponent del Conveni de Chicago del 7 de desembre de 1944, relatiu a l'aviació civil internacional, actualitzat periòdicament.

Article 13. Plans de vol

Els acords i les notificacions relacionats amb els plans de vol a què es refereix l'article 29 del Protocol s'han de fer, en la mesura del possible, d'acord amb els procediments establerts per l'Organització d'Aviació Civil Internacional.

Article 14. Senyals i procediments per a la intercepció d'aeronaus sanitàries

Si una aeronau interceptora s'utilitza per identificar una aeronau sanitària en vol, o per requerir-la que aterri, en aplicació dels articles 30 i 31 del Protocol, els procediments estàndard per a la intercepció visual i radiofònica, establerts a l'annex 2 del Conveni de Chicago de data 7 de desembre de 1944, relatiu a l'aviació civil internacional, actualitzat periòdicament, haurien de ser utilitzats per l'aeronau interceptora i l'aeronau sanitària.

Capítol V. Protecció civil**Article 15. Targeta d'identitat**

1. La targeta d'identitat del personal de protecció civil a què es refereix l'apartat 3 de l'article 66 del Protocol es regeix per les disposicions pertinents de l'article 2 d'aquest Reglament.
2. La targeta d'identitat del personal de protecció civil es pot ajustar al model que es mostra a la figura 3.
3. Si el personal de protecció civil està autoritzat a portar armes lleugeres individuals, cal indicar-ho en la targeta d'identitat.

TARGETA D'IDENTITAT DEL PERSONAL DE LA PROTECCIÓ CIVIL

Anvers

Revers

<p>(espai previst per al nom del país i de l'autoritat que expedeix la targeta)</p> <p>TARGETA D'IDENTITAT</p> <p>Del personal de la protecció civil</p> <p>Cognom.....</p> <p>Data de naixement (o edat).....</p> <p>Núm. de registre (si n'hi ha).....</p> <p>El titular d'aquesta targeta està sota l'empara dels convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 i el Protocol addicional als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 de protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals (Protocol I) en qualitat de</p> <p>.....</p> <p>Data d'expedició..... Targeta núm..... Signatura de l'autoritat que expedeix la targeta</p> <p>Vàlida fins a.....</p>	Estatura.....	Ulls.....	Cabells.....
	Altres possibles elements d'identificació:		
FOTOGRAFIA DEL TITULAR			
Segell		Signatura o empremta del polze del titular o ambdós coses.	

Figura 3. Model de targeta d'identitat del personal de la protecció civil (dimensions: 74 mm x 105 mm)

Article 16. *Signe distintiu internacional*

1. El signe distintiu internacional de la protecció civil, establert al paràgraf 4 de l'article 66 del Protocol, és un triangle equilàter blau sobre fons taronja. Es representa a la figura 4 següent:

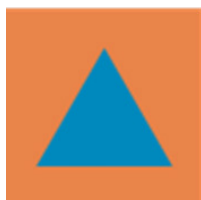

Fig. 4. Triangle blau sobre fons taronja

2. Es recomana:

- a) si el triangle blau es troba en una bandera, un braçal o un dorsal, que la bandera, el braçal o el dorsal constitueixin el fons taronja.
- b) que un dels vèrtexs del triangle miri cap amunt, verticalment.
- c) que cap dels vèrtexs del triangle no toqui la vora del fons taronja.

3. El signe distintiu internacional ha de ser tan gran com les circumstàncies ho permetin. El signe s'ha d'exposar, en la mesura que es pugui, en banderes o en una superfície plana visible des de totes les direccions possibles i des de tan lluny com sigui possible. Amb subjecció a les instruccions de l'autoritat competent, el personal de protecció civil ha d'anar equipat, en la mesura que es pugui, amb barrets i roba que portin el signe distintiu internacional. De nit, o amb visibilitat reduïda, el rètol es pot encendre o il·luminar; també pot estar fet amb materials que el facin reconeixible per mitjans tècnics de detecció.

Capítol VI. Obres i instal·lacions que contenen forces perilloses

Article 17. *Signe internacional especial*

1. El signe internacional especial d'obres i instal·lacions que contenen forces perilloses, previst al paràgraf 7 de l'article 56 del Protocol, consta d'un grup de tres cercles taronja viu de la mateixa mida disposats en el mateix eix, la distància entre els quals és igual al radi, d'acord amb la figura 5 següent.

2. El signe ha de ser tan gran com ho aconsellin les circumstàncies. Quan es col·loca en una superfície gran, pot repetir-se tantes vegades com les circumstàncies ho aconsellin. Sempre que sigui possible, s'ha de col·locar en banderes o superfícies planes, de manera que sigui visible des de totes les direccions possibles i des de tan lluny com sigui possible.

3. En una bandera, la distància entre els límits exteriors del signe i els costats adjacents de la bandera serà igual al radi dels cercles. La bandera serà rectangular amb el fons blanc.

4. De nit o amb visibilitat reduïda, el rètol pot estar encès o il·luminat; també pot estar fet amb materials que el facin reconeixible per mitjans tècnics de detecció.

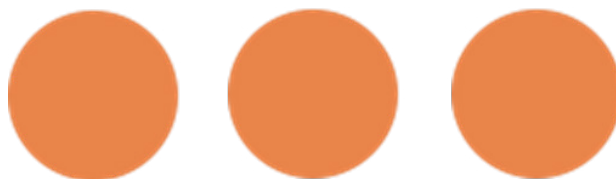

Fig. 5. Signe internacional especial per a les obres i instal·lacions de les forces perilloses

Annex II

Targeta d'identitat de periodista en missió perillosa

Part exterior de la targeta

<p>NOTA</p> <p>Aquesta targeta d'identitat s'expedeix als periodistes en missió professional perillosa en zones de conflictes armats. El seu titular té dret a ser tractat com a persona civil de conformitat amb els convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 i el seu Protocol addicional I. El titular ha de portar la targeta amb ell, en tot moment. En cas de ser detingut, l'entregarà ràpidament a les autoritats que el detinguin per facilitar la seva identificació.</p>	<p>(Nom del país que expedeix aquesta targeta)</p> <p>TARGETA D'IDENTITAT DE PERIODISTA EN MISSION PERILLOSA</p>
---	--

Targeta d'identitat de periodista en missió perillosa

Part interior de la targeta

Expedida per (autoritat competent).....	Lloc.....	Estatura.....	Ulls..... .....
Fotografia del titular.....	Data.....	Pes.....	Cabell..... .....
Segell oficial ..... Signatura del titular		Grup sanguini.....	Factor Rh..... .....
Nom.....		Religió (opcional).....	
Cognoms.....		Empremtes digitals (opcional)	
Lloc i data de naixement.....		Índex esquerre	Índex dret
Corresponsal de.....		Senyes particulars.....	
Categoria professional.....			
Vàlida fins a.....			

Estats part al Protocol addicional I als convenis de Ginebra de 1949, a 26 de juny del 2024

Estat	PA I 1977	Declaració art. 90 PA I
Alemanya	14.02.1991	14.02.1991
Aràbia Saudita	21.08.1987	
Costa Rica	15.12.1983	09.12.1999
Costa d'Ivori	20.09.1989	
Croàcia	11.05.1992	11.05.1992
Cuba	25.11.1982	
Dinamarca	17.06.1982	17.06.1982
Djibouti	08.04.1991	
Dominica	25.04.1996	
Egipte	09.10.1992	
El Salvador	23.11.1978	
Emirats àrabs units	09.03.1983	06.03.1992
Equador	10.04.1979	
Eslovàquia	02.04.1993	13.03.1995
Eslovènia	26.03.1992	26.03.1992
Espanya	21.04.1989	21.04.1989
Estònia	18.01.1993	20.02.2009
Eswatini	02.11.1995	
Etiòpia	08.04.1994	
Federació de Rússia	29.09.1989	(****)
Fiji	30.07.2008	
Filipines	30.03.2012	
Finlàndia	07.08.1980	07.08.1980
França	11.04.2001	
Gabon	08.04.1980	
Gàmbia	12.01.1989	
Geòrgia	14.09.1993	
Ghana	28.02.1978	
Grècia	31.03.1989	04.02.1998
Grenada	23.09.1998	
Guatemala	19.10.1987	
Guinea	11.07.1984	20.12.1993
Guinea Equatorial	24.07.1986	
Guinea-Bissau	21.10.1986	
Guyana	18.01.1988	
Haití	20.12.2006	
Hondures	16.02.1995	
Hongria	12.04.1989	23.09.1991
Iemen	17.04.1990	
Illes Salomó	19.09.1988	
Iraq	01.04.2010	
Irlanda	19.05.1999	19.05.1999
Islàndia	10.04.1987	10.04.1987
Itàlia	27.02.1986	27.02.1986
Jamaica	29.07.1986	
Japó	31.08.2004	31.08.2004
Jordània	01.05.1979	
Kazakhstan	05.05.1992	
Kenya	23.02.1999	

Kuwait	17.01.1985	21.06.2013
Kirguizistan	18.09.1992	
Lesotho	20.05.1994	13.08.2010
Letònia	24.12.1991	
Líban	23.07.1997	
Libèria	30.06.1988	
Líbia	07.06.1978	
Liechtenstein	10.08.1989	10.08.1989
Lituània	13.07.2000	13.07.2000
Luxemburg	29.08.1989	12.05.1993
Macedònia del Nord	01.09.1993	01.09.1993
Madagascar	08.05.1992	27.07.1993
Malawi	07.10.1991	10.01.2014
Maldives	03.09.1991	
Mali	08.02.1989	09.05.2003
Malta	17.04.1989	17.04.1989
Marroc	03.06.2011	
Mauritània	14.03.1980	
Maurici	22.03.1982	
Mèxic	10.03.1983	
Micronèsia (Estats Federats de)	19.09.1995	
Mònaco	07.01.2000	26.10.2007
Mongòlia	06.12.1995	06.12.1995
Montenegro	02.08.2006	02.08.2006
Moçambic	14.03.1983	
Namíbia	17.06.1994	21.07.1994
Nauru	27.06.2006	
Nicaragua	19.07.1999	
Níger	08.06.1979	
Nigèria	10.10.1988	
Noruega	14.12.1981	14.12.1981
Nova Zelanda	08.02.1988	08.02.1988
Oman	29.03.1984	
Paisos Baixos	26.06.1987	26.06.1987
Palau	25.06.1996	
Palestina	02.04.2014	26.03.2018
Panamà	18.09.1995	26.10.1999
Paraguai	30.11.1990	30.01.1998
Perú	14.07.1989	
Polònia	23.10.1991	02.10.1992
Portugal	27.05.1992	01.07.1994
Qatar	05.04.1988	24.09.1991
Regne-Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	28.01.1998	17.05.1999
República àrab siriana	14.11.1983	
República de Corea	15.01.1982	16.04.2004
República de Moldàvia	24.05.1993	
República Dominicana	26.05.1994	
República Popular Democràtica de Laos	18.11.1980	30.01.1998
República Txeca	05.02.1993	02.05.1995
República Unida de Tanzània	15.02.1983	
República Popular Democràtica de Corea	09.03.1988	
República Democràtica del Congo	03.06.1982	12.12.2002
Romania	21.06.1990	31.05.1995

Rwanda	19.11.1984	08.07.1993
Saint Christopher i Nevis	14.02.1986	17.04.2014
Santa Seu	21.11.1985	
Saint Lucia	07.10.1982	
Sant Vicenç i les Grenadines	08.04.1983	04.11.2013
Samoa	23.08.1984	
San Marino	05.04.1994	
Sao Tomé i Príncipe	05.07.1996	
Senegal	07.05.1985	
Sèrbia	16.10.2001	16.10.2001
Seychelles	08.11.1984	22.05.1992
Sierra Leone	21.10.1986	
Sudan	07.03.2006	
Sudan del Sud	25.01.2013	
Sud-àfrica	21.11.1995	
Suècia	31.08.1979	31.08.1979
Suïssa	17.02.1982	17.02.1982
Surinam	16.12.1985	
Tadjikistan	13.01.1993	10.09.1997
Timor Oriental	12.04.2005	
Togo	21.06.1984	21.11.1991
Tonga	20.01.2003	20.01.2003
Trinitat i Tobago	20.07.2001	20.07.2001
Tunísia	09.08.1979	
Turkmenistan	10.04.1992	
Uganda	13.03.1991	
Ucraïna	25.01.1990	25.01.1990
Uruguai	13.12.1985	17.07.1990
Uzbekistan	08.10.1993	
Vanuatu	28.02.1985	
Veneçuela	23.07.1998	
Vietnam	19.10.1981	
Xipre	01.06.1979	14.10.2002
Zàmbia	04.05.1995	
Zimbàbue	19.10.1992	
Total	174	76

(*) **Niue**. Niue continua vinculada per la ratificació per part de Nova Zelanda dels Convenis de Ginebra de 1949, fins que Niue s'adhereixi a les convencions per dret propi.

(**) **Burundi**. El 21 de setembre de 2004, el Govern de Burundi va ratificar l'estatut de Roma de la Cort Penal Internacional. Així, l'Estatut va entrar en vigor per a Burundi l'1 de desembre de 2004 d'acord amb l'article 126 (2). El 27 d'octubre de 2016, d'acord amb l'article 127 (1) de l'Estatut, el Govern de Burundi va notificar al Secretari General de les Nacions Unides la seva decisió de retirar-se de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional. La retirada va entrar en vigor el 27 d'octubre de 2017.

(***) **Filipines**. El 30 d'agost de 2011, el Govern de la República de les Filipines va ratificar l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional. Així, l'Estatut va entrar en vigor per a les Filipines l'1 de novembre de 2011 d'acord amb l'article 126 (2). El 17 de març de 2018, d'acord amb l'article 127 (1) de l'Estatut, el Govern de la República de Filipines va notificar al Secretari General de les Nacions Unides la seva decisió de retirar-se de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional. La retirada va entrar en vigor el 17 de març de 2019.

(****) **Federació de Rússia**. 29.09.1989 (retirada: 23.10.2019).

RESERVES I DECLARACIONS

Nota: Les declaracions formulades en virtut de l'article 90 (Comissió Internacional de Determinació dels Fets) no s'inclouen en aquesta llista.

Alemanya

1. Segons la interpretació de la República Federal d'Alemanya, les disposicions introduïdes pel Protocol I addicional relatives a l'ús d'armes es van dissenyar per aplicar-se exclusivament a les armes convencionals, sense perjudici de qualsevol altra norma aplicable del dret internacional a altres tipus d'armes.
2. Segons la interpretació de la República Federal d'Alemanya, en relació amb els articles 41, 56, 57, 58, 78 i 86 del Protocol I addicional, els termes útil, pràctic, possible en la pràctica i pràcticament possible signifiquen allò que és possible o realment possible des d'un punt de vista pràctic, amb vista a totes les circumstàncies del moment, incloses les consideracions de caràcter humanitari i militar.
3. Segons la interpretació de la República Federal d'Alemanya, els criteris per distingir entre combatents i població civil, continguts en la segona frase de l'apartat 3 de l'article 44 del Protocol I addicional, només es poden aplicar en territori ocupat i en els altres conflictes armats a què es refereix l'apartat 4 de l'article primer. El terme desplegament militar fa referència per la República Federal d'Alemanya a qualsevol moviment cap a un lloc a partir del qual s'ha d'iniciar un atac.
4. Segons la interpretació de la República Federal d'Alemanya, en relació amb l'aplicació de les disposicions de la secció I del títol IV del Protocol I addicional als comandants militars i altres responsables de la planificació, la decisió o l'execució d'atacs, la decisió presa per la persona responsable ha de ser avaluada d'acord amb tota la informació disponible en el moment donat, i no sobre la base del procés real considerat a posteriori.
5. Pel que fa a l'aplicació de principi de proporcionalitat en els articles 51 i 57, avantatge militar significa l'avantatge esperat de l'atac en el seu conjunt, i no només les seves parts aïllades o particulars.
6. La República Federal d'Alemanya reaccionarà a qualsevol vulneració greu i sistemàtica de les obligacions derivades del Protocol I addicional i, en especial, dels articles 51 i 52, per tots els mitjans admissibles en virtut del dret internacional per tal d'evitar noves vulneracions.
7. La República Federal d'Alemanya interpreta l'article 52 del Protocol I addicional en el sentit que una determinada zona terrestre també pot constituir un objectiu militar si compleix totes les condicions establertes a l'apartat 2 de l'article 52.
8. La lletra e de l'apartat 4 de l'article 75 del Protocol I addicional i la lletra e de l'apartat 2 de l'article 6 del Protocol addicional s'aplicaran de manera que sigui el tribunal qui decideixi si l'encausat en detenció ha de comparèixer en persona davant el tribunal de cassació. La lletra h de l'apartat 4 de l'article 75 del Protocol I addicional només s'aplicarà si és conforme a les disposicions legals que permetin, en circumstàncies especials, reobrir procediments que han conduït a una sentència definitiva de sobreseïment o de condemna.
9. La República Federal d'Alemanya interpreta l'apartat 3 de l'article 96 del Protocol I addicional en el sentit que tan sols les declaracions fetes per una autoritat que compleixi tots els criteris als quals fa referència l'apartat 4 de l'article primer poden tenir els efectes legals descrits a les lletres a i c de l'apartat 3 de l'article 96 (traducció de l'original alemany).

Algèria

1. El Govern de la República Democràtica i Popular Algeriana declara que, pel que fa a l'apartat 3 de l'article 41, l'apartat 2 de l'article 57 i l'article 58, hi ha motius per considerar que les expressions Precaucions útils, tot el que és pràcticament possible i en la mesura del que és pràcticament possible, contingudes respectivament en cadascun dels articles enumerats, s'han d'interpretar en el sentit d'allò que és pràcticament possible de prendre com a precaucions i mesures, tenint en compte les circumstàncies, els mitjans i les dades disponibles en el moment oportú.

2. Pel que fa a la repressió de les infraccions als convenis i a aquest Protocol tal com està definida especialment pels articles 85 i 86 de la secció II del Protocol I, el Govern de la República Democràtica i Popular Algeriana considera que, per pronunciar-se sobre qualsevol decisió, els factors i elements següents són determinants per avaluar la naturalesa de la decisió presa: les circumstàncies, els mitjans i la informació realment disponibles en el moment de la decisió.

3. El Govern de la República Democràtica i Popular Algeriana reserva la seva posició pel que fa a la definició de mercenariat continguda a l'apartat 2 de l'article 47 d'aquest Protocol, que considera restrictiva.

Angola

En adherir-se al Protocol I, la República Popular d'Angola declara que, fins que entri en vigor el Conveni internacional sobre el mercenarisme actualment en via de desenvolupament al si de les Nacions Unides i que l'Estat angolès no en sigui part, la República Popular d'Angola considerarà que comet un delictes de mercenarisme:

- a) el que recluta, organitza, finança, equipa, entrena o de qualsevol altra manera contracta els mercenaris;
- b) el que, en el territori sota la jurisdicció o en qualsevol altre lloc sota el seu control, permeti la realització de les activitats a què es refereix l'apartat anterior, o concedeixi facilitats per al trànsit o transport de mercenaris;
- c) el ciutadà estranger que en el territori angolès es dedica a qualsevol de les activitats esmentades anteriorment contra un altre país;
- d) el ciutadà angolès que, atemptant contra la sobirania i la integritat territorial d'un país estranger o perjudicant l'autodeterminació d'un poble, es dedica a les activitats a què es refereixen els articles anteriors (traducció de l'original portuguès).

Aràbia Saudita

Reserva relativa a l'article 5, en què s'estipula "Designació de les Potències protectores i del seu substitut" (traducció de la traducció oficial anglesa de l'àrab original).

Argentina

Pel que fa a l'apartat 1 de l'article 43 i a l'apartat 1 de l'article 44 del Protocol I, la República Argentina entén que aquestes disposicions no impliquen una excepció:

- a) pel que fa a la noció de forces armades regulars permanents d'un estat sobirà;
- b) pel que fa a la distinció entre les forces armades regulars, enteses com a cossos militars permanents sota l'autoritat dels governs d'estats sobirans, per una part, i de moviments de resistència als quals fa referència l'article 4 del Tercer Conveni de Ginebra de 1949, per una altra part.

Pel que fa als apartats 2, 3 i 4 de l'article 44 del mateix Protocol, la República Argentina considera que aquestes disposicions no es poden interpretar:

- a) com si atorguessin als que infringeixen les normes del dret internacional aplicables en els conflictes armats una impunitat qualsevol que els eximeixi de l'aplicació del règim de sancions corresponent per a cada cas;
- b) com si afavorissin específicament els que infringeixen les normes i l'objectiu dels quals és distingir entre combatents i població civil;
- c) com si debilitessin el respecte del principi fonamental del dret internacional de la guerra que imposa distingir entre els combatents i la població civil amb l'objectiu prioritari de protegir aquesta última.

En referència a una declaració feta pel Regne Unit el 2 de juliol del 2002, la República Argentina rebutja la pretensió britànica d'estendre l'aplicació dels protocols a les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich

del Sud i d'acceptar la jurisdicció de la Comissió Internacional d'Investigació del Protocol I pel que fa als territoris esmentats.

Els protocols addicionals són aplicables a les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud perquè siguin part integrant del territori de la República Argentina, en virtut de la ratificació d'aquests protocols per part del Govern de l'Argentina el 26 de novembre de 1996 i l'acceptació de la Comissió d'Investigació Internacional presentada l'11 d'octubre de 1996.

En relació amb la qüestió de les Illes Malvines, l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar les resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25, entre les quals es reconeix l'existència d'un conflicte de sobirania i demana a la República Argentina i al Regne Unit que reprenguin les negociacions per tal de trobar una solució pacífica i definitiva al conflicte, a través dels bons oficis del secretari general de les Nacions Unides, que informará l'Assemblea General sobre els avenços efectuats.

La República Argentina referma els seus drets de sobirania sobre les Illes Malvines, les Illes Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud i les zones marítimes circumdants (11 de desembre del 2002, traducció de l'original espanyol).

Austràlia

Segons la interpretació d'Austràlia relativa a l'article 5 pel que fa al fet de saber si, i fins a quin punt, unes potències protectores poden ser instades a exercir una funció qualsevol dins la zona de combats (com això podria ser suggerit per les disposicions contingudes en els títols II i IV del Protocol), el paper de la potència protectora serà de naturalesa anàloga a la que és especificada en el Primer i el Segon convenis i en el títol II del Quart Conveni, que s'apliquen bàsicament al camp de batalla i al seu entorn immediat.

Segons la interpretació que Austràlia fa de l'article 44, la situació descrita a la segona frase de l'apartat 3 només es pot donar en un territori ocupat o en conflictes de forces armades coberts per l'apartat 4 de l'article 1. Austràlia interpretarà la paraula desplegament, en la lletra b de l'apartat 3 de l'article, com qualsevol moviment cap a un lloc on s'ha d'iniciar un atac. Interpretarà les paraules exposat a la vista de l'adversari com que inclouen el fet de ser visible amb prismàtics o mitjançant la detecció infraroja o amplificadors de llum residual.

D'acord amb la interpretació d'Austràlia relativa als articles 51 a 58, inclòs, els comandants militars, així com les altres persones encarregades de planificar, decidir o executar un atac, han de prendre necessàriament les seves decisions d'acord amb la seva avaluació de la informació que emana de totes les fonts de què disposen en aquell moment.

D'acord amb la interpretació d'Austràlia relativa a la lletra b de l'apartat 5 de l'article 51 i al punt iii de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 57, les referències a "l'avantatge militar" pretenen indicar l'avantatge esperat de l'atac militar en el seu conjunt i no només de les parts aïllades o especials d'aquest atac, i el terme avantatge militar implica diverses consideracions, inclosa la seguretat de les forces atacants. A més, segons la interpretació d'Austràlia, els termes avantatge militar concret i directe esperat, utilitzats als articles 51 i 57, signifiquen l'expectativa de bona fe que l'atac farà una contribució rellevant i proporcionada a l'objectiu de l'atac militar en qüestió.

Segons la interpretació d'Austràlia, la primera frase de l'apartat 2 de l'article 52 no pretén abordar, ni aborda, la qüestió dels danys incidentals o col·laterals d'un atac contra un objectiu militar (traducció de l'original en anglès).

Àustria

L'apartat 2 de l'article 57 del Protocol I s'aplicarà sempre que, per qualsevol decisió presa per un comandament militar, la informació efectiva disponible al moment de la decisió sigui decisiva.

Considerant que l'article 58 del Protocol I conté l'expressió en la mesura més gran del pràcticament possible, les lletres a i b s'aplicaran sense perjudici dels requisits de la defensa nacional.

L'article 75 de Protocol I serà aplicat sempre que:

- a) la lletra e de l'apartat 4 no sigui incompatible amb les disposicions legislatives que preveuen que qualsevol acusat que pertorbi l'ordre durant la vista oral o la presència de la qual pot dificultar l'interrogatori d'un altre encausat o l'audiència d'un testimoni o pèrit pugui ser exclòs de la sala del tribunal;
- b) la lletra h de l'apartat 4 no sigui incompatible amb les disposicions legislatives que autoritzen la reobertura d'un judici que hagi conduït a una resolució ferma de condemna o el sobreseïment d'una persona.

Per resoldre sobre qualsevol resolució presa per un comandament militar, els articles 85 i 86 del Protocol I s'aplicaran sempre que els imperatius militars, la possibilitat raonable per reconèixer-los i la informació realment disponible en el moment de la decisió siguin decisius (traducció de l'original alemany).

Bèlgica

El Govern belga fa les declaracions interpretatives següents:

1. El Govern belga, tenint en compte els treballs preparatoris de l'instrument internacional actualment ratificat, vol subratllar que el Protocol es va establir amb l'objectiu d'ampliar la protecció conferida pel dret humanitari exclusivament durant l'ús d'armes convencionals en conflictes armats, sense perjudici de les disposicions del dret internacional relatives a l'ús d'altres tipus d'armes.

2. El Govern belga, tenint en compte l'apartat 3 de l'article 43 (Forces armades) i l'estatus especial de la gendarmeria belga, ha decidit notificar a les Altes Parts contractants la informació següent sobre les missions assignades a la gendarmeria belga durant els períodes de conflicte armat. Considerat que aquesta notificació compleix, si és necessari, els requisits de l'article 43 pel que fa a la gendarmeria.

a) La gendarmeria belga, que va ser instituïda per garantir el manteniment de l'ordre i l'execució de les lleis, és una força pública que, segons la legislació nacional, constitueix una de les forces armades i que, per tant, correspon a la noció de "forces armades d'una part en conflicte en el sentit de l'article 43 del Protocol I. Així, en temps de conflicte armat internacional, els membres de la gendarmeria tenen la condició de combatents en el sentit d'aquest Protocol.

b) A més d'aquesta notificació, el Govern belga vol especificar les tasques que en temps de guerra són assignades a la gendarmeria. Aquestes tasques es descriuen a la Llei de la gendarmeria del 2 de desembre de 1957 (publicada al Butlletí Oficial de Bèlgica del 12 de desembre de 1957).

El títol VI d'aquesta Llei recull en els articles 63, 64, 66 i 67 les missions específiques assignades a la gendarmeria en temps de guerra que s'afegeixen a les missions en temps de pau, i que són les següents:

63. La gendarmeria participa en la defensa interna del territori en la mesura que ho estableixin de comú acord el ministre de Defensa Nacional, el ministre de Justícia i el ministre de l'Interior. Les unitats territorials només poden ser responsables de les missions d'intel·ligència i d'alerta. Les unitats mòbils es poden col·locar en suport d'unitats d'altres forces armades.

64. Durant la durada de la guerra, la gendarmeria disposa d'uns destacaments anomenats prévôtés encarregats de mantenir l'ordre i vigilar la resta de forces armades. Cada prévôté es posa sota les ordres d'un prebost, un agent de gendarmeria.

66. Durant la guerra, la gendarmeria manté un estret contacte amb els auditors militars. Informa sobre esdeveniments d'interès per a la seguretat i l'ordre públic.

67. Durant la guerra, la gendarmeria pot ser encarregada pels auditors militars d'enviar ordres de compareixença a les parts o als testimonis.

c) El Govern belga desitja destacar que, fins i tot en temps de guerra, la gendarmeria conserva com a primera tasca la seva missió general, que li encomana l'article 1 de la Llei de gendarmeria. Així, el Decret reial del 14 de març de 1963 "d'organització del servei general de la gendarmeria" (publicat al Butlletí Oficial de Bèlgica del 29 de març de 1963) estableix a l'article 17:

“En temps de guerra:

- a) la gendarmeria conserva la seva missió normal, és a dir, el manteniment de l'ordre, i l'aplicació de les lleis;
- b) sense perjudici de l'article 63 de la Llei de la gendarmeria i les disposicions que resultin de la seva execució, totes les forces de gendarmeria –tant mòbils com territorials– es mantindran sota les ordres del comandament de la gendarmeria. Aquest últim les utilitza i les distribueix segons les necessitats de manteniment de l'ordre i del servei judicial. Cada nivell subordinat actua de la mateixa manera dins dels límits de les seves atribucions.”

3. Pel que fa als articles 41, 57 i 58, el Govern belga considera que l'expressió precaucions útils inclosa a l'article 41 s'ha d'interpretar de conformitat amb els treballs preparatoris en el sentit de les “precaucions pràcticament possibles” esmentades als articles 57 i 58, és a dir, les que es poden prendre en funció de les circumstàncies del moment, que inclouen consideracions militars i humanitàries.

4. Pel que fa a l'article 44, el Govern belga declara que les situacions en els conflictes armats descrits a l'apartat 3 només es poden produir en territori ocupat o en els conflictes armats coberts per l'apartat 4 de l'article 1 del Protocol. El Govern belga, a més, interpreta el terme desplegament utilitzat a la lletra b d'aquest mateix apartat com que inclou qualsevol moviment, individual o col·lectiu, cap a una ubicació a partir de la qual s'ha d'iniciar l'atac.

5. Pel que fa als articles 51 i 57, el Govern belga interpreta l'avantatge militar que s'hi esmenta com el que s'espera d'un atac considerat en el seu conjunt.

6. En relació amb el títol IV secció I del Protocol, el Govern belga vol subratllar que cada vegada que un comandant militar ha de prendre una decisió que tingui un impacte en la protecció de civils o béns civils o similars, aquesta decisió només s'ha de prendre sobre la base de la informació rellevant disponible en el moment donat i que ha sigut pràcticament capaç de recollir amb aquesta finalitat.

7. Pel que fa a l'apartat 3 de l'article 96, el Govern belga declara que tan sols podria dirigir una declaració amb els efectes descrits a l'apartat 3 de l'article 96 l'autoritat que en tot cas:

- a) és reconeguda per l'organització regional intergovernamental afectada, i
- b) representa eficaçment un poble compromès en un conflicte armat les característiques del qual siguin estrictament i adequadament coherents amb la definició donada per l'apartat 4 de l'article 1 i amb la interpretació donada a l'exercici del dret d'autodeterminació en el moment de l'adopció del Protocol.

Canadà

Reserves

Article 11. *Protecció de la persona (Actes mèdics)*

El Govern del Canadà no té la intenció, pel que fa als ciutadans canadencs o a altres persones que resideixen habitualment al Canadà que puguin ser internats, detinguts o privats de llibertat d'una altra manera a causa d'una situació esmentada a l'article 1, estar obligat per la prohibició continguda en la lletra c de l'apartat 2 de l'article 11, mentre l'extirpació de teixits o òrgans per als trasplantaments sigui conforme a les lleis canadenques i s'apliqui a la població en general i que l'operació es faci d'acord amb l'ètica, els estàndards i les pràctiques mèdiques normals del Canadà.

Article 39. *Signes de nacionalitat (Uniformes de l'enemic)*

El Govern del Canadà no té la intenció d'estar obligat per les prohibicions contingudes en l'apartat 2 de l'article 39 sobre l'ús de símbols, insígnies o uniformes militars de les parts oposades per ocultar, promoure, protegir o dificultar les operacions militars.

Declaracions interpretatives (Armes convencionals)

Segons la interpretació del Govern del Canadà, les regles introduïdes pel Protocol I estan dissenyades per aplicar-se exclusivament a les armes convencionals. En especial, les normes així introduïdes no tenen cap efecte sobre l'ús d'armes nuclears, que ni regulen ni prohibeixen.

Article 38. *Emblemes reconeguts (Emblemes protectors)*

Segons la interpretació del Govern del Canadà pel que fa a l'article 38, quan el servei de salut dels exèrcits d'una part en conflicte armat empra com a signe distintiu un emblema diferent dels esmentats a l'article 38 del Primer Conveni de Ginebra, del 12 d'agost de 1949, aquest altre emblema, un cop notificat, ha de ser respectat per la part contrària com un emblema protector en el conflicte, en condicions anàlogues a les previstes als convenis de Ginebra de 1949 i als protocols addicionals de 1977 pel que fa a l'ús dels emblemes esmentats a l'article 38 del Primer Conveni de Ginebra i del Protocol I. En aquestes situacions, l'ús indegut d'aquest emblema s'ha de considerar com un ús indegut dels emblemes esmentats a l'article 38 del Primer Conveni de Ginebra i el Protocol I.

Articles 41, 56, 57, 58, 78 i 86 (Significat d'útil, pràctic o pràcticament possible).

D'acord amb la interpretació del Govern del Canadà, pel que fa als articles 41, 56, 57, 58, 78 i 86, les paraules útil, pràctic o pràcticament possible signifiquen allò que és realitzable o pràcticament possible, tenint en compte totes les circumstàncies del moment, incloses les consideracions humanitàries i militars.

Article 44. *Combatents i presoners de guerra (Estatus de combatent)* Segons la interpretació del Govern del Canadà:

- a. la situació descrita a la segona la frase de l'apartat 3 de l'article 44 només pot existir en territori ocupat o en conflictes armats previstos en l'apartat 4 de l'article 1, i
- b. el terme desplegament a l'apartat 3 de l'article 44 inclou qualsevol moviment a un lloc des d'on s'ha d'iniciar un atac.

Títol IV, secció I: Protecció general contra els efectes de les hostilitats (norma de presa de decisions) Segons la interpretació del Govern del Canadà pel que fa als articles 48, 51 a 60, inclosos, 62 i 67, els comandants militars i altres encarregats de planejar, decidir o executar atacs han de prendre les seves decisions en funció de la seva valoració de la informació que es posen raonablement a la seva disposició en el moment oportú, i aquestes decisions no es poden avaluar sobre la base de la informació comunicada posteriorment.

Article 52. *Protecció general dels béns de caràcter civil (Metes militars)*

Segons la interpretació del Govern del Canadà, amb relació a l'article 52:

- a. una zona determinada pot ser una meta militar si, per raó de la seva ubicació o per altres raons específiques a l'article als efectes de la definició d'una meta militar, la seva destrucció total o parcial, la seva captura o neutralització ofereix en aquest cas un avantatge militar específic; i
- b. la primera frase de l'apartat 2 de l'article no se centra en la qüestió dels danys incidentals o col·laterals derivats d'un atac contra un objectiu militar ni l'aborda.

Article 53. *Protecció dels béns culturals i dels llocs de culte (Objectes culturals)* Segons la interpretació del Govern del Canadà, amb relació a l'article 53:

- a. la protecció atorgada per l'article es perdrà durant qualsevol període en què els béns protegits s'utilitzin amb finalitats militars; i
- b. les prohibicions que estableixen les lletres a i b d'aquest article només es podran revocar si ho requereix una necessitat militar imperativa.

Article 51, apartat 5, lletra b, 52, apartat 2, i 57, apartat 2, lletra a, punt iii (Avantatge militar)

Segons la interpretació del Govern de Canadà, en relació amb la lletra b de l'apartat 5 de l'article 51, l'apartat 2 de l'article 52, i el punt iii de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 57, l'avantatge militar esperat d'un atac significa l'avantatge esperat de tot l'atac i no de les parts aïllades o particulars de l'atac.

Article 62. *Protecció general (Protecció de personal la defensa civil)*

Segons la interpretació del Govern del Canadà, res de l'article 62 no impedirà que el Canadà faci servir el personal de protecció civil o treballadors voluntaris de protecció civil del Canadà, d'acord amb les prioritats establertes en l'àmbit nacional, i independentment de la situació militar.

Article 96. *Relacions convencionals a partir de l'entrada en vigor d'aquest Protocol, apartat 3 (Declaració d'un moviment d'alliberament nacional)*

Segons la interpretació del Govern del Canadà, una declaració unilateral, en si mateixa, no valida el poder de la persona o de les persones que la fan, i els estats poden determinar si, de fet, els autors d'aquesta declaració constitueixen una autoritat en el sentit de l'article 96. En aquest sentit, s'ha de considerar si aquesta autoritat ha estat reconeguda com a tal per un organisme intergovernamental regional competent o no.

L'Ambaixada del Canadà [...] té l'honor de referir-se a la [...] comunicació del Consell Federal Suís del 10 d'abril del 2014 [...] relativa als convenis i al Protocol I. L'Ambaixada del Canadà assenyala que aquesta comunicació la va fer el Consell Federal Suís en qualitat de depositari dels convenis de Ginebra i del Protocol I. L'Ambaixada del Canadà vol recalcar que el depositari té un paper de caràcter tècnic i administratiu, i que correspon als estats part en un tractat, i no al depositari, pronunciar-se sobre qualsevol qüestió de dret relacionada amb els instruments transmesos pel depositari.

En aquest context, l'Ambaixada canadenca assenyala que "Palestina" no compleix els criteris per ser considerat un estat segons el dret internacional i, per tant, no és reconeguda com a tal pel Canadà. Per tant, per evitar qualsevol ambigüitat, l'Ambaixada del Canadà vol manifestar la seva posició segons la qual "Palestina" no està qualificada per adherir-se al Protocol II i al Protocol III, de manera que la seva suposada adhesió a aquests protocols no té cap valor legal ni impacte en les relacions convencionals del Canadà amb l'"Estat de Palestina" (16 de maig del 2014, traducció de l'original en anglès).

Dinamarca

Dinamarca formula una reserva pel que fa a l'aplicació de la lletra h de l'apartat 4 de l'article 75 del Protocol I, perquè les disposicions d'aquest apartat no impedeixin la reobertura de procediments penals en els casos en què les normes del Codi danès de procediment civil i penal prevegin, de manera excepcional, el dret a adoptar aquesta mesura.

Egipte

El Govern de la República Àrab d'Egipte celebra la Conferència Diplomàtica que va conduir a l'adopció, el juny de 1977, dels dos protocols addicionals als convenis de Ginebra de 1949. Aquests dos protocols es van adoptar en sis idiomes originals, inclòs l'àrab. Cadascuna d'aquestes sis llengües té el mateix valor d'autenticitat en comparació amb les altres. En comparar les sis versions originals dels protocols addicionals, sembla que el text àrab no es correspongui –en certs punts– amb les altres versions. Al contrari, la versió àrab contradiu, en el fons i en la forma, determinades disposicions adoptades pels estats, en l'àmbit del dret internacional i les relacions humanes.

En conseqüència, el Govern de la República Àrab d'Egipte declara, amb motiu del dipòsit de l'instrument de ratificació dels protocols addicionals als quatre convenis de Ginebra de 1949 prop de la Confederació Suïssa (estat depositari), que adoptarà la versió que millor conciliï els textos originals dels protocols.

En ratificar els protocols addicionals de 1977 als convenis de Ginebra de 1949, la República Àrab d'Egipte està convençuda que les disposicions d'aquests dos protocols constitueixen la protecció jurídica mínima que cal concedir, en temps de conflicte armat, a les persones i als béns civils i culturals. Referint-se als principis de la Llei islàmica, dels quals és profundament respectuosa, la República Àrab d'Egipte subratlla

que és el deure de tots els estats abstenir-se, en els conflictes, d'exposar les persones indefenses al foc de les armes. Es demana a aquests estats que despleguin tots els esforços possibles amb aquesta finalitat, en nom de la humanitat i dels valors culturals de totes les nacions i de tots els pobles.

La República Àrab d'Egipte es compromet, per tant, a respectar totes les disposicions dels protocols. Referma, d'acord amb el principi de reciprocitat, la seva vinculació al dret d'utilitzar tots els mitjans autoritzats pel dret internacional per reaccionar contra qualsevol vulneració d'aquestes lleis per part de qualsevol part i, per tant, evitar qualsevol altra infracció. A més, referma que els comandants militars i els altres responsables de planificar, decidir o executar un atac han de prendre necessàriament les seves decisions basant-se en la seva avaluació de la informació que emana de totes les fonts de què disposen en aquell moment (traducció de la traducció no oficial en anglès de l'original àrab).

Emirats Àrabs Units

En acceptar l'esmentat Protocol, el Govern dels Emirats Àrabs Units considera que la seva acceptació d'aquest Protocol no implica de cap manera el seu reconeixement d'Israel ni l'obliga a aplicar les disposicions del dit Protocol respecte a aquest país. El Govern dels Emirats Àrabs Units també vol indicar que la posició descrita anteriorment és coherent amb la pràctica general dels Emirats Àrabs Units pel que fa a la signatura, ratificació, adhesió o acceptació de convenis, tractats o protocols internacionals dels quals un país no reconegut pels Emirats Àrabs Units sigui part (traducció de l'original en anglès).

Espanya

El Govern espanyol entén que aquest Protocol, en el seu context específic, s'aplica exclusivament a les armes convencionals i sense perjudici de les normes de dret internacional aplicables a qualsevol altra categoria d'armes.

Articles 1, apartat 4, i 96, apartat 3

Aquests articles s'interpretaran d'acord amb el principi establert a l'apartat 4 de l'article 2 de la Carta de les Nacions Unides, tal com es desenvolupa i es referma en els textos següents:

1. Dispositiu 6 de la Resolució 1514 (XV) de l'Assemblea General de les Nacions Unides del 14 de desembre de 1960.
2. L'últim apartat relatiu al principi d'igualtat de drets i lliure determinació dels pobles de la Declaració sobre els principis del dret internacional pel que fa a les relacions amigables i la cooperació entre estats, d'acord amb la Carta de les Nacions Unides, aprovada per la Resolució 2625 (XXIV) de l'Assemblea general de les Nacions Unides del 24 d'octubre de 1970.

Articles 41, 56, 57, 58, 78 i 86

El Govern espanyol entén, pel que fa als articles 41, 56, 57, 58, 78 i 86, que el terme possible significa que l'assumpte a què es refereix és factible o possible en la pràctica, amb vista a totes les circumstàncies existents en el moment en què el fet es produeix, incloses, en aquestes mateixes circumstàncies, els aspectes humanitaris i militars.

Article 44, apartat 3

El Govern espanyol entén que els criteris continguts en la lletra b de l'article esmentat sobre la distinció entre combatents i població civil només es poden aplicar en els territoris ocupats. Així, entén que l'expressió desplegament militar significa tots els moviments cap al lloc a partir del qual s'iniciarà un atac.

Articles 51 a 58

El Govern espanyol entén que la decisió adoptada pels comandaments militars o altres òrgans amb capacitat legal per planificar o llançar atacs que puguin tenir repercussions sobre civils, béns o altres només es pot prendre sobre la base de la informació rellevant disponible en el moment en qüestió i que es va poder obtenir amb aquesta finalitat.

Elements 51, 52 i 57

El Govern espanyol entén que l'expressió avantatge militar a què fan referència els articles en qüestió significa l'avantatge que s'espera del conjunt de l'atac, i no de parts aïllades d'aquest atac.

Article 52, apartat 2

El Govern espanyol entén que l'obtenció o la conservació d'una determinada superfície terrestre constitueix un objectiu militar quan totes les condicions exposades en el dit apartat estan reunides, aporta un avantatge militar concret, tenint en compte les circumstàncies imperants durant el període considerat (traducció de l'original castellà).

Filipines

- a) L'aplicació del Protocol I, en especial dels articles 1, apartat 4, 4 i 96, apartat 3, no afectarà ni l'estatut jurídic de les Parts en el conflicte ni l'estatut jurídic del territori en qüestió; no es pot invocar cap pretensió relativa a l'estatut de bel·ligerància sobre aquesta base;
- b) L'aplicació del Protocol I no es pot invocar en cap cas en conflictes armats interns dins dels estats sobirans;
- c) Els termes conflicte armat i conflicte no inclouen la comissió de delictes ordinaris, siguin col·lectius o aïllats.

Finlàndia

Pel que fa als articles 75 i 85 del Protocol, el Govern finlandès declara:

- que, d'acord amb l'article 72, l'àmbit d'aplicació de l'article 75 s'interpretarà en el sentit que inclou també els nacionals de la Part contractant que aplica les disposicions d'aquest article, així com els nacionals dels estats neutrals o d'altres estats no parts al conflicte, i
- que les disposicions de l'article 85 s'interpretaran com aplicables als nacionals d'estats neutrals o altres estats no parts en el conflicte de la mateixa manera que s'apliquen a les persones esmentades en l'apartat 2 d'aquest article.

Pel que fa a la lletra h de l'apartat 4 de l'article 75 del Protocol, el Govern finlandès vol especificar que, segons la legislació finlandesa, una sentència no es considera ferma sempre que no hagi vençut el termini que permet utilitzar qualsevol mitjà de dret extraordinari (traducció de l'original anglès).

França

1. Les disposicions del Protocol I de 1977 no impedeixen que França exerceixi el seu dret natural de legítima defensa, d'acord amb l'article 51 de la Carta de les Nacions Unides.
2. Referint-se a l'esborrany de Protocol elaborat pel Comitè Internacional de la Creu Roja que va constituir la base dels treballs de la Conferència diplomàtica de 1974-1977, el Govern de la República Francesa continua considerant que les disposicions del Protocol es refereixen exclusivament als armaments convencionals, i que no podria ni regular ni prohibir l'ús de l'armament nuclear, ni tampoc causar un perjudici a altres normes de dret internacional aplicable a altres armes, necessàries perquè França exerceixi el seu dret natural de legítima defensa.
3. El Govern de la República Francesa considera que les expressions possible i esforçar-se per, tal com s'utilitzen en el Protocol, signifiquen que és factible o possible, tenint en compte les circumstàncies prevalents, incloses les consideracions humanitàries i militars.
4. El Govern de la República Francesa considera que el terme conflictes armats esmentat a l'apartat 4 de l'article 1, de si mateix i en el seu context, assenyala una situació d'un gènere que no inclou la comissió de delictes ordinaris, inclosos els actes de terrorisme, siguin col·lectius o aïllats.

5. Tenint en compte les necessitats pràctiques d'utilitzar aeronaus no específiques per a missions d'evacuació mèdica, el Govern de la República Francesa no interpreta que l'apartat 2 de l'article 28 exclouï la presència a bord d'equips de comunicació i material criptològic, ni la seva utilització únicament per facilitar la navegació, la identificació o la comunicació en benefici d'una missió de transport sanitari, tal com es defineix a l'article 8.

6. El Govern de la República Francesa considera que el risc de dany al medi natural derivat de l'ús de mètodes o mitjans de guerra, tal com es deriva de les disposicions dels apartats 2 i 3 de l'article 35 i de l'article 55, ha de ser analitzat objectivament d'acord amb la informació disponible al moment en què s'avalua.

7. Tenint en compte les disposicions de l'apartat 3 de l'article 43 del Protocol, relatives als serveis armats encarregats de fer complir l'ordre, el Govern de la República Francesa informa els estats part en el Protocol que les seves forces armades inclouen de manera permanent la gendarmeria nacional.

8. El Govern de la República Francesa considera que la situació esmentada en la segona frase de l'apartat 3 de l'article 44 només pot existir si un territori està ocupat o en el cas d'un conflicte armat en el sentit de l'apartat 4 de l'article 1. El terme desplegament tal com s'utilitza a la lletra b de l'apartat 3 d'aquest mateix article significa qualsevol moviment cap a un lloc des del qual és probable que es produeixi un atac.

9. El Govern de la República Francesa considera que la norma prevista a la segona frase de l'apartat 1 de l'article 50 no es pot interpretar en el sentit que obliga el comandament a prendre una decisió que, en funció de les circumstàncies i de la informació de què disposa, podria no ser compatible amb el seu deure de garantir la seguretat de les tropes sota la seva responsabilitat o de preservar la seva situació militar, d'acord amb les altres disposicions del Protocol.

10. El Govern de la República Francesa considera que l'expressió avantatge militar esmentada a la lletra b de l'apartat 5 de l'article 51, a l'apartat 2 de l'article 52 i al punt iii de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 57 designa l'avantatge esperat de l'atac en el seu conjunt i no de parts aïllades o especials de l'atac.

11. El Govern de la República Francesa declara que aplicarà les disposicions de l'apartat 8 de l'article 51 en la mesura que la interpretació d'aquestes disposicions no impedeixi l'ús, d'acord amb el dret internacional, dels mitjans que consideraria indispensables per protegir la seva població civil de les violacions greus, manifestes i deliberades dels convenis de Ginebra i del Protocol per part de l'enemic.

12. El Govern de la República Francesa considera que una zona concreta es pot considerar un objectiu militar si, per la seva ubicació o per qualsevol altre criteri enumerat a l'article 52, la seva destrucció total o parcial, la seva captura o neutralització, donades les circumstàncies del moment, ofereix un avantatge militar decisiu. El Govern de la República Francesa considera, a més, que la primera frase de l'apartat 2 de l'article 52 no tracta la qüestió dels danys col·laterals resultant dels atacs dirigits en contra dels objectius militars.

13. El Govern de la República Francesa declara que si els béns protegits per l'article 53 s'utilitzen amb finalitats militars, perdran així la protecció de la qual podrien beneficiar-se d'acord amb les disposicions del Protocol.

14. El Govern de la República Francesa considera que l'apartat 2 de l'article 54 no prohibeix els atacs perpetrats amb una finalitat determinada, a excepció dels que tenen com a objectiu privar la població civil de béns essencials per a la seva supervivència i dels dirigits contra els béns que, tot i ser utilitzats per la part adversa, no serveixen només per a la subsistència dels membres de les seves forces armades.

15. El Govern de la República Francesa no pot garantir una protecció absoluta a les obres i instal·lacions que continguin forces perilloses, que puguin contribuir a l'esforç bèl·lic de la part adversa, ni als defensors d'aquestes instal·lacions, però prendrà totes les precaucions necessàries, d'acord amb les disposicions de l'article 56, del punt iii de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 57 i la lletra c de l'apartat 3 de l'article 85, per evitar greus pèrdues col·laterals entre les poblacions civils, fins i tot durant possibles atacs directes.

16. El Govern de la República Francesa considera que l'obligació d'anul·lar o interrompre un atac, d'acord amb les disposicions de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 57, exigeix només la realització de les diligències normals per cancel·lar o interrompre aquest atac, a partir de la informació de què disposa la persona que decideix sobre l'atac.

17. El Govern de la República Francesa considera que l'article 70, relatiu a les accions de rescat, no té cap implicació en les normes existents en l'àmbit de la guerra naval pel que fa al locus marítim, la guerra submarina o la guerra de mines.

18. El Govern de la República Francesa no es considera obligat per una declaració feta en aplicació de l'apartat 3 de l'article 96, excepte si ha reconegut expressament que aquesta declaració la va fer un organisme que és veritablement una autoritat representativa d'un poble implicat en un conflicte armat tal com es defineix a l'apartat 4 de l'article 1.

Irlanda

Les disposicions d'aquest Protocol representen el nivell mínim de protecció legal i efectiva que s'ha de concedir a persones, civils i béns culturals en situacions de conflicte armat.

Article 11

A l'efecte d'investigar qualsevol vulneració dels convenis de Ginebra de 1949 o dels protocols addicionals dels convenis de Ginebra de 1949, adoptats el 8 de juny de 1977, Irlanda es reserva el dret de prendre, d'acord amb la llei irlandesa i la pràctica, les normes i l'ètica mèdiques habituals a Irlanda, mostres de sang, teixits, saliva o altres fluids corporals per comparar l'ADN, en una persona detinguda, internada o privada d'una altra manera de llibertat a conseqüència d'una situació prevista a l'article 1.

Article 11, apartat 2, lletra c

Irlanda declara que res de la lletra c de l'apartat 2 de l'article 11 no prohibeix que una persona que estigui detinguda, internada o privada de llibertat a conseqüència d'una situació a què es refereix l'article 2 faci una donació de teixit, medul·la òssia o òrgan a un parent proper que, per raons mèdiques, necessiti un trasplantament de teixit, medul·la òssia o òrgan, sempre que l'extirpació dels teixits, de la medul·la òssia o de l'òrgan amb finalitats de trasplantament es faci d'acord amb la llei irlandesa i la pràctica, les normes i l'ètica mèdiques habituals a Irlanda.

Article 28, apartat 2

Si es fa necessari utilitzar aeronaus no especialitzades per a les evacuacions mèdiques, Irlanda no interpreta aquest apartat com que exclou la presència i l'ús a bord d'equips de comunicacions i material d'encryptació destinats exclusivament a facilitar la navegació, la identificació o les comunicacions en suport del transport sanitari, tal com es defineix a la lletra f de l'article 8.

Article 35

Irlanda reconeix, d'acord amb els termes de l'apartat 1 de l'article 35, que el dret de les Parts al conflicte a triar els mètodes o mitjans de guerra no és il·limitat. Tenint en compte l'efecte potencialment destructiu de les armes nuclears, Irlanda declara que aquestes armes, encara que no es regeixin directament pel Protocol I addicional, continuen subjectes a les normes aplicables del dret internacional, tal com les va confirmar el 1996 el Tribunal Internacional de Justícia en el seu dictamen consultiu sobre la legalitat de l'amenaça o l'ús d'armes nuclears.

Articles 41, 56, 57, 58, 78 i 86

Irlanda entén, pel que fa als articles 41, 56, 57, 58, 78 i 86, que la paraula *feasible* significa allò que és practicable o pràcticament possible tenint en compte totes les condicions imperants, en especial consideracions de caràcter humanitari i militar.

Article 44

Irlanda entén que:

- a. la situació esmentada a la segona frase de l'apartat 3 només pot existir en un territori ocupat o en les situacions de conflicte armat cobertes per l'apartat 4 de l'article 1;
- b. desplegament a l'apartat 3 inclou tots els moviments cap a un lloc on s'ha d'iniciar un atac.

Article 47

Irlanda entén que l'article 47 no infringeix de cap manera l'aplicació de l'apartat 3 de l'article 45 i de l'article 75 del Protocol I als mercenaris tal com es defineixen a l'article 47.

Elements 51 a 58

En relació amb els articles 51 a 58, inclosos, Irlanda entén que els comandants militars i altres responsables de planificar, decidir o dur a terme atacs han de prendre necessàriament les seves decisions basant-se en una avaluació de la informació procedent de totes les fonts de les quals poden disposar raonablement en el moment oportú.

Article 53

Pel que fa a la protecció dels béns culturals objecte de l'article 53, Irlanda entén que els béns culturals utilitzats il·legalment amb finalitats militars no estan protegits contra els atacs dirigits contra aquest ús il·legal amb finalitats militars.

Article 55

Per tal de garantir que la guerra es durà a terme amb la deguda cura per protegir el medi natural de danys generalitzats, duradors i greus i tenint en compte la prohibició de l'ús de mètodes o dels mitjans de guerra dissenyats per generar o que possiblement generaran aquests danys al medi natural, comproment, així, la salut o la supervivència de la població, Irlanda declara que les armes nuclears, encara que no estiguin directament regides pel Protocol I addicional, continuen subjectes a les normes vigents del dret internacional, tal com les va confirmar el 1996 el Tribunal Internacional de Justícia en el seu dictamen consultiu sobre la legalitat de l'amenaça o l'ús d'armes nuclears. Irlanda interpretarà i aplicarà aquest article per garantir la millor protecció possible de la població civil.

Article 62

Irlanda entén que res de l'article 62 no li prohibeix utilitzar personal i voluntaris de protecció civil a Irlanda d'acord amb prioritats establertes pel país, sigui la que sigui la situació militar.

Article 75, apartat 4, lletra e

L'article 75 s'aplicarà a Irlanda en la mesura que la lletra e de l'apartat 4 no sigui incompatible amb el poder d'un jutge, en circumstàncies excepcionals, d'expulsar del tribunal un acusat que causi una pertorbació durant un judici.

Article 96, apartat 3

Irlanda entén que fer una declaració unilateral no valida en si mateix els poders de les persones que han fet la dita declaració i que els estats tenen el dret de determinar si els autors de la declaració constitueixen l'autoritat a què es refereix l'article 96. En aquest sentit, és rellevant si aquesta autoritat ha estat reconeguda o no com a tal per les Nacions Unides o per una organització intergovernamental regional adequada (traducció de l'original en anglès).

Islàndia

Sense perjudici de la lletra h de l'apartat 4 de l'article 75 del Protocol I relatiu a la revisió de casos que ja han sigut objectes d'una sentència, vist que la llei islandesa de procediment judicial conté disposicions detallades sobre aquesta qüestió (traducció de l'original anglès).

Itàlia

Segons la interpretació del Govern italià, les normes introduïdes pel Protocol I addicional relatives a l'ús d'armes han estat dissenyades per aplicar-se exclusivament a les armes convencionals. No perjudiquen cap altra norma de dret internacional aplicable a altres tipus d'armes.

Pel que fa als articles 41, 56, 57, 58, 78 i 86, el Govern italià entén el terme feasible com a possible o pràcticament possible, tenint en compte totes les circumstàncies prevalents, incloses les consideracions humanitàries i militars.

La situació esmentada a la segona frase de l'apartat 3 de l'article 44 només pot existir en territori ocupat.

El terme desplegament a la lletra b de l'apartat 3 fa referència a tots els desplaçaments cap a un lloc a partir del qual s'ha d'iniciar un atac.

Pel que fa als articles 51 a 58, inclosos, el Govern italià entén que els comandants militars i els altres responsables de la planificació, de la decisió o de l'execució dels atacs han de prendre necessàriament les seves decisions sobre la base de l'avaluació de la informació disponible en aquell moment.

Pel que fa a la lletra b de l'apartat 5 de l'article 51, i el punt iii de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 57, el Govern italià entén, pel que fa a l'avantatge militar esperat d'un atac, que aquest és l'avantatge militar esperat de l'atac considerat com un tot i no segons les seves fases aïllades o particulars.

Un terreny determinat pot constituir un "objectiu militar" si, per raó de la seva ubicació o pels altres motius especificats a l'article 52, la seva destrucció total o parcial, captura o neutralització ofereixen en aquest cas un avantatge militar específic.

La primera frase de l'apartat 2 d'aquest article només prohibeix els atacs dirigits contra objectius no militars. Tal frase no tracta de la qüestió dels danys col·laterals provocats per atacs contra objectius militars.

Quan els objectius protegits per l'article 53 s'utilitzen il·legalment amb finalitats militars, i durant el temps que ho siguin, perden així la seva protecció.

Itàlia respondrà a les vulneracions greus i sistemàtiques per part d'un enemic de les obligacions derivades del Protocol I addicional, en especial dels articles 51 i 52, per tots els mitjans admissibles d'acord amb el dret internacional per tal d'evitar noves vulneracions (traducció de l'original en anglès).

Japó

El Govern del Japó declara que, al seu entendre, la situació descrita a la segona frase de l'apartat 3 de l'article 44 només es pot produir en un territori ocupat o en conflictes armats a què es refereix l'apartat 4 de l'article primer. El Govern del Japó declara, a més, que el terme desplegament de la lletra b de l'apartat 3 de l'article 44 s'interpreta com qualsevol moviment cap a un lloc des d'on s'iniciarà un atac.

El Govern del Japó entén que la competència de la Comissió Internacional de Determinació dels Fets, que reconeix *ipso facto* i sense acord especial per la declaració, només s'exerceix pel que fa a fets posteriors a la data de la dita separació (traducció de l'original anglès).

Liechtenstein

L'article 75 de Protocol I s'aplicarà en la mesura que:

- la lletra e de l'apartat 4 no sigui incompatible amb les disposicions legislatives que preveuen que qualsevol encausat que altera l'ordre de les vistes orals o la presència del qual pot dificultar l'interrogatori d'un altre encausat o la vista d'un testimoni o perit, podrà ser expulsat de la sala del tribunal;
- la lletra h de l'apartat 4 no sigui incompatible amb les disposicions legislatives que autoritzen la reobertura d'un judici que hagi donat lloc a una resolució de condemna ferma o d'absolució d'una persona,
- la lletra i de l'apartat 4 no sigui incompatible amb les disposicions legislatives referents a la publicitat de les vistes orals i el pronunciament de la sentència.

Antiga República Iugoslava de Macedònia (nova denominació: Macedònia del Nord)

Manteniment de les reserves de l'antiga República Federal Socialista de Iugoslàvia: El Govern de la República Federal Socialista de Iugoslàvia declara, pel que fa a les disposicions del Protocol I que es refereixen a l'ocupació, que s'aplicaran complint amb l'article 238 de la Constitució de la República Federal Socialista

de Iugoslàvia, en virtut del qual ningú no té dret a reconèixer o signar un acte de capitulació, ni a acceptar o reconèixer l'ocupació de la República Socialista Federal de Iugoslàvia o de cap de les seves parts constituents (18 d'octubre de 1996, traducció de l'original anglès).

Malta

L'article 75 del Protocol I serà aplicat sempre que:

- a) la lletra e de l'apartat 4 no sigui incompatible amb la legislació que preveu que qualsevol encausat que alteri un judici i la presència del qual pugui obstaculitzar l'interrogatori d'un altre encausat o la vista d'un testimoni o d'un perit pugui ser expulsat de la sala del tribunal;
- b) la lletra h de l'apartat 4 no sigui incompatible amb les disposicions legals que autoritzen la reobertura d'un judici que ha desembocat en un pronunciament de condemna o de sobreseïment (traducció de l'original anglès).

Marroc

El Govern del Regne del Marroc ha pres nota, amb sorpresa, de la difusió per part de Suïssa, a menyspreu de les seves responsabilitats d'estat dipositari dels quatre convenis de Ginebra de 1949 i dels seus protocols addicionals, d'una notificació a les Altes Parts contractants pel que fa a una suposada "declaració" que se li va comunicar el 21/6/2015 en virtut de l'article 96.3 de Protocol I del Conveni de Ginebra sobre la protecció de les víctimes dels conflictes armats, pel Polisario: moviment separatista format a Algèria i que actua contra l'estabilitat i la integritat territorial del Marroc.

El Govern del Regne del Marroc rebutja aquesta declaració i la considera nul·la. Lamenta que l'estat dipositari no hagi complert l'obligació legal d'imparcialitat de la qual és responsable davant de totes les Altes Parts, en deixar-se portar per dreceres encara més deplorables pel fet que transgredeixen els instruments legals cardinals que té sota la seva custòdia i comprometen la seva integritat. No obstant això, "el dipositari està obligat a actuar amb imparcialitat en l'exercici de les seves funcions", i segueix subjecte a aquesta obligació fins i tot en cas de divergència amb un estat part (art. 76 del Conveni de Viena del 1969 sobre el dret dels tractats).

Amb un precedent tan perillós, tan sols ens podem plantejar quina seria la posició de l'estat dipositari davant les declaracions que li comunicarien actors armats no estatals d'obediència terrorista, alguns dels quals es reivindiquen d'una concepció de l'"autodeterminació" tan singular com la del Polisario.

Més que un organisme de registre, la institució del dipositari té la responsabilitat d'estudiar, objectivament, la regularitat de les declaracions que li són transmeses, abans de considerar la seva difusió als estats part. Si l'explotació política manifesta que marca l'enfocament del Polisario no ha sigut suficient per exigir al dipositari un mínim de rigor jurídic, les autoritats marroquines podien esperar que els elements de dret i de fet que li van comunicar en el seu moment, a Rabat, a Berna i a Ginebra, el poguessin convèncer de renunciar a acceptar aquest enfocament infundat jurídicament i políticament perillós.

En efecte, es desprèn dels articles 96 (§.3) i 1 (§.4) del Protocol I que, per ser vàlida, una declaració d'acceptació, de forma acumulativa: s'ha de referir a una situació de conflicte armat entre un poble que lluita per la seva autodeterminació i una Part en el Protocol; ha d'emanar d'una autoritat que representa el dit poble i centrar-se en una situació en què la lluita armada es dirigeix contra la dominació colonial i l'ocupació estrangera i contra els règims racistes. Tanmateix, és evident que el dipositari va ignorar tots aquests criteris, en escollir una interpretació precipitada dels instruments dels quals té la custòdia, menyspreant les posicions de l'ONU i a risc de distorsionar la disputa política regional al voltant del Sàhara.

De fet, Suïssa no pot ignorar que les hostilitats armades que van enfrontar, temps enrere, el Regne del Marroc a Algèria i al Polisario es van acabar fa gairebé un quart de segle. Aquesta absència de conflicte armat hauria de ser suficient per incitar el dipositari a rebutjar la "declaració" del "polisario". Perquè aquesta es redueix en realitat a la seva única dimensió política, que el dipositari hauria d'abstenir-se d'avaluar d'acord amb la seva obligació d'imparcialitat.

Així mateix, el Regne del Marroc està indignat per l'assimilació simplista i infundada que el dipositari fa entre la controvèrsia regional al voltant del Sàhara, per una banda, i els conflictes que poden donar lloc a una declaració en virtut de l'article 96.3 del Protocol I, d'altra banda. No cal recordar que res en les 66 resolucions adoptades pel Consell de Seguretat sobre la qüestió del Sàhara des del 1975, en les desenes de resolucions adoptades per l'Assemblea General en els darrers 35 anys, ni en els més de 120 informes del secretari general, no qualifica el Sàhara de "colònia", ni considera el Marroc com a "colonitzador", "potència ocupant" o, encara menys, "règim racista". Ben lluny de combatre en contra de ningú –sinó en contra dels enemics de la integritat territorial del Regne, la població del Sàhara és un component principal de la seva identitat, un afluent essencial de la seva cultura i un element central de la seva unitat i estabilitat. En considerar que aquesta població està implicada en un conflicte armat en contra del Marroc, equival a demostrar una falta de criteri sense precedents.

El Govern del Regne del Marroc considera que el dipositari ha excedit seriosament les seves prerrogatives, en acceptar una "declaració" que no emana de "l'autoritat representant" autoritzada per fer-ho. El Marroc, que continua sent el representant exclusiu i legítim de la població del Sàhara, només pot denunciar aquesta parcialitat de l'estat dipositari. Aquest últim no fa res menys que avalar el Polisario en el seu intent d'usurpar una qualitat que ni la població interessada, ni les Nacions Unides, no li han reconegut mai. Moviment separatista, el Polisario no té cap legitimitat política, històrica o legal per pretendre tenir una representativitat única de la qual es preval. Com a molt se li permet representar-se a si mateix, amb l'objectiu de buscar una solució política a la controvèrsia regional al voltant del Sàhara. És per aquesta raó –i només per aquesta raó– que té dret a ser inclòs en el procés polític. L'estat dipositari no pot ignorar aquest fet establert per l'ONU ni, encara menys, anar-hi en contra.

A més, és difícil no considerar que l'enfocament precipitat de l'estat dipositari equival a donar suport a l'actitud desafiant d'Algèria i del Polisario envers el dret internacional humanitari. Durant tres dècades, Algèria va acollir camps de detenció administrats pel Polisario, on centenars de soldats marroquins van patir els abusos més cruels en condicions inhumanes, desafiant el Tercer Conveni de Ginebra i en el silenci ensordidor de l'estat dipositari, malgrat les peticions urgents del Marroc, que és estat part als convenis de Ginebra.

Avui, la difusió de la carta del 21/6/2015 sona com un encobriment d'Algèria i del Polisario per totes les vulneracions perpetrades, i només els anima en els seus intents de soscar el procés polític, fins i tot a través d'amenaçes reiterades de prendre les armes contra l'estabilitat regional. És a la llum d'aquesta realitat que s'ha d'avaluar l'actitud de l'estat dipositari, que dona lloc a conseqüències polítiques considerables.

Per tots aquests motius, el Regne del Marroc rebutja l'enfocament del Polisario com a nul de ple dret. Demana a Suïssa, estat dipositari, de mostrar discerniment crític envers aquesta nova maniobra política, que està jugant amb els principis nobles continguts en els convenis de Ginebra i els seus protocols i amenaça la seva integritat. El Regne demana al dipositari de reconsiderar la seva posició referent a la difusió de la "declaració" que el Polisario s'ha pensat que podia fer en virtut de l'article 96.3 del Protocol I, i convida els estats part que l'han rebut a no donar-li cap crèdit.

Maurici

El Govern de la República de Maurici s'oposa a la inclusió del que s'anomena "Territori Britànic de l'Oceà Índic" en la llista de territoris esmentats en la Declaració presentada pel Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord del 2 de juliol del 2002 pel que fa a l'aplicabilitat dels Protocols I i II. Per tant, rebutja la Declaració esmentada en la mesura que pretén estendre la ratificació dels protocols esmentats per part del Govern britànic al que s'anomena el "Territori Britànic de l'Oceà Índic".

El Govern de la República de Maurici no reconeix la competència del Govern britànic per adherir-se a cap instrument internacional, sigui quin sigui, en nom de l'arxipèlag de les Chagos, que és part integrant del territori de la República de Maurici.

El Govern de la República de Maurici vol refermar la indiscutible sobirania de Maurici sobre l'arxipèlag de les Chagos, inclòs Diego Garcia (27 de juny del 2003, traducció de l'original anglès).

Maurici va sol·licitar al dipositori que comunicui als estats parts en els convenis de Ginebra la seva objecció a l'aplicació dels tres protocols addicionals al "Territori Britànic de l'Oceà Índic" per part del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord (13 de gener del 2020, vegeu la notificació del 31 de gener del 2020).

Mongòlia

Pel que fa a l'apartat 2 de l'article 88 del Protocol I, que estableix que "(...) les Altes Parts contractants hauran de cooperar en matèria d'extradició", es respectarà la llei mongola, que prohibeix la privació [l'expressió *deprivation* de l'original anglès significa "la privació d'un ciutadà mongol de la seva nacionalitat"; nota verbal del 26 de febrer de 1996] i l'extradició dels seus ciutadans de Mongòlia (traducció de l'original anglès).

Nova Zelanda

No aplicable a Niue ni a Tokelau.

1. El Govern de Nova Zelanda entén que, pel que fa a l'article 44 del Protocol I, la situació descrita a la segona frase de l'apartat 3 només pot existir en territori ocupat o en conflictes armats inclosos en l'apartat 4 del primer article. El Govern de Nova Zelanda interpretarà el terme desplegament esmentat a la lletra b de l'apartat 3 de l'article com qualsevol moviment cap a un lloc des del qual s'ha d'iniciar un atac. Interpretarà el terme exposat a la vista de l'adversari, que es troba en el mateix apartat, com a visible mitjançant qualsevol forma de vigilància, electrònica o d'una altra manera, disponible per permetre l'observació d'un membre de les forces armades de l'adversari.

2. Pel que fa als articles 51 a 58, inclusivament, el Govern de Nova Zelanda entén que els comandants militars i altres responsables de planificar, decidir o dur a terme atacs han de prendre necessàriament les seves decisions sobre la base de la seva avaluació de la informació, de totes les fonts, raonablement disponibles en aquell moment.

3. Pel que fa a la lletra b de l'apartat 5 de l'article 51 i al punt iii de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 57, el Govern de Nova Zelanda entén que l'avantatge militar esperat d'un atac significa l'avantatge esperat de l'atac considerat en la seva totalitat i no només de parts aïllades o especials d'aquest atac, i que el terme *avantatge militar* implica una sèrie de consideracions, inclosa la seguretat de les forces atacants. A més, el Govern de Nova Zelanda entén que el redactat "*avantatge militar concret i directe esperat*" contingut als articles 51 i 57 significa que s'espera de bona fe que l'atac contribueixi de manera decisiva i proporcional a l'objectiu de l'atac militar en qüestió.

4. Pel que fa a l'article 52, el Govern de Nova Zelanda entén que un determinat terreny pot constituir un objectiu militar si, per la seva ubicació o per altres motius esmentats en aquest article, la seva destrucció total o parcial, la seva captura o neutralització ofereix en aquest cas un avantatge militar precís. El Govern de Nova Zelanda entén, a més, que la primera frase de l'apartat 2 de l'article afectat no pretén tractar ni tracta de la qüestió dels danys incidentals o col·laterals derivats d'un atac contra un objectiu militar.

5. El Govern de Nova Zelanda declara que reconeix de ple dret i sense acord especial, respecte a qualsevol altra Alta Part contractant que accepti la mateixa obligació, la competència de la Comissió Internacional d'Investigació per investigar, tal com s'indica a l'article 90, sobre les al·legacions de tal altra Part segons les quals hauria estat víctima de vulneracions que constitueixen una ofensa greu o una altra vulneració greu dels convenis de Ginebra de 1949 o del Protocol I (traducció de l'original anglès).

Oman

En dipositar aquests instruments, el Govern del Sultanat d'Oman declara que aquestes adhesions no representen de cap manera el reconeixement ni tampoc l'establiment de relacions amb Israel pel que fa a l'aplicació de les disposicions d'aquests protocols (traducció de l'original anglès).

Països Baixos

1. Pel que fa al Protocol I en general:

El Govern del Regne dels Països Baixos entén que les regles introduïdes pel Protocol I relatives a l'ús d'armes es pretenia aplicar només a les armes convencionals, i que, en conseqüència, només s'apliquen a aquestes armes, sense perjudici de qualsevol altra norma de dret internacional aplicable a altres tipus d'armes;

2. Pel que fa a l'apartat 3 de l'article 41, l'apartat 2 de l'article 56, l'apartat 2 de l'article 57, l'article 58, l'apartat 1 de l'article 78 i l'apartat 2 de l'article 86 del Protocol I:

El Govern del Regne dels Països Baixos entén que el terme *feasible* designa el que és practicable o pràcticament possible, tenint en compte totes les circumstàncies imperants en aquell moment, incloses les consideracions humanitàries i militars;

3. Pel que fa a l'apartat 3 de l'article 44 del Protocol I:

El Govern del Regne dels Països Baixos entén que els termes *participen en un desplegament militar* volen dir qualsevol moviment cap a un lloc des del qual es pot llançar un atac;

4. Pel que fa a l'article 47 del Protocol I:

El Govern del Regne dels Països Baixos entén que l'article 47 no perjudica de cap manera l'aplicació dels articles 45 i 75 del Protocol I als mercenaris tal com es defineixen en aquest article;

5. Pel que fa a l'apartat 5 de l'article 51 i els apartats 2 i 3 de l'article 57 del Protocol I:

El Govern del Regne dels Països Baixos entén que l'avantatge militar es refereix a l'avantatge esperat de l'atac en el seu conjunt i no només d'elements aïllats o especials de l'atac;

6. Pel que fa als articles 51 té 58 inclòs del Protocol I:

El Govern del Regne dels Països Baixos entén que els comandants militars i els altres responsables de planificar, decidir o executar atacs han d'adoptar necessàriament decisions basades en la seva avaluació de la informació provinent de totes les fonts de què disposen en aquell moment;

7. Pel que fa a l'apartat 2 de l'article 52 del Protocol I:

El Govern del Regne dels Països Baixos entén que una àrea específica d'un territori pot també constituir un objectiu militar si, per raó de la seva ubicació, o per altres motius definits a l'apartat 2, la seva destrucció total o parcial, la seva captura o neutralització en les circumstàncies vigents en aquell moment, ofereix en aquest cas un avantatge militar específic;

8. Pel que fa a l'article 53 del Protocol I:

El Govern del Regne dels Països Baixos entén que, sempre que els objectius i els llocs protegits per aquest article serveixin per donar suport a l'esforç militar, infringint la lletra b, perden així aquesta protecció.

(26 de juny de 1987, traducció de l'original en anglès; declaració confirmada també per a Curaçao, Sint Maarten, la part del Carib dels Països Baixos [les illes de Bonaire, Sint Eustasi i Saba], el 8 de setembre del 2011).

Aplicable a la part europea dels Països Baixos a partir del 26 de desembre de 1987, a la part caribenya dels Països Baixos (les illes de Bonaire, Sint Eustasi i Saba) a partir del 10 d'octubre del 2010, a Aruba a partir del 26 de desembre de 1987, i a Curaçao i Sint Maarten a partir del 10 d'octubre del 2010. S'aplicava a les antigues Antilles Neerlandeses del 26 de desembre de 1987 al 9 d'octubre del 2010.

Palestina

El Govern de l'Estat de Palestina lamenta la posició del Canadà i té per bé recordar la Resolució 67/19 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, del 29 de novembre del 2012, que atorga a Palestina "l'estatus d'Estat observador no membre prop de les Nacions Unides". Així, Palestina és un estat reconegut per l'Assemblea General de les Nacions Unides en nom de la comunitat internacional. En qualitat d'estat part en

els quatre convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 per a la protecció de les víctimes de la guerra i el seu Protocol I addicional, de data del 8 de juny de 1977, en vigor el 2 d'abril del 2014, l'Estat de Palestina exercirà els seus drets i complirà les seves obligacions respecte a tots els estats parts. L'Estat de Palestina espera que els seus drets i obligacions siguin igualment respectats pels altres estats parts.

(18 de juny del 2014, traducció de l'original anglès)

Portugal

Ja no és aplicable a Macau des del 20 de desembre de 1999 (vegeu, tanmateix, sota la Xina).

Qatar

L'Estat de Qatar expressa la reserva que aquesta declaració no implica de cap manera el reconeixement d'Israel per part de l'Estat de Qatar ni l'acceptació d'establir relacions de cap mena amb ell (traducció de l'original àrab).

Regne Unit

a) El Regne Unit continua entenent que les normes introduïdes pel Protocol s'apliquen exclusivament a les armes convencionals sense perjudici de qualsevol altra norma de dret internacional aplicable a altres tipus d'armes. En particular, les normes així introduïdes no tenen cap efecte sobre l'ús d'armes nuclears, que ni regulen ni prohibeixen.

b) El Regne Unit entén que el terme feasible, tal com s'utilitza en el Protocol, significa allò que és practicable o pràcticament possible tenint en compte totes les condicions imperants, incloses les consideracions humanitàries i militars.

c) Els comandants militars i els altres responsables encarregats de planejar, decidir o dur a terme atacs han de prendre necessàriament les seves decisions basant-se en una valoració de la informació provinent de qualsevol font que puguin tenir raonablement a la seva disposició en aquell moment.

d) Article 1, apartat 4 i article 96, apartat 3

El Regne Unit entén que l'expressió conflicte armat en si mateixa i en el seu context significa una situació que no inclou els crims de dret comú, inclosos els actes de terrorisme, siguin concertats o aïllats. Si-gui quina sigui la situació, el Regne Unit no es considerarà lligat per cap declaració de renom fet a efectes de l'apartat 3 de l'article 96, llevat que s'hagi reconegut expressament que aquesta declaració emana-va d'una autoritat que representi genuïnament un poble implicat en un conflicte armat del tipus al qual s'aplica l'apartat 4 de l'article 1.

e) Article 28, apartat 2

Si resulta necessari utilitzar aeronaus no especialitzades a efectes d'evacuacions mèdiques, el Regne Unit no interpreta aquest apartat com que exclou la presència i la utilització a bord d'equips de comunicació i de material de xifratge destinats exclusivament a facilitar la navegació, identificació o les comunicacions per donar suport al transport sanitari, tal com es defineix a la lletra f de l'article 8.

f) Article 35, apartat 3 i article 55

El Regne Unit pretén que aquestes dos disposicions cobreixin l'ús de mètodes i mitjans de guerra i que el risc de danys al medi ambient, inclòs en aquestes disposicions i que deriva d'aquests mètodes i mitjans de guerra, ha de ser avaluat objectivament d'acord amb la informació disponible en el moment en qüestió.

g) Article 44, apartat 3

El Regne Unit entén que:

- la situació esmentada a la segona frase de l'apartat 3 només pot existir en un territori ocupat o en les situacions de conflicte armat cobertes per l'apartat 4 de l'article 1;
- desplegament a la lletra b de l'apartat 3 significa qualsevol moviment cap a un lloc des d'on s'ha de llançar un atac.

h) Article 50

Segons el Regne Unit, la regla establerta a la segona frase de l'apartat 1 només s'aplica en els casos en què subsisteixen dubtes greus després de l'avaluació a què es refereix la lletra c anterior i no preval sobre el deure d'un comandant de protegir la seguretat dels homes sota el seu comandament o per preservar la seva posició militar, d'acord amb altres disposicions del Protocol.

i) Article 51 i article 57

Segons el Regne Unit, l'avantatge militar esperat d'un atac s'entén com l'avantatge que es pretén guanyar d'aquest atac considerat com un tot, i no del que resultaria d'elements aïllats o determinats de l'atac.

j) Article 52

El Regne Unit entén:

- que una zona determinada pot constituir un objectiu militar si, per la seva ubicació o per altres motius especificats en aquest article, la seva destrucció, captura o neutralització total o parcial ofereix un avantatge militar específic;
- que la primera frase de l'apartat 2 només prohibeix els atacs dirigits contra objectius no militars; no aborda la qüestió dels danys col·laterals derivats d'atacs dirigits contra objectius militars.

k) Article 53

El Regne Unit declara que si els béns protegits per aquest article s'utilitzen il·legalment amb finalitats militars, no estan protegits contra els atacs dirigits contra una situació il·legal com aquesta amb finalitats militars.

l) Article 54, apartat 2

El Regne Unit entén que l'apartat 2 no s'aplica als atacs que es duen a terme amb una finalitat específica que no sigui privar la població civil o la part adversa dels mitjans de subsistència.

m) Articles 51- 55

Les obligacions derivades dels articles 51 i 55 s'accepten sota la condició que qualsevol part contrària en contra de la qual el Regne Unit està compromès les observi ella mateixa escrupolosament. Si una part contrària llança atacs greus i deliberats, vulnerant l'article 51 o l'article 52, contra la població civil, civils o béns civils, o vulnerant els articles 53, 54 i 55, contra els béns protegits pels dits articles el Regne Unit considera que té dret de prendre mesures, d'altra banda, prohibides pels articles en qüestió, en la mesura que les consideri necessàries amb l'única finalitat d'obligar la part contrària a deixar de vulnerar aquests articles.

Aquestes mesures només s'adoptaran després que s'hagi ignorat un avís oficial que demani a la part contrària de posar fi a les vulneracions i únicament després que s'hagi pres una decisió al més alt nivell de govern. Les mesures adoptades així pel Regne Unit no seran desproporcionades respecte a les vulneracions que les hagin ocasionat, no inclouran cap acció prohibida pels convenis de Ginebra de 1949 i no seguiran vigents un cop hagin cessat les vulneracions. El Regne Unit notificarà a les potències protectores qualsevol avís oficial donat a una part contrària i, si aquest avís s'ha ignorat, qualsevol acció presa en conseqüència.

n) Articles 56 i 85, apartat 3, lletra c

El Regne Unit no es pot comprometre a atorgar una protecció absoluta a les instal·lacions que puguin contribuir a l'esforç bèl·lic de la part contrària, o als defensors d'aquestes instal·lacions, però prendrà totes les precaucions necessàries en les operacions militars en les instal·lacions esmentades a l'apartat 1 de l'article 56, o als votants d'aquestes últimes, sobre la base dels fets coneguts, inclòs qualsevol marcatge especial que pogués portar la instal·lació, per evitar pèrdues col·laterals importants entre la població civil. Els atacs directes contra aquestes instal·lacions només es llancen amb autorització a un alt nivell de comandament.

o) Article 57, apartat 2

El Regne Unit entén que l'obligació de respectar la lletra b de l'apartat 2 només s'aplica als qui tenen el poder i respecte als quals és pràcticament possible cancel·lar o suspendre l'atac.

p) Article 70

El Regne Unit pretén que aquest article no vulneri les normes existents de guerra naval relatives al bloqueig naval, la guerra submarina o l'ús de mines en la realització d'operacions militars.

A més, el Govern de Regne Unit estén per aquesta declaració feta el 17 de maig de 1999 relativa al reconeixement de la competència de la Comissió Internacional d'Investigació dels Fets als territoris inclosos en la llistat a continuació, dels quals és responsable de les relacions internacionals. El Govern del Regne Unit es reserva el dret d'aplicar, en una data ulterior, la seva ratificació dels protocols addicionals i/o la seva declaració relativa al reconeixement la competència de la Comissió Internacional d'Investigació a qualsevol altre territori les relacions internacionals del qual és responsable.

L'Ambaixada de Sa Majestat Britànica té l'honor de declarar, en nom del Govern del Regne Unit, que la ratificació dels protocols addicionals s'estén als territoris següents, de les relacions internacionals dels quals és responsable:

Anguilla; Bermudes; Territori Antàrtic Britànic; Territori Britànic de l'Oceà Índic; Illes Verges Britàniques; Illes Caiman, Illes Falkland; Montserrat; Pitcairn, Henderson, Ducie i Oeno; Santa Helena i dependències; Illes Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud; bases sobiranes d'Akrotiri i Dhekelia; Illes Turks i Caicos.

L'Ambaixada també té l'honor de dipositar prop del Govern de la Confederació suïssa, en qualitat de dipositari dels protocols addicionals, les declaracions següents sobre l'extensió de la ratificació, per part del Govern britànic, del Protocol addicional de 1977 dels convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, relatiu a la protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals als territoris esmentats anteriorment (2 de juliol del 2002, amb una represa per a aquestes extensions de les declaracions i reserves fetes durant la ratificació; traducció de l'original anglès).

L'Ambaixada de Sa Majestat Britànica té l'honor de declarar, en nom del Govern del Regne Unit, que la ratificació del Protocol I s'estén a la Batllia de Guernsey i l'Illa de Man, a més dels territoris les relacions internacionals dels quals és responsable i als quals es va estendre aquest Protocol el 2 de juliol del 2002, i que, en aquest sentit, tant les declaracions del 2 de juliol del 2002 relatives a l'extensió de Protocol I com a la declaració del Govern de data del 17 de maig de 1999 pel que fa a la competència de la Comissió Internacional d'Investigació també s'aplicaran als territoris que el Protocol I també inclou (15 de juny del 2011, traducció de l'original anglès).

L'Ambaixada de Sa Majestat Britànica té l'honor de declarar, en nom del Govern del Regne Unit, que la ratificació del Protocol I s'estén a la Batllia de Jersey, a més dels territoris als quals ja s'ha estès aquest Protocol, i que, en aquest sentit, tant les declaracions del de 2 juliol del 2002 relatives a l'extensió del Protocol I com a la declaració del Govern del 17 de maig de 1999 de la Comissió Internacional d'Investigació també s'aplicaran (7 de gener del 2013, traducció de l'original anglès).

República de Corea

Article 44

La "situació" descrita en la segona frase de l'apartat 3 d'aquest article tan sols pot existir en un territori ocupat o en conflictes armats inclosos en l'apartat 4 de l'article 1 i el Govern de la República de Corea interpretarà la paraula desplegament a la lletra b de l'apartat 3 d'aquest article com "qualsevol moviment cap a un lloc des del qual s'ha d'iniciar un atac";

Article 85, apartat 4, lletra b:

Una part que tingui presoners de guerra pot no repatriar-los d'acord amb la seva voluntat obertament, i lliurement expressada, cosa que no es considerarà com un retard injustificat en la repatriació de presoners de guerra, que constitueix un greu delictes contra aquest Protocol;

Article 91

Una part en el conflicte que infringís les disposicions dels convenis o d'aquest Protocol haurà de pagar una compensació a la part perjudicada pels delictes, que la part perjudicada sigui legalment part en el conflicte o no;

Article 96, apartat 3:

Només una declaració feta per una autoritat veritablement conforme al criteri de l'apartat 4 de l'article 1 pot tenir els efectes definits a l'apartat 3 de l'article 96 i també és necessari que l'autoritat en qüestió sigui reconeguda com a tal per l'organització intergovernamental regional competent (traducció de l'original en anglès).

Rússia

La Federació Russa continua exercint els drets i complint les obligacions derivades dels acords internacionals signats per la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques. Per tant, el Ministeri demana que la Federació Russa sigui considerada part en tots els acords internacionals vigents en lloc de l'URSS (13 de gener de 1992, traducció de l'original anglès).

La ratificació per la Unió Soviètica dels protocols addicionals als convenis de Ginebra per a la protecció de les víctimes de la guerra constitueix un fet insòlit en la història diplomàtica contemporània del nostre país. Reflecteix l'esperit del nou pensament polític, demostra l'adhesió de l'Estat soviètic a la idea d'humanització de la vida internacional i l'enfortiment de l'ordre jurídic internacional.

Al mateix temps, posa de manifest l'esperit de successió de la diplomàcia russa i soviètica que ja es pronunciava als anys 60 del segle passat, sobre l'aplicació de les normes de l'humanisme i la misericòrdia en les tràgiques circumstàncies d'una guerra.

Cal destacar que els protocols addicionals pel desenvolupament dels quals la Unió Soviètica va fer una contribució universalment reconeguda es trobaven entre els primers actes internacionals proposats per a la ratificació del nou parlament soviètic.

Cal assenyalar que el soviètic suprem de l'URSS va insistir a ratificar els protocols sense cap reserva i va declarar al mateix temps que el nostre estat reconeixia la competència de la Comissió Internacional d'Establiment dels Fets de vulneracions del dret internacional humanitari.

A la Unió Soviètica, s'espera que la ratificació dels protocols addicionals sigui plenament apreciada per tots els interessats en la noble causa de l'humanisme i l'alliberament de la humanitat dels horrors de la guerra.

Santa Seu

Mitjançant la ratificació dels dos protocols addicionals dels convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 relatius a la protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals (Protocol I) i no internacionals (Protocol II), adoptats a Ginebra el 8 de juny de 1977, la Santa Seu pretén abans de tot reconèixer els mèrits i els resultats positius obtinguts per la "Conferència diplomàtica sobre la reafirmació i el desenvolupament del dret internacional humanitari aplicable als conflictes armats", en la qual va participar activament.

La Santa Seu considera que, des d'una perspectiva històrica i jurídica global, els dos protocols representen i confirmen un avenç significatiu en el dret humanitari que cal aplicar en els conflictes armats, un avenç que mereix ser aprovat i secundat.

Alhora, la Santa Seu vol recordar, pel que fa al que disposen els textos legals esmentats anteriorment, les consideracions que ja han estat notificades per la seva delegació, en finalitzar els treballs de la Conferència, a la secretaria d'aquesta última. Ens complau especialment reconèixer el valor de les disposicions que amplien, en determinats sectors, el dret humanitari, com ara: la protecció de la població civil, en especial de les dones i els nens; la protecció concedida als béns culturals dels pobles; la protecció dels béns essencials per a la supervivència de la població civil; el respecte i la protecció del personal sanitari i religiós; la prohibició de les represàlies.

Altres disposicions són, per contra, a criteri de la Santa Seu, menys satisfactòries quant al fons o menys encertades en la formulació. A més, es van observar dubtes i omissions en qüestions importants, en la possibilitat d'ampliació de les normes humanitàries. Pel que fa, en especial, al Protocol II, la Santa Seu lamenta que després d'haver estat buidat en bona part de la seva substància humanitària pel Ple de la Conferència, s'hagi convertit en un instrument d'un legalisme restringit en el seu i en l'esperit. Si la Santa Seu el va signar, no sense serioses reserves, i si ara el ratifica, és sobretot perquè el considera com una porta oberta cap a futurs desenvolupaments del dret humanitari en un sector crucial i massa desatès fins avui.

La Santa Seu també declara que ha pres nota de les reserves i de les declaracions fetes per determinats estats que han dipositat un instrument de ratificació o d'adhesió dels protocols.

Finalment, la Santa Seu referma en aquesta ocasió la seva profunda convicció respecte al caràcter fonamentalment inhumà de la guerra. Una humanització dels efectes dels conflictes armats, com la que pretenen fer els dos protocols, és benvinguda i rep el suport de la Santa Seu en la mesura que pretén pal·liar el sofriment humà i en què, en el desencadenament de les passions i de les forces del mal, tendeix a salvaguardar els principis essencials de la humanitat i els béns supremes de la civilització. La Santa Seu també expressa la seva ferma convicció que l'objectiu últim, el que és mereixedor de la vocació de l'home i de la civilització humana, ha de ser l'abolició de la guerra. No podem deixar de pensar que les mesures previstes pel Conveni de Ginebra i ara pels dos protocols addicionals –mesures que per si soles ja són instruments fràgils per a la protecció de les víctimes dels conflictes armats convencionals–, no només resultarien insuficients sinó totalment inadequades davant de la devastació ruïnosa d'una guerra nuclear.

La Santa Seu, pensant a ser l'interpret de les inquietuds i esperances dels pobles, desitja que el camí encoratjador obert a Ginebra per la codificació del dret humanitari en els conflictes armats no quedi com a lletra morta o un simple compromís formal, sinó que tingui cabuda en les consciències, traduït a la pràctica i perseguit fins a l'objectiu final de l'abolició de qualsevol guerra, sigui quina sigui.

Síria

Amb la reserva que aquesta adhesió no constitueixi en cap cas un reconeixement d'Israel ni l'establiment de relacions amb aquest país pel que fa a l'aplicació de les disposicions del Protocol esmentat (traducció de l'original àrab).

Suècia

Sempre que la lletra h de l'apartat 4 de l'article 75 s'apliqui únicament si no està en contradicció amb les disposicions legals que permeten, en circumstàncies excepcionals, la reobertura dels procediments judicials que hagin conduït a una condemna final o a un sobreseïment (traducció de l'original en anglès).

Xina

Actualment, la Xina no té legislació d'extradició. Tanmateix, els problemes d'extradició s'han de tractar de manera diferent segons els casos concrets. Per aquest motiu, la Xina no accepta les limitacions contingudes a l'apartat 2 de l'article 88 del Protocol I.

Aplicable a Hong Kong a partir de l'1 de juliol de 1997 (14 d'abril de 1999).

Aplicable a Macau a partir del 20 de desembre de 1999 (31 de maig del 2000).

De conformitat amb l'article 16, paràgraf 2, lletra c, de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, del 19 de desembre de 1996, es fa públic que les reserves, les declaracions i les objeccions formulades així com totes les modificacions subjectives, d'àmbit d'aplicació territorial, temporal, material o de qualsevol altra naturalesa relatives als Protocols addicionals als convenis de Ginebra de 12 d'agost de 1949 estan disponibles al web:

IHL Treaties - Treaties and States Parties (icrc.org)